



Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

59. vuosikerta

23. joulukuuta 2016

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/2370, annettu 14 päivänä joulukuuta 2016, direktiivin 2012/34/EU muuttamisesta rautateiden kotimaan henkilöliikennemarkkinoiden avaamisen ja rautatieinfrastruktuurin hallinnoinnin osalta ⁽¹⁾ 1

PÄÄTÖKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2016/2371, annettu 14 päivänä joulukuuta 2016, makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Jordanian hašemiittiselle kuningaskunnalle 18

II Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Neuvoston asetus (EU) 2016/2372, annettu 19 päivänä joulukuuta 2016, eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Mustallamerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2017 26
- ★ Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/2373, annettu 22 päivänä joulukuuta 2016, tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1127 muuttamisesta 31
- ★ Komission delegoitu asetus (EU) 2016/2374, annettu 12 päivänä lokakuuta 2016, tiettyjen pohjakalakantojen kalastuksia lounaisilla vesialueilla koskevasta poisheittämissuunnitelmasta 33

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

★ Komission delegoitu asetus (EU) 2016/2375, annettu 12 päivänä lokakuuta 2016, tiettyjen pohjakalakantojen kalastuksia luoteisilla vesialueilla koskevasta poisheittämissuunnitelmasta	39
★ Komission delegoitu asetus (EU) 2016/2376, annettu 13 päivänä lokakuuta 2016, venussimpukoiden (<i>Venus spp.</i>) pyyntiä Italian aluevesillä koskevasta poisheittämissuunnitelmasta	48
★ Komission delegoitu asetus (EU) 2016/2377, annettu 14 päivänä lokakuuta 2016, tiettyä lounaisilla vesialueilla harjoitettavaa pelagista kalastusta koskevasta poisheittämissuunnitelmasta annetun delegoidun asetuksen (EU) N:o 1394/2014 muuttamisesta	50
★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/2378, annettu 21 päivänä joulukuuta 2016, asetuksen (EY) N:o 1484/95 muuttamisesta siipikarjanliha- ja muna-alan sekä muna-albumiinin edustavien hintojen vahvistamisen osalta	52
Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/2379, annettu 22 päivänä joulukuuta 2016, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	55

PÄÄTÖKSET

★ Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean päätös (YUTP) 2016/2380, annettu 13 päivänä joulukuuta 2016, Georgiassa toteutettavan Euroopan unionin tarkkailuoperaation (EUMM Georgia) johtajan toimeksiannon jatkamisesta (EUMM GEORGIA/1/2016)	57
★ Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean päätös (YUTP) 2016/2381, annettu 14 päivänä joulukuuta 2016, Euroopan unionin Malissa toteuttaman YTPP-operaation (EUCAP Sahel Mali) johtajan toimeksiannon jatkamisesta (EUCAP Sahel Mali/2/2016)	59
★ Neuvoston päätös (YUTP) 2016/2382, annettu 21 päivänä joulukuuta 2016, Euroopan turvallisuus- ja puolustusakatemian (ETPA) perustamisesta ja päätöksen 2013/189/YUTP kumoamisesta	60
★ Neuvoston päätös (YUTP) 2016/2383, annettu 21 päivänä joulukuuta 2016, unionin tuesta Kansainvälisen atomienergiajärjestön toimille ydinturvan aloilla sekä joukkotuhousteiden leviämisen vastaisen Euroopan unionin strategian täytäntöönpanon puitteissa	74
★ Neuvoston päätös (YUTP) 2016/2384, annettu 22 päivänä joulukuuta 2016, niitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä, joihin sovelletaan erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi hyväksytyyn yhteisen kannan 2001/931/YUTP 2, 3 ja 4 artiklaa, koskevan luettelon ajan tasalle saattamisesta sekä päätöksen (YUTP) 2016/1136 muuttamisesta	92

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2016/2370,

annettu 14 päivänä joulukuuta 2016,

direktiivin 2012/34/EU muuttamisesta rautateiden kotimaan henkilöliikennemarkkinoiden avaamisen ja rautatieinfrastruktuurin hallinnoinnin osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 91 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2012/34/EU ⁽⁴⁾ perustetaan yhtenäinen eurooppalainen rautatiealue, jolla on rautatieyritysten ja rataverkon haltijoiden hallintoa, infrastruktuurin rahoitusta ja infrastruktuurimaksuja, rautatieinfrastruktuurin ja -palvelujen käyttöoikeuksien edellytyksiä sekä rautatiemarkkinoiden sääntelyn valvontaa koskevat yhteiset säännöt. Yhtenäinen eurooppalainen rautatiealue olisi toteutettava laajentamalla avoimien käyttöoikeuksien periaate kotimaan rautatiemarkkinoihin ja uudistamalla rataverkon haltijoiden hallinnointi, jotta varmistetaan yhtäläiset oikeudet käyttää infrastruktuuria.
- (2) Rautateiden henkilöliikenteen kasvu ei ole pysynyt muiden liikennemuotojen kehityksen tahdissa. Yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen toteuttamisen pitäisi edistää rautatieliikenteen jatkokehittämistä vartenotettavaksi vaihtoehdoksi muille liikennemuodoille. Tässä yhteydessä on erittäin tärkeää, että yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen perustamista koskevaa lainsäädäntöä sovelletaan säädetyssä määräajassa tehokkaasti.

⁽¹⁾ EUVL C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUVL C 356, 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 26. helmikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 17. lokakuuta 2016 (EUVL C 431, 22.11.2016, s. 1). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 14 päivänä joulukuuta (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/34/EU, annettu 21 päivänä marraskuuta 2012, yhtenäisestä eurooppalaisesta rautatiealueesta (EUVL L 343, 14.12.2012, s. 32).

- (3) Rautateiden tavaraliikennepalveluja koskevat unionin markkinat ovat olleet avoimena kilpailulle vuodesta 2007 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/51/EY⁽¹⁾ mukaisesti, ja kansainvälisiä henkilöliikennepalveluja koskevat unionin markkinat ovat olleet avoimena kilpailulle vuodesta 2010 alkaen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/58/EY⁽²⁾ mukaisesti. Lisäksi joissakin jäsenvaltioissa myös kotimaan henkilöliikenne on avattu kilpailulle antamalla avoimet käyttöoikeudet, kilpailuttamalla julkisia palveluhankintoja koskevat sopimukset tai toteuttamalla molemmat. Tällaisen markkinoiden avaamisen pitäisi vaikuttaa myönteisesti yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen toimintaan ja parantaa käyttäjille suunnattuja palveluja.
- (4) Direktiivin 2012/34/EU soveltamisalasta myönnettyjen erityisten vapautusten avulla jäsenvaltioiden tulisi voida ottaa huomioon alueensa rautatiejärjestelmien rakenteeseen ja organisaatioon liittyvät erityispiirteet varmistaen samalla yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen eheyden.
- (5) Rautatieinfrastruktuurin käyttö tietyssä verkossa sisältää ohjauksen ja hallinnan sekä merkinannon. Niin kauan kuin rata on käytössä, rataverkon haltijan olisi erityisesti varmistettava, että infrastruktuuri soveltuu käyttötarkoitukseensa.
- (6) Jotta voidaan selvittää, olisiko yritystä pidettävä vertikaalisesti integroituneena, olisi sovellettava neuvoston asetuksessa (EY) N:o 139/2004⁽³⁾ tarkoitettua valvonnan käsitettä. Jos rataverkon haltija ja rautatieyhtiö ovat toisistaan täysin riippumattomia mutta ovat molemmat valtion suorassa määräysvallassa ilman välitason yhteisöä, ne olisi katsottava erillisiksi. Rautatieyhtiön tai rataverkon haltijaa valvovan ministeriön ei olisi katsottava olevan välitason yhteisö. Sen, että rataverkon haltija ja rautatieyhtiö ovat toisistaan riippumattomia mutta molemmat jäsenvaltion saman viranomaisen suorassa määräysvallassa, ei olisi katsottava muodostavan tässä direktiivissä tarkoitettua eturistiriitaa.
- (7) Tässä direktiivissä otetaan käyttöön uusia vaatimuksia rataverkon haltijan riippumattomuuden varmistamiseksi. Jäsenvaltioilla pitäisi olla vapaus valita eri organisaatiomalleista, jotka vaihtelevat täysimääräisestä rakenteellisesta erottamisesta vertikaaliseen integraatioon, edellyttäen kuitenkin asianmukaisia suojoitoksia, joilla varmistetaan rataverkon haltijan puolueettomuus olennaisten toimintojen, liikenteen hallinnan ja kunnossapidon suunnittelun osalta. Jäsenvaltioiden olisi vahvistettujen hinnoittelua ja käyttöoikeuden myöntämistä koskevien puitteiden rajoissa varmistettava, että rataverkon haltijalla on olennaisten toimintojen osalta organisatorinen ja päätöksentekoa koskeva riippumattomuus.
- (8) Vertikaalisesti integroituneissa yrityksissä olisi sovellettava suojoitoksia sen varmistamiseksi, että muilla kyseisten yritysten oikeussubjekteilla ei ole ratkaisevaa vaikutusvaltaa olennaisista toiminnoista päättävien henkilöiden nimitykseen eikä irtisanomiseen. Tältä osin jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että valitusmenettelyt ovat olemassa.
- (9) Jäsenvaltioiden olisi perustettava kansalliset puitteet eturistiriitojen arviointia varten. Säätelyelimen olisi mainituissa puitteissa otettava huomioon henkilön rahoitukselliset, taloudelliset tai ammatilliset edut, jotka voisivat vaikuttaa epäasianmukaisesti rataverkon haltijan puolueettomuuteen. Kun rataverkon haltija ja rautatieyhtiö ovat toisistaan riippumattomia, sen, että molemmat ovat jäsenvaltion saman viranomaisen suorassa määräysvallassa, ei olisi katsottava muodostavan tässä direktiivissä tarkoitettua eturistiriitaa.
- (10) Reittien jakamista koskeva rataverkon haltijoiden päätöksenteko ja infrastruktuurimaksuja koskeva rataverkon haltijoiden päätöksenteko ovat olennaisia toimintoja, joilla on elintärkeä merkitys varmistettaessa rautatieinfrastruktuurin yhtäläiset ja ketään syrjimättömät käyttömahdollisuudet. Olisi otettava käyttöön tiukat suojoitukset, joilla vältetään kaikenlainen sopimaton vaikuttaminen tällaisia toimintoja koskeviin rataverkon haltijan tekemiin päätöksiin. Näitä suojoitoksia tulisi mukauttaa rautatieyhteisöjen erilaisten hallintorakenteiden huomioon ottamiseksi.
- (11) Olisi myös toteutettava tarkoituksenmukaisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että liikenteen hallinnan ja kunnossapidon suunnittelun toimintoja harjoitetaan puolueettomalla tavalla, jotta vältetään kilpailun vääristymät. Näissä puitteissa rataverkon haltijoiden olisi varmistettava, että rautatieyritykset saavat käyttöönsä merkitykselliset tiedot. Jos rataverkon haltijat ovat tässä yhteydessä myöntäneet rautatieyrityksille lisää oikeuksia osallistua liikenteenhallintaprosessiin, ne olisi myönnettävä yhtäläisin edellytyksin kaikille asianomaisille rautatieyrityksille.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/51/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, yhteisön rautateiden kehittämisestä annetun neuvoston direktiivin 91/440/ETY muuttamisesta (EUVL L 164, 30.4.2004, s. 164).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/58/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, yhteisön rautateiden kehittämisestä annetun neuvoston direktiivin 91/440/ETY ja rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä annetun direktiivin 2001/14/EY muuttamisesta (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 44).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004, annettu 20 päivänä tammikuuta 2004, yrityskeskittymien valvonnasta ('EY:n sulautuma-asetus') (EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1).

- (12) Kun riippumaton hinnoitteluelin ja/tai käyttöoikeuksia myöntävä elin suorittavat olennaisia toimintoja, rataverkon haltijan puolueettomuus liikenteen hallinnan ja kunnossapidon osalta olisi varmistettava, eikä näitä toimintoja tarvitse siirtää riippumattomalle elimelle.
- (13) Sääntelyelimillä olisi oltava valtuudet seurata liikenteen hallintaa, uusimistöiden suunnittelua sekä suunniteltuja ja suunnittelemattomia kunnossapitotöitä sen varmistamiseksi, etteivät ne johda syrjintään.
- (14) Jäsenvaltioiden olisi pääsääntöisesti varmistettava, että rataverkon haltija on vastuussa tietyn verkon käytöstä, kunnossapidosta ja uudistamisesta ja että sille on annettu tehtäväksi rautatieinfrastruktuurin kehittäminen kyseisessä verkossa. Jos nämä toiminnot on ulkoistettu eri yhteisöille, rataverkon haltijan olisi kuitenkin säilytettävä niiden harjoittamista koskeva valvontavalta ja kannettava niistä lopullinen vastuu.
- (15) Vertikaalisesti integroituneeseen yritykseen kuuluvat rataverkon haltijat voivat tässä direktiivissä säädetyin edellytyksin ulkoistaa kyseisen yrityksen muita kuin olennaisia toimintoja edellyttäen, että tästä ei synny minkäänlaista eturistiriitaa ja että kaupallisesti arkaluontoisten tietojen luottamuksellisuus taataan. Olennaisia toimintoja ei tulisi ulkoistaa vertikaalisesti integroituneen yrityksen millekään muulle yhteisölle, ellei se hoida yksinomaan olennaisia toimintoja.
- (16) Rataverkon hallinnon toimintoja voidaan tarvittaessa erityisesti tehokkuussyistä, muun muassa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien tapauksissa, jakaa eri rataverkon haltijoiden kesken. Kunkin rataverkon haltijan olisi kannettava täysi vastuu harjoittamistaan toiminnoista.
- (17) Olisi estettävä varainsiirrot rataverkon haltijan ja rautatieyritysten välillä sekä vertikaalisesti integroituneissa yrityksissä rataverkon haltijan ja integroituneen yrityksen muiden oikeussubjektien välillä, jos ne voivat johtaa kilpailun vääristymiseen markkinoilla, erityisesti ristiintukemisen tuloksena.
- (18) Rataverkon haltijat voivat käyttää rataverkon hallinnasta, johon liittyy julkisten varojen käyttöä, saatavia tuloja oman yritystoimintansa rahoittamiseen tai osingon maksamiseen investoijilleen tuottona näiden tekemistä investoinneista rautatieinfrastruktuuriin. Tällaisia investoijia voivat olla valtio ja yksityiset osakkeenomistajat mutta eivät vertikaalisesti integroituneeseen yritykseen kuuluvat yritykset eivätkä yritykset, joiden määräysvallassa ovat sekä rautatieyritys että kyseinen rataverkon haltija. Kertyneitä osinkoja toimista, joihin ei liity julkisten varojen tai rautateiden infrastruktuurin käyttömaksuista saatujen tulojen käyttöä, voivat käyttää myös vertikaalisesti integroituneeseen yritykseen kuuluvat yritykset ja yritykset, joiden määräysvallassa ovat sekä rautatieyritys että kyseinen rataverkon haltija.
- (19) Hinnoitteluperiaatteiden ei pitäisi estää sitä mahdollisuutta, että infrastruktuurimaksuista muodostuvat tulot käsitellään valtion kirjanpidossa.
- (20) Jos vertikaalisesti integroituneessa yrityksessä rataverkon haltijalla ei ole erillistä oikeushenkilöllisyyttä ja olennaiset toiminnot on ulkoistettu antamalla ne riippumattoman hinnoitteluelimen ja/tai käyttöoikeuksia myöntävän elimen hoidettavaksi, asiaankuuluvia rahoituksen läpinäkyvyyttä ja rataverkon haltijan riippumattomuutta koskevia säännöksiä olisi sovellettava soveltuvin osin yrityksen tiettyjen yksiköiden tasolla.
- (21) Jotta saadaan aikaan tehokas verkon hallinta ja infrastruktuurin käyttö, olisi varmistettava rataverkon haltijoiden ja rautatieyritysten välinen parempi yhteensovittaminen asianmukaisten yhteensovittamismekanismien avulla.
- (22) Jotta helpotetaan tehokkaan ja toimivan rautatieliikenteen tarjontaa unionissa, olisi perustettava rataverkon haltijoiden eurooppalainen verkosto nykyisten foorumien pohjalle. Tähän verkostoon osallistumista varten jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti päättää, mikä elin tai mitkä elimet olisi katsottava niiden pääasiallisiksi rataverkon haltijoiksi.
- (23) Kun otetaan huomioon, että verkot ovat kooltaan ja tiheydeltään hyvin erilaisia ja että kansallisten, paikallisten ja alueellisten viranomaisten hallintorakenteet samoin kuin niiden kokemukset markkinoiden avaamisesta ovat vaihtelevia, jäsenvaltioiden olisi voitava riittävän joustavasti järjestää rautatieverkkonsa siten, että voidaan tarjota käyttöoikeuksien avoimuuteen perustuvia palveluja ja julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten alaisia palveluja ja että varmistetaan kaikkien matkustajien helposti saatavilla olevat laadukkaat palvelut.

- (24) Sillä, että unionin rautatieyrityksille myönnetään rautatieinfrastruktuurin käyttöoikeudet kotimaan henkilöliikenteen harjoittamista varten kaikissa jäsenvaltioissa, voi olla vaikutusta julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten perusteella harjoitettavan henkilöliikenteen organisointiin ja rahoitukseen. Jäsenvaltioilla olisi asiaankuuluvan sääntelyelimen päätökseen perustuen oltava mahdollisuus rajoittaa tällaisia käyttöoikeuksia, jos ne vaarantavat kyseisten, julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten taloudellisen tasapainon.
- (25) Rautatieyritysten oikeus saada infrastruktuurin käyttöoikeus ei vaikuta toimivaltaisen viranomaisen mahdollisuuteen myöntää yksinoikeuksia Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1370/2007⁽¹⁾ 3 artiklan mukaisesti tai tehdä julkisia palveluhankintoja koskeva sopimus ilman tarjouskilpailua kyseisen asetuksen 5 artiklassa vahvistetuin edellytyksin. Tällaisen julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen olemassaolo ei saisi antaa jäsenvaltiolle oikeutta rajoittaa muiden rautatieyritysten oikeutta käyttää kyseistä rautatieinfrastruktuuria henkilöliikennepalvelujen tarjoamista varten, elleivät tällaiset palvelut vaarantaisi julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen taloudellista tasapainoa.
- (26) Sääntelyelinten olisi asianomaisten osapuolten pyynnöstä puolueettoman taloudellisen analyysin pohjalta arvioitava, vaarantuisiko olemassa olevien julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten taloudellinen tasapaino.
- (27) Arviointiprosessissa olisi otettava huomioon tarve tarjota kaikille markkinatoimijoille riittävä oikeusvarmuus, jonka turvin ne voivat kehittää toimintojaan. Menettelyn olisi oltava mahdollisimman yksinkertainen, tehokas ja avoin sekä johdonmukainen suhteessa ratakapasiteetin käyttöoikeuksien myöntämisprosessiin.
- (28) Edellyttäen, että varmistetaan ketään syrjimättömät käyttömahdollisuudet, jäsenvaltiot voivat asettaa infrastruktuurin käyttöoikeudelle tiettyjä edellytyksiä, jotta voidaan mahdollistaa rautateiden kotimaan henkilöliikennettä koskevan integroidun aikataulujärjestelmän täytäntöönpano.
- (29) Rautatieinfrastruktuurin kehittäminen ja rautateiden henkilöliikenteen laadun parantaminen ovat keskeisiä painopisteitä liikenne- ja liikkuvuusjärjestelmän kestävyuden edistämiseksi Euroopassa. Erityisesti suurnopeusrautatieverkon kehittämisellä voidaan luoda parempia ja nopeampia yhteyksiä Euroopan talous- ja kulttuurielämän keskusten välille. Suurnopeusjunapalvelut yhdistävät ihmiset ja markkinat nopeasti, luotettavasti, ympäristöstäväällisesti ja kustannustehokkaasti sekä lisäävät matkustajien siirtymistä rautatieliikenteeseen. Siksi on erityisen tärkeää kannustaa sekä julkisia että yksityisiä investointeja suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän infrastruktuuriin, luoda suotuisat edellytykset investointien tuotolle ja hyödyntää mahdollisimman tehokkaasti investoinneista koituvat taloudelliset ja sosiaaliset hyödyt. Jäsenvaltioilla olisi jatkossakin oltava mahdollisuus valita erilaisia keinoja suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän infrastruktuuriin kohdistuvien investointien ja suurnopeusratojen käytön edistämiseksi.
- (30) Jotta kehitetään suurnopeusjunia käyttävän henkilöliikenteen markkinoita, edistetään käytettävissä olevan infrastruktuurin tehokkainta mahdollista käyttöä ja lisätään suurnopeusjunia käyttävän henkilöliikenteen kilpailukykyä matkustajia hyödyttävällä tavalla, suurnopeusjunia käyttävässä henkilöliikenteessä avoimia käyttöoikeuksia tulisi rajoittaa vain erityisolosuhteissa ja sääntelyelimen puolueettoman taloudellisen analyysin pohjalta.
- (31) Jotta matkustajat saisivat käyttöönsä matkojen suunnittelemisessa ja lippujen varaamisessa unionissa tarvittavat tiedot, olisi edistettävä markkinoiden kehittämistä yhteistä tietojärjestelmää ja suorien lippujen järjestelmää. Koska on tärkeää edistää saumattomia julkisia liikennejärjestelmiä, rautatieyrityksiä olisi rohkaistava työskentelemään tällaisten järjestelmien kehittämiseksi multimodaalisen, rajat ylittävän ja ovelta ovelle -liikkuvuuden tarjoavien vaihtoehtojen mahdollistamiseksi.
- (32) Suorien lippujen järjestelmien olisi oltava yhteensopivia ja syrjimättömiä. Rautatieyritysten olisi myötävaikutettava tällaisten järjestelmien kehittämiseen asettamalla kaikki matkansuunnitteluun ja lippuvarauksiin tarvittavat tiedot saataville syrjimättömällä tavalla ja yhteensopivassa muodossa. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kyseiset järjestelmät eivät aiheuta syrjintää rautatieyritysten välillä ja että niissä otetaan huomioon tarve varmistaa kaupallisten tietojen luottamuksellisuus, henkilötietojen suoja ja kilpailusääntöjen noudattaminen. Komission olisi seurattava näiden järjestelmien kehittämistä ja raportoitava siitä sekä esitettävä tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1370/2007, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista sekä neuvoston asetusten (ETY) N:o 1191/69 ja (ETY) N:o 1107/70 kumoamisesta (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 1).

- (33) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että rautatiepalvelujen tarjonnassa otetaan huomioon riittävän sosiaalisen suojelun takaamiseen liittyvät vaatimukset kuitenkin varmistaen sujuva eteneminen yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen toteuttamisessa. Tässä yhteydessä olisi noudatettava kansallisen lainsäädännön mukaisia, sitoviin työehtosopimuksiin tai työmarkkinaosapuolten välillä tehtyihin sopimuksiin ja asiaankuuluviin sosiaaliorneihin perustuvia velvoitteita. Kyseiset velvoitteet eivät saisi vaikuttaa unionin lainsäädäntöön sosiaali- ja työolainsäädännön alalla. Komission olisi aktiivisesti tuettava rautateiden alakohtaisen työmarkkinavuoropuhelun puitteissa tapahtuvaa työskentelyä.
- (34) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/59/EY⁽¹⁾ käynnissä olevan uudelleentarkastelun yhteydessä komission olisi arvioitava uusien, junahenkilökunnan hyväksymistä koskevien säädösten tarvetta.
- (35) Jäsenvaltioilla olisi oltava vapaus päättää asianmukaisista rahoitusstrategioista eurooppalaisen junakulunvalvonta-järjestelmän (European Train Control System, ETCS) käyttöönoton vauhdittamiseksi ja erityisesti siitä, sovelletaanko radan käyttömaksujen eriyttämistä.
- (36) Rataverkon haltijoiden olisi tehtävä yhteistyötä sellaisten vaaratilanteiden tai onnettomuuksien osalta, jotka vaikuttavat rajat ylittävään liikenteeseen, jotta voitaisiin vaihtaa asiaa koskevia tietoja ja mahdollistaa tavanomaisen liikenteen nopea palauttaminen.
- (37) Yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen tavoitteiden saavuttamiseksi sääntelyelinten olisi tehtävä yhteistyötä, jotta varmistetaan rautatieinfrastruktuurin ketään syrjimättömät käyttömahdollisuudet.
- (38) Erityisesti on olennaisen tärkeää, että sääntelyelimet tekevät yhteistyötä silloin, kun kansainvälistä rautatieliikennettä tai kahdessa maassa sijaitsevaa rataverkkoa koskevat asiat edellyttävät kahden tai useamman sääntelyelimen päätöstä, jotta päätöksentekomenettelyt voidaan koordinoita, vältetään oikeudellinen epävarmuus ja varmistetaan kansainvälisen rautatieliikenteen tehokkuus.
- (39) Kun kansalliset rautatiemarkkinat avataan kilpailulle myöntämällä pääsy verkkoihin kaikille rautatieyrityksille, jäsenvaltioilla tulisi olla riittävä siirtymäkausi kansallisen lainsäädäntönsä ja hallintorakenteidensa mukauttamiseen. Näin ollen jäsenvaltioiden tulisi voida pitää voimassa siirtymäkauden loppuun asti nykyiset kansalliset markkinoille pääsyä koskevat sääntönsä.
- (40) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽²⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, josta käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2012/34/EU seuraavasti:

1) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”3. Jäsenvaltiot voivat jättää 7, 7 a, 7 b, 7 c, 7 d, 8 ja 13 artiklan sekä IV luvun soveltamisalan ulkopuolelle”;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”3 a. Jäsenvaltiot voivat jättää 7, 7 a, 7 b, 7 c, 7 d ja 8 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle

paikalliset radat, joilla liikenne on vähäistä, joiden pituus on enintään 100 kilometriä ja joita käytetään pääradan ja lähetysten lähtö- ja määräpaikan väliseen tavaraliikenteeseen näitä ratoja pitkin, edellyttäen, että näitä ratoja hallinnoivat pääasiallisen rataverkon haltijan sijaan muut yhteisöt ja että joko a) näitä ratoja käyttää yksi

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/59/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, vetureita ja junia rautateillä yhteisössä ajavien veturinkuljettajien hyväksymisestä (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 51).

⁽²⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

tavaraliikenteen harjoittaja tai b) näihin ratoihin liittyviä olennaisia toimintoja hoitaa elin, joka ei ole minkään rautatieyrittäjien määräysvallassa. Jos tavaraliikenteen harjoittajia on vain yksi, jäsenvaltiot voivat jättää myös sen IV luvun soveltamisalan ulkopuolelle, kunnes toinen hakija hakee kapasiteetin käyttöoikeutta. Tätä kohtaa voidaan niin ikään soveltaa, jos rataa käytetään rajoitetusti myös henkilöliikenteeseen. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle aikomuksestaan jättää nämä radat 7, 7 a, 7 b, 7 c, 7 d ja 8 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle.

3 b. Jäsenvaltiot voivat jättää 7, 7 a, 7 b, 7 c ja 7 d artiklan soveltamisalan ulkopuolelle

alueelliset verkot, joissa liikenne on vähäistä ja joita hallinnoi pääasiallisen rataverkon haltijan sijaan muu yhteisö ja joita käytetään alueellisiin henkilöliikennepalveluihin, joita tarjoaa jäsenvaltion hallitsevassa markkina-asemassa olevan rautatieyrittäjien sijaan yksittäinen rautatieyrittäjä, kunnes kyseisen verkon henkilöliikennekapasiteetin käyttöoikeutta haetaan, ja edellyttäen, että yritys on riippumaton kaikista tavaraliikennettä harjoittavista rautatieyrittäjistä. Tätä kohtaa voidaan niin ikään soveltaa, jos rataa käytetään rajoitetusti myös tavaraliikenteeseen. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle aikomuksestaan jättää nämä radat 7, 7 a, 7 b, 7 c ja 7 d artiklan soveltamisalan ulkopuolelle.”;

c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltiot voivat jättää 8 artiklan 3 kohdan soveltamisalan ulkopuolelle paikalliset ja alueelliset rautatieinfrastruktuurit, joilla ei ole strategista merkitystä rautatieliikenteen markkinoiden toiminnan kannalta, ja jättää 7, 7 a ja 7 c artiklan sekä IV luvun soveltamisalan ulkopuolelle paikalliset rautatieinfrastruktuurit, joilla ei ole strategista merkitystä rautatieliikenteen markkinoiden toiminnan kannalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan soveltamista. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle aikomuksestaan jättää tällaiset rautatieinfrastruktuurit soveltamisalan ulkopuolelle. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan sen päätös siitä, voidaanko kyseisen rautatieinfrastruktuurin katsoa olevan vailla strategista merkitystä. Näin tehdessään komissio ottaa huomioon asianomaisten ratojen pituuden, niiden käyttöasteen ja liikenteen määrän, jota ulkopuolelle jättäminen mahdollisesti koskee. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.”;

d) lisätään kohta seuraavasti:

”8 a. Jäsenvaltiot voivat kymmenen vuoden ajan 24 päivästä joulukuuta 2016 jättää tämän direktiivin II ja IV lukujen soveltamisalan ulkopuolelle 10, 13 ja 56 artiklaa lukuun ottamatta alle 500 kilometrin pituiset erillään olevat radat, joiden raideleveys eroaa kotimaan pääasiallisen rataverkon raideleveydestä ja jotka yhdistyvät sellaisen kolmannen maan rataverkkoon, johon unionin rautatielainsäädäntöä ei sovelleta ja joita hallinnoi kotimaan pääverkon sijaan muu rataverkon haltija. Rautatieyrittäjät, jotka harjoittavat toimintaansa yksinomaan tällaisilla radoilla, voidaan jättää II luvun soveltamisalan ulkopuolelle.

Tällainen poikkeus voidaan uusia enintään viideksi vuodeksi. Jäsenvaltion, joka aikoo uusia poikkeuksen, on ilmoitettava aikomuksestaan komissiolle viimeistään 12 kuukautta ennen poikkeuksen päättämispäivää. Komissio tarkastelee, täytyvätkö ensimmäisessä alakohdassa säädetyt poikkeuksen edellytykset edelleen. Mikäli nämä edellytykset eivät täyty, komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jossa vahvistetaan sen päätös poikkeuksen päättymisestä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.”;

e) lisätään kohdat seuraavasti:

”12. Kun voimassa olevan ennen 16 päivää kesäkuuta 2015 sovitun julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden yksityinen osapuoli on myös rautatieyrittäjä, jonka tehtävänä on tarjota henkilöliikenteen rautatiepalveluja infrastruktuurissa, jäsenvaltiot voivat edelleen jättää tällaisen yksityisen osapuolen 7, 7 a ja 7 d artiklan soveltamisalan ulkopuolelle ja rajoittaa oikeutta ottaa ja jättää matkustajia niiden palvelujen osalta, joita rautatieyrittäjät tarjoavat samassa infrastruktuurissa kuin julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden solminut yksityinen osapuoli.

13. Yksityiset rataverkon haltijat, jotka ovat ennen 24 päivää joulukuuta 2016 solmitun julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden osapuolia ja jotka eivät saa julkista rahoitusta, on jätettävä 7 d artiklan soveltamisalan ulkopuolelle edellyttäen, että rataverkon haltijan käytössä olevat lainat ja rahoitusvakuudet eivät hyödytä suoraan tai välillisesti yksittäisiä rautatieyrittäjiä.”

2) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 alakohta seuraavasti:

”2) 'rataverkon haltijalla' elintä tai yritystä, joka on vastuussa rautatieinfrastruktuurin käytöstä, kunnossapidosta ja uudistamisesta tietyssä verkossa sekä osallistumisesta sen kehittämiseen niiden puiteiden mukaisesti, jotka jäsenvaltio on määrittänyt infrastruktuurin kehittämistä ja rahoittamista koskeissa yleisissä toimintaperiaatteissaan.”

b) lisätään alakohdat seuraavasti:

- "2 a) 'rautatieinfrastruktuurin kehittämisenä' verkkosuunnittelua, rahoitus- ja investointisuunnittelua sekä infrastruktuurin rakentamista ja parantamista;
- 2 b) 'rautatieinfrastruktuurin käytöllä' reittien jakamista, liikenteen hallintaa ja infrastruktuurimaksuja;
- 2 c) 'rautatieinfrastruktuurin kunnossapidolla' toimia, joilla pyritään säilyttämään käytössä olevan infrastruktuurin kunto ja kapasiteetti;
- 2 d) 'rautatieinfrastruktuurin uudistamisella' käytössä olevan infrastruktuurin merkittäviä korvaamistoimia, jotka eivät muuta sen yleistä suorituskykyä;
- 2 e) 'rautatieinfrastruktuurin parantamisella' merkittäviä infrastruktuurin muutostoimia, joilla parannetaan sen yleistä suorituskykyä;
- 2 f) infrastruktuurin hallinnon 'olennaisilla toiminnoilla' reittien jakamista koskevaa päätöksentekoa, johon sisältyy saatavuuden määrittely ja arviointi sekä yksittäisten reittien jakaminen, ja infrastruktuurimaksuja koskevaa päätöksentekoa, mukaan lukien maksujen vahvistaminen ja keruu, jäsenvaltioiden 29 ja 39 artiklan nojalla vahvistamien hinnoittelupuitteiden ja kapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisen puitteiden mukaisesti;"

c) lisätään alakohdat seuraavasti:

"31) 'vertikaalisesti integroituneella yrityksellä' yritystä, jossa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 139/2004 (*) tarkoitetun mukaisesti

- a) rataverkon haltija on sellaisen yrityksen määräysvallassa, jonka määräysvallassa on samanaikaisesti yksi tai useampi rautatieyritys, joka harjoittaa raideliikennettä rataverkon haltijan infrastruktuurissa;
- b) rataverkon haltija on yhden tai useamman sellaisen rautatieyrityksen määräysvallassa, joka harjoittaa raideliikennettä rataverkon haltijan infrastruktuurissa; tai
- c) rataverkon haltijan määräysvallassa on yksi tai useampi rautatieyritys, joka harjoittaa raideliikennettä rataverkon haltijan infrastruktuurissa.

Sillä tarkoitetaan myös yritystä, joka muodostuu erillisistä yksiköistä, mukaan lukien rataverkon haltija sekä yksi tai useampi liikennepalveluja tarjoava yksikkö, jolla ei ole erillistä oikeushenkilöllisyyttä.

Jos rataverkon haltija ja rautatieyritys ovat toisistaan täysin riippumattomia mutta ne ovat molemmat jäsenvaltion suorassa määräysvallassa ilman välitason yhteisöä, niiden ei katsota muodostavan tämän direktiivin mukaista vertikaalisesti integroitunutta yritystä;

- 32) 'julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudella' julkisten elinten ja yhden tai useamman sellaisen yrityksen, joka on muu kuin jäsenvaltion pääasiallinen rataverkon haltija, välistä sitovaa järjestelyä, jonka mukaisesti yritykset rakentavat osin tai kokonaan ja/tai rahoittavat rautatieinfrastruktuuria ja/tai saavat oikeuden harjoittaa yhtä tai useampaa 2 alakohdassa lueteltua toimintoa tietyn ennalta määrätyn ajan. Järjestely voidaan toteuttaa missä tahansa asianmukaisessa oikeudellisesti sitovassa muodossa, josta on säädetty kansallisessa lainsäädännössä;
- 33) 'johtoryhmällä' täytäntöönpano- ja hallintotehtäviä hoitavaa yrityksen johtavaa elintä, joka vastaa ja on vastuuvollinen yrityksen päivittäisestä johtamisesta;
- 34) 'valvontaelimellä' yrityksen ylintä johtavaa elintä, joka hoitaa valvontatehtäviä, johtoryhmän valvonta mukaan lukien, ja tekee yritystä koskevia yleisiä strategisia päätöksiä;
- 35) 'suoralla lipulla' lippua tai lippuja, jotka vastaavat kuljetussopimusta, joka on tehty yhden tai useamman rautatieyrityksen liikennöimien peräkkäisten rautatiematkojen tekemistä varten;
- 36) 'suurnopeusjunia käyttävällä henkilöliikenteellä' rautateiden henkilöliikennettä, jossa ei ole väliasemia kahden vähintään yli 200 kilometrin etäisyydellä toisistaan sijaitsevan paikan välillä ja jota harjoitetaan varta vasten rakennetuilla suurnopeusradoilla, jotka soveltuvat yleensä vähintään 250 kilometrin tuntinopeuksille ja joilla suurin osa matkasta kuljetaan tällaisilla nopeuksilla.

(*) Neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004, annettu 20 päivänä tammikuuta 2004, yrityskeskittymien valvonnasta (EY:n sulautuma-asetus) (EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1)."

3) Korvataan 6 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Tämän artiklan soveltamiseksi 7 a artiklan 3 kohtaa soveltavien jäsenvaltioiden on vaadittava, että yritys organisoidaan erillisiksi yksiköiksi, joilla ei ole erillistä oikeushenkilöllisyyttä yrityksen sisällä.”

4) Korvataan 7 artikla seuraavasti:

”7 artikla

Rataverkon haltijan riippumattomuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rataverkon haltija on vastuussa tietyn verkon käytöstä, kunnossapidosta ja uudistamisesta ja että sille on annettu tehtäväksi rautatieinfrastruktuurin kehittäminen kyseisessä verkossa kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei yhdelläkään vertikaalisesti integroituneen yrityksen muista oikeussubjekteista ole ratkaisevaa vaikutusvaltaa päätöksiin, joita rataverkon haltija tekee olennaisista toiminnoista.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rataverkon haltijan valvontaelimen ja johtoryhmän jäsenet sekä suoraan heidän alaisinaan olevat johtajat toimivat syrjimättömästi ja että minkäänlaiset eturistiriidat eivät vaikuta heidän puolueettomuuteensa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rataverkon haltija organisoidaan yhteisöksi, joka on oikeudellisesti erillinen kaikista rautatieyrityksistä, ja vertikaalisesti integroituneissa yrityksissä erillinen kaikista muista yrityksen oikeussubjekteista.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että samoja henkilöitä ei voida nimittää tai palkata siten, että he toimisivat samanaikaisesti

a) rataverkon haltijan johtoryhmän ja rautatieyrityksen johtoryhmän jäsenenä;

b) olennaisista toiminnoista päättävänä henkilöinä ja rautatieyrityksen johtoryhmän jäsenenä;

c) rataverkon haltijan valvontaelimen jäsenenä ja rautatieyrityksen valvontaelimen jäsenenä, jos tällainen elin on olemassa;

d) valvontaelimen jäsenenä vertikaalisesti integroituneeseen yritykseen kuuluvassa yrityksessä, jolla on määräysvaltaa sekä rautatieyritykseen että rataverkon haltijaan, ja kyseisen rataverkon haltijan johtoryhmän jäsenenä.

4. Vertikaalisesti integroituneissa yrityksissä rataverkon haltijan johtoryhmän jäsenet ja olennaisista toiminnoista päättävät henkilöt eivät saa ottaa vastaan vertikaalisesti integroituneen yrityksen muilta oikeussubjekteilta tulosperusteisia palkkioita eivätkä lisäetuja, jotka pääasiallisesti liittyvät tiettyjen rautatieyritysten taloudelliseen tulokseen. Heille saa kuitenkin tarjota rautatiejärjestelmän yleiseen suorituskykyyn liittyviä kannustimia.

5. Jos vertikaalisesti integroituneen yrityksen eri yhteisöillä on yhteinen tietojärjestelmä, pääsy olennaisiin toimintoihin liittyviin arkaluonteisiin tietoihin on rajattava rataverkon haltijan valtuutettuun henkilöstöön. Arkaluonteista tietoa ei välitetä vertikaalisesti integroituneen yrityksen muille yhteisöille.

6. Tämän artiklan 1 kohdan säännökset eivät vaikuta jäsenvaltioiden päätöksenteko-oikeuksiin, jotka koskevat rautatieinfrastruktuurin kehittämistä ja rahoitusta, eivätkä jäsenvaltioiden toimivaltaan, joka koskee infrastruktuurin rahoitusta ja infrastruktuurimaksuja sekä kapasiteetin käyttöoikeuden myöntämistä, jotka on määritelty 4 artiklan 2 kohdassa sekä 8, 29 ja 39 artiklassa.”

5) Lisätään artikkelit seuraavasti:

”7 a artikla

Olellaisten toimintojen riippumattomuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rataverkon haltijalla on olellaisten toimintojen osalta organisatorinen ja päätöksentekoa koskeva riippumattomuus 4 artiklan 2 kohdassa sekä 29 ja 39 artiklassa määritellyissä puitteissa.

2. Jäsenvaltioiden on 1 kohdan soveltamisen osalta varmistettava erityisesti seuraavaa:
 - a) rautatieyrityksellä tai muulla oikeussubjektilla ei ole rataverkon haltijaan olennaisiin toimintoihin liittyvää ratkaisevaa vaikutusvaltaa, sanotun kuitenkin vaikuttamatta jäsenvaltioiden asemaan, joka koskee hinnoittelupuitteiden ja kapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisen puitteiden sekä 29 ja 39 artiklan mukaisten hinnoittelun erityissääntöjen määrittämistä;
 - b) rautatieyrityksellä tai vertikaalisesti integroituneen yrityksen muilla oikeussubjekteilla ei ole ratkaisevaa vaikutusvaltaa olennaisista toiminnoista päättävien henkilöiden nimittämiseen eikä irtisanomiseen;
 - c) olennaisista toiminnoista vastaavien henkilöiden ammatillinen liikkuvuus ei aiheuta eturistiriitoja.
3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että infrastruktuurin hinnoittelun ja reittien jakamisen suorittavat hinnoitteluelin ja/tai käyttöoikeuksia myöntävä elin, jotka ovat oikeudelliselta muodoltaan, organisaatioltaan ja päätöksenteoltaan rautatieyrityksistä riippumattomia. Tässä tapauksessa jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta 7 artiklan 2 kohdan sekä 7 artiklan 3 kohdan c ja d alakohdan säännöksiä.

Rautatiepalvelujen tarjonnan ja infrastruktuurin hallinnoinnista vastaavien yksiköiden päälliköihin sovelletaan soveltuvin osin 7 artiklan 3 kohdan a alakohtaa ja 7 artiklan 4 kohtaa.

4. Tämän direktiivin säännöksiä, jotka koskevat rataverkon haltijan olennaisia toimintoja, sovelletaan riippumattomaan hinnoitteluelimeen ja/tai käyttöoikeuksia myöntävään elimeen.

7 b artikla

Rataverkon haltijan puolueettomuus liikenteen hallinnan ja kunnossapidon suunnittelun osalta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liikenteen hallinnan ja kunnossapidon suunnittelun toiminnot toteutetaan läpinäkyvällä ja syrjimättömällä tavalla ja että minkäänlaiset eturistiriidat eivät vaikuta näistä toiminnoista päättäviin henkilöihin.
2. Jäsenvaltioiden on liikenteen hallinnan osalta varmistettava, että rautatieyrityksillä on niitä koskevissa häiriötapauksissa täysimääräisesti ja oikea-aikaisesti käytössään tarvittavat tiedot. Jos rataverkon haltija myöntää lisää oikeuksia osallistua liikenteenhallintaprosessiin, sen on toimittava asianomaisten rautatieyritysten kannalta läpinäkyvällä ja syrjimättömällä tavalla.
3. Rataverkon haltijan on rautatieinfrastruktuurin merkittävien kunnossapito- ja/tai uusimistöiden pitkän aikavälin suunnittelun osalta kuultava hakijoita ja mahdollisimman pitkälle otettava huomioon ilmaistut huolenaiheet.

Rataverkon haltijan on toteutettava kunnossapitotöiden aikataulusuunnittelu syrjimättömällä tavalla.

7 c artikla

Rataverkon haltijan toimintojen ulkoistaminen ja jakaminen

1. Edellyttäen, että minkäänlaista eturistiriitaa ei aiheudu ja että kaupallisesti arkaluonteisten tietojen luottamuksellisuus taataan, rataverkon haltija voi
 - a) ulkoistaa toimintoja eri yhteisölle edellyttäen, että tämä yhteisö ei ole rautatieyritys, sillä ei ole määräysvallassaan rautatieyritystä eikä se ole rautatieyrityksen määräysvallassa. Vertikaalisesti integroituneessa yrityksessä olennaisia toimintoja ei tule ulkoistaa vertikaalisesti integroituneen yrityksen millekään muulle yhteisölle, ellei yhteisö hoida yksinomaan olennaisia toimintoja;
 - b) ulkoistaa rautatieinfrastruktuurin kehittämiseen, ylläpitoon ja uudistamiseen liittyvien kunnossapitotöiden ja niihin liittyvien tehtävien toteuttamisen rautatieyrityksille tai yrityksille, joiden määräysvallassa rautatieyritys on, tai yrityksille, jotka ovat rautatieyrityksen määräysvallassa.

Rataverkon haltija säilyttää 3 artiklan 2 kohdassa kuvattujen toimintojen harjoittamista koskevan valvontavallan ja kantaa siitä lopullisen vastuun. Olennaisia toimintoja suorittavien yhteisöjen on noudatettava 7, 7 a, 7 b ja 7 d artiklaa.

2. Edellä olevasta 7 artiklan 1 kohdasta poiketen rataverkon hallinnointitehtäviä voivat suorittaa eri rataverkon haltijat, myös julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien osapuolet, edellyttäen, että ne kaikki täyttävät 7 artiklan 2–6 kohdan sekä 7 a, 7 b ja 7 d artiklan mukaiset vaatimukset ja kantavat täyden vastuun kyseisten tehtävien harjoittamisesta.

3. Kun olennaisia toimintoja ei ole annettu sähköntoimittajan hoidettavaksi, siihen ei sovelleta rataverkon haltijoita koskevia sääntöjä edellyttäen, että varmistetaan asiaankuuluvien rataverkon kehittämistä koskevien säännösten, etenkin 8 artiklan, noudattaminen.

4. Rataverkon haltija voi sääntelyelimen tai jäsenvaltioiden määrittämän muun riippumattoman toimivaltaisen elimen valvonnassa tehdä syrjimättömästi yhden tai useamman rautatieyrityksen kanssa yhteistyösopimuksia, joiden tarkoituksena on tuoda asiakkaille hyötyä, kuten alentaa kustannuksia tai tehostaa sopimukseen kuuluvan verkon osan toimintaa.

Kyseinen elin seuraa tällaisten sopimusten täytäntöönpanoa ja voi perustelluissa tapauksissa esittää, että ne tulisi päättää.

7 d artikla

Rahoituksen läpinäkyvyys

1. Samalla kun noudatetaan kussakin jäsenvaltiossa sovellettavia kansallisia menettelyjä, rataverkon haltija saa käyttää rataverkon hallinnasta saatavia tuloja, julkiset varat mukaan luettuina, ainoastaan oman yritystoimintansa rahoittamiseen, lainanlyhennykset mukaan lukien. Rataverkon haltija voi myös käyttää kyseisiä tuloja osingon maksamiseen yrityksen omistajille, jotka voivat olla yksityisiä osakkeenomistajia, lukuun ottamatta vertikaalisesti integroituneeseen yritykseen kuuluvia yrityksiä, joiden määräysvallassa sekä rautatieyritys että kyseinen rataverkon haltija ovat.

2. Rataverkon haltijat eivät saa myöntää rautatieyrityksille lainoja suoraan eivätkä välillisesti.

3. Rautatieyritykset eivät saa myöntää lainoja rataverkon haltijoille suoraan eivätkä välillisesti.

4. Vertikaalisesti integroituneen yrityksen oikeussubjektien väliset lainat on myönnettävä, nostettava ja lyhennettävä ainoastaan markkinahintaan ja ehdoilla, jotka vastaavat kyseisen oikeussubjektin yksilöllistä riskiprofilia.

5. Vertikaalisesti integroituneen yrityksen oikeussubjektien väliset lainat, jotka on myönnetty ennen 24 päivää joulukuuta 2016, ovat voimassa eräntymiseensä saakka, mikäli niistä on sovittu markkinahintaan, ne on tosiasiasa nostettu ja niitä lyhennetään.

6. Kaikkien vertikaalisesti integroituneen yrityksen muiden oikeussubjektien rataverkon haltijalle tarjoamien palvelujen on perustuttava sopimuksiin, ja niistä on maksettava joko markkinahinnat tai tuotantokustannuksia vastaavat hinnat sekä kohtuullinen voittomarginaali.

7. Rataverkon haltijalle kohdennetut lainat on selkeästi erotettava vertikaalisesti integroituneen yrityksen muille oikeussubjekteille kohdennetuista lainoista. Tällaisten lainojen takaisinmaksut on hoidettava erillisinä. Tämä ei estä sitä, että lainojen lopullinen takaisinmaksu hoidetaan sellaisen yrityksen kautta, jolla on määräysvaltaa sekä rautatieyritykseen että rataverkon haltijaan, tai muun yritykseen kuuluvan oikeussubjektin välityksellä.

8. Rataverkon haltijan ja vertikaalisesti integroituneen yrityksen muiden oikeussubjektien tilit on pidettävä tavalla, jolla varmistetaan tämän artiklan noudattaminen sekä mahdollistetaan kirjanpidon erillisuus ja varainhoitoprosessien läpinäkyvyys yrityksessä.

9. Vertikaalisesti integroituneissa yrityksissä rataverkon haltijan on pidettävä yksityiskohtaisesti kirjaa kaikista kaupallisista ja talouteen liittyvistä suhteistaan kyseisen yrityksen muiden oikeussubjektien kanssa.

10. Kun riippumaton hinnoitteluelin ja/tai käyttöoikeuksia myöntävä elin suorittavat olennaisia toimintoja 7 a artiklan 3 kohdan mukaisesti ja jäsenvaltiot eivät sovelle 7 artiklan 2 kohtaa, tämän artiklan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin. Tämän artiklan viittauksia rataverkon haltijaan, rautatieyhteyteen ja muihin vertikaalisesti integroituneen yrityksen oikeussubjekteihin on pidettävä viittauksina kyseisen yrityksen vastaaviin osiin. Tämän artiklan vaatimusten noudattaminen osoitetaan yrityksen eri osien erillisessä kirjanpidossa.

7 e artikla

Yhteensovittamismekanismit

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että otetaan käyttöön asianmukaiset yhteensovittamismekanismit yhteensovittamisen varmistamiseksi niiden pääasiallisten rataverkon haltijoiden ja kaikkien asianosaisten rautatieyritysten sekä 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen hakijoiden välillä. Tarvittaessa tähän pyydetään osallistujiksi rautateiden tavara- ja henkilöliikennepalvelujen käyttäjien edustajia sekä kansallisia, paikallisia tai alueellisia viranomaisia. Asianomainen sääntelyelin voi osallistua tarkkailijan ominaisuudessa. Yhteensovittaminen koskee muun muassa seuraavia:

- a) hakijoiden tarpeet ylläpitää ja kehittää ratakapasiteettia;
- b) jäljempänä 30 artiklassa tarkoitettuihin sopimukseen sisältyvien käyttäjäsuuntautuneiden suorituskykyavoitteiden ja 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kannustimien sisältö sekä niiden toteuttaminen;
- c) jäljempänä 27 artiklassa tarkoitettun verkkoselostuksen sisältö ja toteuttaminen;
- d) intermodaalisuuteen ja yhteentoimivuuteen liittyvät kysymykset;
- e) muut kysymykset, jotka liittyvät infrastruktuurin käyttöoikeuksien ehtoihin, infrastruktuurin käyttöön ja rataverkon haltijan palvelujen laatuun.

Rataverkon haltija laatii ja julkaisee yhteensovittamista koskevat suuntaviivat intressitahoja kuullen. Yhteensovittamista on tehtävä vähintään vuosittain, ja rataverkon haltijan on julkaistava verkkosivustollaan katsaus tämän artiklan mukaisesti toteutetuista toimista.

Tämän artiklan mukainen yhteensovittaminen ei vaikuta hakijoiden oikeuteen hakea muutosta sääntelyelimeltä eikä 56 artiklassa säädettyyn sääntelyelimen toimivaltaan.

7 f artikla

Rataverkon haltijoiden eurooppalainen verkosto

1. Jotta helpotetaan tehokkaan ja toimivan rautatieliikenteen tarjontaa unionissa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden pääasialliset rataverkon haltijat osallistuvat ja toimivat yhdessä verkostossa, joka kokoontuu säännöllisin väliajoin

- a) kehittämään unionin rautatieinfrastruktuuria;
- b) tukemaan yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen oikea-aikaista ja tehokasta toteuttamista;
- c) vaihtamaan parhaita käytäntöjä;
- d) seuraamaan ja vertailemaan suorituskykyä;
- e) osallistumaan 15 artiklassa tarkoitettuun markkinoiden seurantaan;
- f) ratkaisemaan rajat ylittäviä pullonkauloja; ja
- g) keskustelemaan 37 ja 40 artiklan soveltamisesta.

Edellä olevan d alakohdan osalta verkoston on määriteltävä yhteisiä periaatteita ja käytäntöjä suorituskyvyn johdonmukaista seurantaan ja vertailua varten.

Tämän kohdan mukainen yhteensovittaminen ei vaikuta hakijoiden oikeuteen hakea muutosta sääntelyelimeltä eikä 56 artiklassa säädettyyn sääntelyelimen toimivaltaan.

2. Komissio on verkoston jäsen. Se tukee verkoston työtä ja helpottaa yhteensovittamista.”

6) Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Jäsenvaltiot, joilla on yhteinen raja kolmannen maan kanssa, voivat rajoittaa tässä artiklassa säädettyä käyttöoikeutta niiden palvelujen osalta, joita tarjotaan kyseisestä kolmannesta maasta lähtien tai kyseiseen kolmanteen maahan rataverkossa, jonka raideleveys eroaa unionin pääasiallisen rataverkon raideleveydestä, jos jäsenvaltioiden ja kyseisen kolmannen maan välisessä rajat ylittävissä rautatieliikenteessä ilmenee kilpailun vääristymistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin ja jäsenvaltioiden kansainvälisten velvoitteiden noudattamista. Tällainen vääristyminen voi johtua muun muassa rautatieinfrastruktuurin ja siihen liittyvien palvelujen syrjimättömän käyttöoikeuden puutteesta kyseisessä kolmannessa maassa.

Jos jäsenvaltio aikoo tämän kohdan mukaisesti hyväksyä päätöksen käyttöoikeuden rajoittamisesta, sen on toimitettava päätösehdotus komissiolle ja kuultava muita jäsenvaltioita.

Jollei komissio eikä mikään muu jäsenvaltio ilmaise kolmen kuukauden kuluessa päätösehdotuksen toimittamisesta vastustavansa sitä, jäsenvaltio voi hyväksyä päätöksen.

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän kohdan soveltamiseksi noudatettavan menettelyn yksityiskohdat. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 62 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Rautatieyrityksille on myönnettävä yhtäläisin, syrjimättömin ja läpinäkyvin edellytyksin rautatieinfrastruktuurin käyttöoikeus kaikissa jäsenvaltioissa rautateiden henkilöliikenteen harjoittamiseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1370/2007 soveltamista. Rautatieyrityksillä on oikeus ottaa ja jättää matkustajia millä tahansa asemalla. Tähän oikeuteen kuuluu myös oikeus käyttää infrastruktuuria, joka yhdistää tämän direktiivin liitteessä II olevassa 2 kohdassa tarkoitettuja palvelupaikkoja.”;

c) kumotaan 3 ja 4 kohta.

7) Muutetaan 11 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa 10 artiklan 2 kohdassa säädettyä käyttöoikeutta tietyn lähtöpaikan ja määrän välisellä osuudella tarjottavan henkilöliikenteen osalta, jos samasta tai vaihtoehtoisesta reitistä on tehty yksi tai useampi julkisia palveluhankintoja koskeva sopimus ja jos kyseisen oikeuden käyttö vaarantaisi asianomaisen julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen tai asianomaisten julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten taloudellisen tasapainon.”;

b) korvataan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”2. Määrittääkseen, vaarantuisiko julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen taloudellinen tasapaino, 55 artiklassa tarkoitettun yhden tai useamman asianomaisen sääntelyelimen on tehtävä puolueeton taloudellinen analyysi ja tehtävä päätöksensä ennalta määritettyjen perusteiden mukaisesti. Niiden on määritettävä tämä, jos jokin seuraavista toimittaa asiaa koskevan pyynnön kuukauden kuluessa 38 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua henkilöliikennettä koskevan ilmoituksen saamisesta:

a) julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen tehnyt yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen;

b) muu asiaan liittyvä toimivaltainen viranomainen, jolla on tämän artiklan nojalla oikeus rajoittaa käyttöoikeutta;

c) rataverkon haltija;

d) julkisia palveluhankintoja koskevaa sopimusta täytäntöön paneva rautatieyritys.”;

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Sääntelyelimen on perusteltava päätöksensä ja vahvistettava edellytykset, joiden mukaisesti jokin seuraavista voi pyytää kyseisen päätöksen uudelleentarkastelua kuukauden kuluessa sitä koskevan ilmoituksen saamisesta:

a) asianomainen yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen;

b) rataverkon haltija;

- c) julkisia palveluhankintoja koskevaa sopimusta täytäntöön paneva rautatieyrittäjä;
- d) käyttöoikeutta hakeva rautatieyrittäjä.

Jos sääntelyelin päättää, että julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen taloudellinen tasapaino vaarantuisi 38 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua aiotusta henkilöliikenteestä, sen on esitettävä tähän liikenteeseen mahdollisia muutoksia, joilla varmistettaisiin, että 10 artiklan 2 kohdan mukaiset edellytykset käyttöoikeuden myöntämiseksi täyttyvät.”;

- d) lisätään 4 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Komissio hyväksyy sääntelyelinten, toimivaltaisten viranomaisten ja rautatieyrittäjien kokemusten sekä 57 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun verkoston toiminnan perusteella viimeistään 16 päivänä joulukuuta 2018 täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdan soveltamiseksi noudatettavan menettelyn ja perusteiden yksityiskohdat kotimaisen henkilöliikenteen osalta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 62 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”;

- e) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltiot voivat myös rajoittaa oikeutta käyttää rautatieinfrastruktuuria kotimaan henkilöliikenteen harjoittamista varten tietyn lähtöpaikan ja määrän välillä osuudella samassa jäsenvaltiossa, kun

- a) matkustajien kuljettamiseen kyseisten asemien välillä on myönnetty yksinoikeus ennen 16 päivää kesäkuuta 2015 tehdyllä julkisilla palveluhankintoja koskevalla sopimuksella; tai
- b) lisäoikeus/lupa kaupallisen henkilöliikenteen harjoittamiseen kyseisten asemien välillä toisen liikenteenharjoittajan kanssa kilpaillen on myönnetty viimeistään 25 päivänä joulukuuta 2018 oikeudenmukaista tarjouskilpailumenettelyä noudattaen,

ja kyseiset liikenteenharjoittajat eivät saa korvausta näiden palvelujen tarjoamisesta.

Tällaista rajoitusta voidaan soveltaa sopimuksen tai luvan alkuperäisen keston ajan tai 25 päivään joulukuuta 2026 sen mukaan, kumpi määräaika on lyhyempi.”

- 8) Lisätään artikkelit seuraavasti:

”11 a artikla

Suurnopeusjunia käyttävä henkilöliikenne

1. Jotta kehitetään suurnopeusjunia käyttävän henkilöliikenteen markkinoita, edistetään käytettävissä olevan rataverkon tehokkainta mahdollista käyttöä ja kannustetaan suurnopeusjunia käyttävän henkilöliikenteen kilpailukykyä matkustajia hyödyttävällä tavalla, suurnopeusjunia käyttävän henkilöliikenteen osalta 10 artiklassa säädetyn käyttöoikeuden käytössä voidaan edellyttää pelkästään sääntelyelimen tämän artiklan mukaisesti asettamien vaatimusten noudattamista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 11 artiklan 5 kohdan soveltamista.

2. Kun sääntelyelin 11 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitetun analyysin pohjalta katsoo, että aiottu suurnopeusjunia käyttävä henkilöliikenne tietyn lähtöpaikan ja määrän välillä vaarantaa saman tai vaihtoehdoisen reitin kattaman julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen taloudellisen tasapainon, sääntelyelimen on osoitettava mahdolliset muutokset, joilla varmistetaan, että 10 artiklan 2 kohdassa säädetyn käyttöoikeuden myöntämistä koskevat edellytykset täyttyvät. Muutoksiin voi sisältyä aiotun liikenteen muuttaminen.”

”13 a artikla

Yhteiset tietojärjestelmät ja suorien lippujen järjestelmät

1. Jäsenvaltiot voivat vaatia kotimaan henkilöliikennettä harjoittavia rautatieyrittäjiä osallistumaan yhteiseen tietojärjestelmään ja integroituun matkalippujärjestelmään matkalippujen, suorien lippujen ja varausten tarjontaa varten tai valtuuttaa toimivaltaiset viranomaiset perustamaan tällaisen järjestelmän, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1371/2007 (*) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/40/EU (**) soveltamista. Jos tällainen järjestelmä perustetaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei se aiheuta markkinoiden vääristymistä eikä syrjintää rautatieyrittäjien välillä ja että sitä hallinnoi julkinen tai yksityinen oikeussubjekti tai kaikkien henkilöliikennettä harjoittavien rautatieyrittäjien liitto.

2. Komissio seuraa rautatieliikennemarkkinoiden kehitystä yhteisen tietojärjestelmän ja suorien lippujen järjestelmän käyttöönottoa ja käyttöä koskevilta osin sekä arvioi unionin tason toimien tarvetta markkinoita koskevat aloitteet huomioon ottaen. Se tarkastelee erityisesti rautatieliikenteen matkustajien syrjimätöntä pääsyä tietoihin, joita tarvitaan matkojen suunnittelemisessa ja lippujen varaamisessa. Se esittelee Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2022 kertomuksen yhteisen tietojärjestelmän ja suorien lippujen järjestelmän saatavuudesta ja tekee tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia.

3. Jäsenvaltioiden on vaadittava henkilöliikennettä harjoittavia rautatieyrityksiä laatimaan varautumissuunnitelmat tarjotakseen matkustajille asetuksen (EY) N:o 1371/2007 18 artiklassa tarkoitetun kaltaista apua tapauksissa, joissa liikennepalveluissa ilmenee vakava häiriö, ja varmistamaan, että nämä suunnitelmat koordinoidaan asianmukaisesti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1371/2007, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, rautatieliikenteen matkustajien oikeuksista ja velvollisuuksista (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 14).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/40/EU, annettu 7 päivänä heinäkuuta 2010, tieliikenteen älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönoton sekä tieliikenteen ja muiden liikennemuotojen rajapintojen puitteista (EUVL L 207, 6.8.2010, s. 1)."

9) Lisätään 19 artiklaan alakohta seuraavasti:

"e) ei ole tuomittu vakavista rikkomuksista kansallisen lainsäädännön mukaisten, sitovista työehtosopimuksista johtuvien velvoitteiden osalta."

10) Korvataan 32 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Komission asetuksessa (EU) 2016/919 (*) määriteltyjen rautatieliikennekäytävien käytöstä perittävät infrastruktuurimaksut voidaan eriyttää niin, että annetaan kannustimia varustaa junat ETCS-järjestelmällä, joka vastaa komission päätöksellä 2008/386/EY (**) hyväksyttyä versiota ja sitä seuraavia versioita. Eriyttäminen ei saa johtaa rataverkon haltijan saamien kokonaistulojen kasvuun.

Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta eriytettyjä infrastruktuurimaksuja asetuksessa (EU) 2016/919 määriteltyihin ratoihin, joilla saavat liikennöidä ainoastaan ETCS-järjestelmällä varustetut junat.

Jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa tätä eriyttämistä myös ratoihin, joita ei määritellä asetuksessa (EU) 2016/919.

(*) Komission asetus (EU) 2016/919, annettu 27 päivänä toukokuuta 2016, Euroopan unionin rautatiejärjestelmän ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-osajärjestelmiä koskevasta yhteentoimivuuden teknisestä eritelmästä (EUVL L 158, 15.6.2016, s. 1).

(**) Komission päätös 2008/386/EY, tehty 23 päivänä huhtikuuta 2008, Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-osajärjestelmää koskevasta yhteentoimivuuden teknisestä eritelmästä tehdyn päätöksen 2006/679/EY liitteen A ja Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-osajärjestelmää koskevasta yhteentoimivuuden teknisestä eritelmästä tehdyn päätöksen 2006/860/EY liitteen A muuttamisesta (EUVL L 136, 24.5.2008, s. 11)."

11) Korvataan 38 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Jos hakija aikoo pyytää ratakapasiteettia henkilöliikenteen harjoittamista varten jäsenvaltiossa, jossa rautatieinfrastruktuurin käyttöoikeus on rajoitettu 11 artiklan mukaisesti, sen on ilmoitettava asianomaisille rataverkon haltijoille ja sääntelyelimille pyyntöön liittyvän aiotun liikenteen aikataulut viimeistään 18 kuukautta ennen niiden voimaantuloa. Jotta asianomaiset sääntelyelimet voisivat arvioida mahdolliset taloudelliset vaikutukset olemassa oleviin julkisiin palveluhankintoihin koskeviin sopimuksiin, niiden on varmistettava, että kaikki toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat myöntäneet luvan henkilöliikenteen harjoittamiseen kyseisellä julkisilla palveluhankintoja koskevassa sopimuksessa määritellyllä reitillä, kaikki muut asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset, joilla on oikeus rajoittaa käyttöoikeuksia 11 artiklan mukaisesti, ja kaikki rautatieyritykset, jotka panevat täytäntöön julkisia palveluhankintoja koskevaa sopimusta kyseisen henkilöliikenteen reitillä, saavat tästä tiedon viipymättä ja viimeistään 10 päivän kuluttua."

12) Lisätään 53 artiklan 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Sääntelyelin voi vaatia rataverkon haltijaa asettamaan nämä tiedot sen saataville, mikäli se katsoo sen tarpeelliseksi."

13) Korvataan 54 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jos junaliikenteessä esiintyy teknisistä ongelmista tai onnettomuudesta johtuvia häiriöitä, rataverkon haltijan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tilanteen palauttamiseksi ennalleen. Tätä varten sen on laadittava varautumissuunnitelma, jossa luetellaan elimet, joille on ilmoitettava vakavista vaaratilanteista tai vakavista häiriöistä junaliikenteessä. Jos häiriöt voivat vaikuttaa rajat ylittävään liikenteeseen, rataverkon haltijan on vaihdettava kaikki asiaankuuluvat tiedot niiden muiden rataverkon haltijoiden kanssa, joiden verkkoon ja liikenteeseen kyseiset häiriöt voivat vaikuttaa. Asianomaisten rataverkon haltijoiden on tehtävä yhteistyötä rajat ylittävän liikenteen palauttamiseksi ennalleen.”

14) Muutetaan 56 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”h) liikenteenhallintaa;

i) uusimistöiden suunnittelua ja suunniteltua tai suunnittelematonta kunnossapitoa;

j) edellä 2 artiklan 13 kohdassa sekä 7, 7 a, 7 b, 7 c ja 7 d artiklassa säädettyjen vaatimusten, myös eturistiriitoja koskevien, noudattamista.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Sääntelyelimellä on oltava valtuudet seurata kilpailutilannetta rautatieliikenteen markkinoilla, mukaan lukien erityisesti suurnopeusjunia käyttävän henkilöliikenteen markkinat, sekä 1 kohdan a–j alakohdan liittyviä rataverkon haltijoiden tehtäviä, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisten kilpailuviranomaisten toimivaltaa rautatieliikenteen markkinoiden kilpailun varmistamiseksi. Sääntelyelimen on erityisesti varmistettava 1 kohdan a–j alakohdan noudattaminen omasta aloitteestaan ja hakijoihin kohdistuvan syrjinnän ehkäisemiseksi. Sen on erityisesti tarkistettava, onko verkkoselostuksessa syrjiviä lausekkeita tai annetaanko siinä rataverkon haltijalle harkintavaltaa, jota voisi olla mahdollista käyttää hakijoihin kohdistuvaan syrjintään.”;

c) korvataan 9 kohdan ensimmäinen alakohda seuraavasti:

”9. Sääntelyelimen on käsiteltävä valitukset ja pyydetävä tarvittaessa asianmukaisia tietoja ja pantava kaikkien asianomaisten osapuolten kuuleminen alulle yhden kuukauden kuluessa valituksen vastaanottamisesta. Sen on ratkaistava valitukset, toteutettava toimet tilanteen korjaamiseksi ja annettava asianomaisille osapuolille tiedoksi perusteltu päätöksensä ennalta määritetyn kohtuullisen ajan ja joka tapauksessa kuuden viikon kuluessa kaikkien tarvittavien tietojen vastaanottamisesta. Sääntelyelimen on tarvittaessa päätettävä omasta aloitteestaan aiheellisista toimenpiteistä hakijoihin kohdistuvan syrjinnän, markkinoiden vääristymisen ja muiden kielteisten ilmiöiden oikaisemiseksi näillä markkinoilla erityisesti 1 kohdan a–j alakohdan osalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisten kilpailuviranomaisten toimivaltaa rautatieliikenteen markkinoiden kilpailun varmistamiseksi.”;

d) korvataan 12 kohta seuraavasti:

”12. Sääntelyelimellä on oltava valtuudet tehdä tarkastuksia tai teettää ulkopuolisia tarkastuksia rataverkon haltijoissa, palvelupaikan ylläpitäjissä ja tarvittaessa rautatieyrityksissä, jotta se voi varmistaa 6 artiklassa vahvistettujen kirjanpidon erillisyyttä ja 7 d artiklassa vahvistettujen rahoituksen läpinäkyvyyttä koskevien säännösten noudattamisen. Vertikaalisesti integroituneiden yritysten osalta nämä valtuudet ulottuvat kaikkiin oikeussubjekteihin. Sääntelyelimellä on oikeus pyytää tarvittavia tietoja. Sääntelyelimellä on erityisesti oikeus pyytää, että rataverkon haltija, palvelupaikan ylläpitäjät ja kaikki yritykset tai muut yhteisöt, jotka harjoittavat tai yhdistävät rautatieliikenteen eri muotoja tai rataverkon hallintaa, joita tarkoitetaan 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 13 artiklassa, toimittavat liitteessä VIII luetellut kirjanpitoa koskevat tiedot kokonaan tai osittain niin yksityiskohdaisesti kuin katsotaan tarpeelliseksi ja oikeasuhteiseksi.

Sääntelyelin voi myös tehdä kirjanpidon perusteella johtopäätöksiä valtiontukikysymyksistä, joista sen on ilmoitettava tällaisten kysymysten ratkaisemisesta vastaaville kansallisille viranomaisille, sanotun kuitenkin rajoittamatta näiden viranomaisten toimivaltaa.

Edellä 7 d artiklan 1 kohdassa tarkoitettut rahoitusvirrat, 7 d artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettut lainat sekä 7 d artiklan 7 kohdassa tarkoitettut velat ovat sääntelyelimen seurannassa.

Jos jäsenvaltio on nimennyt sääntelyelimen 7 c artiklan 4 kohdassa tarkoitetuksi riippumattomaksi toimivaltaiseksi elimeksi, sääntelyelin arvioi kyseisessä artiklassa tarkoitettuja yhteistyösopimuksia.”

15) Muutetaan 57 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”3 a. Kun kansainvälistä liikennettä koskevat asiat edellyttävät kahden tai useamman sääntelyelimen päätöksiä, kyseisten sääntelyelinten on valmisteltava asianmukaiset päätöksensä yhteistyössä ratkaisun löytämiseksi. Tätä varten kyseisten sääntelyelinten on hoidettava 56 artiklan mukaisen toimintansa edellyttämät tehtävät.”;

b) korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. Sääntelyelinten on vahvistettava yhteiset periaatteet ja käytänteet niiden päätösten tekemiseksi, joiden tekemiseen ne on valtuutettu tämän direktiivin nojalla. Kyseisiin periaatteisiin ja käytänteisiin on kuuluttava riitojenratkaisujärjestely 3 a kohdan puitteita varten. Sääntelyelinten kokemusten ja 1 kohdassa tarkoitettun verkoston toiminnan perusteella ja tarvittaessa sääntelyelinten tehokkaan yhteistyön varmistamiseksi komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa säädetään tällaisista yhteisistä periaatteista ja käytänteistä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 62 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”10. Jäsenvaltiot voivat kahdessa maassa sijaitsevaa rataverkkoa koskevien päätösten osalta 24 päivän joulukuuta 2016 jälkeen milloin tahansa sopia edellyttävänsä asianosaisten sääntelyelinten välistä koordinoitua, jotta varmistetaan päätösten yhdenmukaiset vaikutukset.”

16) Korvataan 63 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Komissio arvioi tämän direktiivin vaikutuksia rautatiealaa ja antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle kertomuksen sen täytäntöönpanosta.

Kertomuksessa on erityisesti arvioitava suurnopeusjunapalvelujen kehitystä sekä syrjivien käytänteiden olemassaoloa suurnopeusraiteiden käyttöoikeuden osalta. Komissio harkitsee, onko tarpeen esittää lainsäädäntöehdotuksia.

Komissio arvioi samaan päivään mennessä, ilmeneekö vertikaalisesti integroituneeseen yritykseen kuuluvien rataverkon haltijoiden suhteen edelleen syrjiviä käytäntöjä tai muun tyyppistä kilpailun vääristymistä. Komissio esittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia.”

2 artikla

1. Sen estämättä, mitä 3 artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 25 päivänä joulukuuta 2018. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

1. Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
2. Edellä olevia 1 artiklan 6–8 ja 11 kohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2019 ajoissa 14 päivänä joulukuuta 2020 käynnistyvää aikataulukautta varten.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä joulukuuta 2016.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

I. KORČOK

PÄÄTÖKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS (EU) 2016/2371,

annettu 14 päivänä joulukuuta 2016,

makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Jordanian hašemiittiselle kuningaskunnalle

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 212 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin ja Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan, jäljempänä 'Jordanian', suhteita kehitetään osana Euroopan naapuruuspolitiikkaa, jäljempänä 'ENP'. Jordania allekirjoitti 24 päivänä marraskuuta 1997 unionin kanssa tehdyn assosiaatiosopimuksen ⁽²⁾, joka tuli voimaan 1 päivänä toukokuuta 2002. Assosiaatiosopimuksen mukaan unioni ja Jordania perustavat vapaakauppa-alueen asteittain 12 vuoden siirtymäajan kuluessa. Lisäksi vuonna 2007 tuli voimaan sopimus uusista maataloustuotteiden kaupan vapauttamistoimista ⁽³⁾. Vuonna 2010 unioni myönsi Jordanialle pitkälle edistyneen kumppanimaan aseman, jonka myötä yhteistyöalojen määrä kasvaa. Joulukuussa 2009 parafoitu EU:n ja Jordanian pöytäkirja kaupan alan riidanratkaisumekanismeista tuli voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2011. Kahdenvälistä poliittista vuoropuhelua ja taloudellista yhteistyötä on kehitetty edelleen assosiaatiosopimuksen ja vuosia 2014–2017 koskevan yhdistetyn tukikehyksen puitteissa.
- (2) Jordania on vuodesta 2011 alkaen toteuttanut lukuisia poliittisia uudistuksia parlamentaarisen demokratian ja oikeusvaltion lujittamiseksi. Maahan on perustettu perustuslakituomioistuin ja riippumaton vaalilautakunta, ja parlamentti on hyväksynyt useita merkittäviä lakeja, kuten vaalilain, puoluelain, hallinnon hajauttamisesta annetun lain ja kuntalain.
- (3) Jordanian talous on kärsinyt suuresti alueella ja varsinkin naapurimaissa Irakissa ja Syyriassa vallitsevasta epävakauksesta. Alueelliset levottomuudet ja heikentynyt globaali ympäristö ovat yhdessä vähentäneet voimakkaasti ulkomaisia tuloja ja rasittaneet julkista taloutta. Matkailu ja ulkomaiset suorat sijoitukset ovat vähentyneet, kauppareittejä on katkennut ja maakaasun toimitukset Egyptistä ovat häiriintyneet. Myös syyrialaispakolaisten suuri määrä on vaikuttanut Jordanian talouteen lisäämällä julkisen talouden rahoitusasemaan, julkisiin palveluihin ja infrastruktuuriin kohdistuvaa painetta.
- (4) Unioni on siitä asti, kun Syyrian konflikti alkoi vuonna 2011, ilmaissut varauksettoman sitoutumisensa Jordanian tukemiseen maan yrittäessä selviytyä Syyrian kriisin taloudellisista ja sosiaalisista seurauksista ja varsinkin alueellaan olevasta suuresta määrästä syyrialaispakolaisia. Se on lisännyt taloudellista tukeaan Jordanialle ja vahvistanut yhteistyötä monilla aloilla, joista esimerkkejä ovat kansalaisyhteiskunta, vaalijärjestelmä, turvallisuus, alueellinen kehitys sekä sosiaaliset ja taloudelliset uudistukset. Unioni on myös tarjonnut Jordanialle mahdollisuutta tehdä pitkälle menevä ja laaja-alainen vapaakauppasopimus.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 24. marraskuuta 2016 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 8. joulukuuta 2016.

⁽²⁾ Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan Euro-Välimeri-assosiaatiosopimus (EYVL L 129, 15.5.2002, s. 3).

⁽³⁾ Euroopan yhteisöjen ja Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan kirjeenvaihtona tehty sopimus vastavuoroisista vapauttamistoimenpiteistä sekä EY:n ja Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan assosiaatiosopimuksen muuttamisesta ja kyseisen sopimuksen liitteiden I, II, III ja IV sekä pöytäkirjojen nro 1 ja nro 2 korvaamisesta (EUVL L 41, 13.2.2006, s. 3).

- (5) Vaikeassa talous- ja rahoitustilanteessa Jordanian viranomaiset ja Kansainvälinen valuuttarahasto (IMF) sopivat elokuussa 2012 ensimmäisestä talouden sopeutusohjelmasta, jota tuettiin kolmivuotisella 2 000 miljoonan Yhdysvaltain dollarin valmiusluottojärjestelyllä. Mainittu ohjelma saatiin onnistuneesti päätökseen elokuussa 2015. Tuossa ohjelmassa Jordania edistyi merkittäväällä tavalla julkisen talouden vakauttamisessa, jota edesauttoi öljyn hinnan laskeminen, ja eräissä rakenneuudistuksissa.
- (6) Jordania pyysi joulukuussa 2012 unionin täydentävää makrotaloudellista rahoitusapua. Vastauksena pyyntöön unioni hyväksyi joulukuussa 2013 päätöksen ⁽¹⁾ ensimmäisen, määrältään 180 miljoonan euron makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä lainojen muodossa. Yhteisymmärryspöytäkirja, jossa määritellään ensimmäiseen makrotaloudelliseen rahoitusapuun liittyvät poliittiset ehdot, tuli voimaan 18 päivänä maaliskuuta 2014. Ensimmäisen makrotaloudellisen rahoitusavun ensimmäinen erä maksettiin 10 päivänä helmikuuta 2015 ja toinen erä 15 päivänä lokakuuta 2015 sen jälkeen, kun sovitut politiikkatoimet oli pantu täytäntöön.
- (7) Syyrian kriisin alettua unioni on myöntänyt lähes 1 130 miljoonaa euroa Jordanialle. Määrä sisältää ensimmäisen, 180 miljoonan euron makrotaloudellisen rahoitusaputoimen lisäksi 500 miljoonaa euroa Euroopan naapuruvälinen määrärahoja, joilla rahoitetaan säännöllistä ja ohjelmoitua kahdenvälistä yhteistyötä, noin 250 miljoonaa euroa humanitaarisen avun määrärahoja ja yli 30 miljoonaa euroa vakautta ja rauhaa edistävän välineen varoja. Lisäksi Euroopan investointipankki on myöntänyt 264 miljoonaa euroa lainoja vuodesta 2011 lähtien.
- (8) Syyrian kriisin kiihtymisellä vuonna 2015 on ollut tuntuja vaikutuksia Jordaniassa, jossa kauppa ja matkailu ovat vähentyneet ja sijoittajien luottamus heikentynyt. Jordania on kärsinyt myös Persianlahden yhteistyöneuvoston rahoitustuen vähenemisestä, minkä taustalla on öljyn hinnan laskeminen. Näiden seurauksena talouskasvu on hidastunut uudestaan, työttömyys on lisääntynyt ja on ilmaantunut uusia julkisen talouden ja ulkoisen rahoituksen tarpeita.
- (9) Unioni on tässä vaikeassa tilanteessa vahvistanut uudelleen sitoumuksensa tukea Jordaniaa sen taloudellisissa ja sosiaalisissa haasteissa ja uudistusprosessissa. Tämä sitoumus tuotiin julki muun muassa Lontoossa 4 päivänä helmikuuta 2016 pidetyssä Supporting Syria and the Region -konferenssissa, jossa unioni lupasi 2 390 miljoonaa euroa rahoitustukea pakolaiskriisin eniten koettelemille maille, joihin myös Jordania kuuluu, vuosina 2016 ja 2017. Unionin poliittinen ja taloudellinen tuki Jordanian uudistusprosessille on johdonmukainen ENP:n osana määritetyn, eteläisen Välimeren alueella harjoitettavan toimintapolitiikan kanssa.
- (10) Jordanian talous- ja rahoitustilanteen heikennyttä IMF ja Jordania aloittivat keskustelut jatkojärjestelystä, joka voitaisiin toteuttaa laajennettuna rahoitusjärjestelynä, jäljempänä 'IMF:n ohjelma', ja joka todennäköisesti kestäisi kolme vuotta alkaen vuoden 2016 jälkipuoliskolla. Uuden IMF:n ohjelman tavoitteena on helpottaa Jordanian lyhyen aikavälin maksutasevaikeuksia ja samalla edistää tiukkojen sopeuttamistoimien täytäntöönpanoa.
- (11) Jordania pyysi maaliskuussa 2016 lisää unionin makrotaloudellista rahoitusapua heikkenevän taloustilanteen ja heikkenevien talousnäkymien vuoksi.
- (12) Koska Jordania kuuluu ENP:n piiriin, olisi katsottava, että sille voidaan myöntää unionin makrotaloudellista apua.
- (13) Unionin makrotaloudellisen rahoitusavun olisi oltava poikkeuksellinen rahoitusväline, jolla myönnetään sitomatonta ja kohdentamatonta maksutasetukea avunsaajan välittömiin ulkoisen rahoituksen tarpeisiin. Sillä olisi tuettava sellaisen toimenpideohjelman täytäntöönpanoa, joka sisältää tiukkoja ja välittömiä sopeuttamis- ja rakenneuudistustoimia maksutasetilanteen parantamiseksi lyhyellä aikavälillä.
- (14) Jordanian maksutaseessa on IMF:n ja muiden monenvälisten laitosten käyttöön asettamien varojen jälkeen edelleen huomattava ulkoinen rahoitusvaje, joten Jordanialle annettavaa unionin makrotaloudellista rahoitusapua pidetään tämänhetkisisissä poikkeusolosuhteissa tarkoituksenmukaisena vastauksena Jordanian pyyntöön saada tukea talouden vakauttamiseen yhdessä IMF:n ohjelman kanssa. Unionin makrotaloudellisella rahoitusavulla on tarkoitus tukea Jordanian talouden vakauttamista ja rakenneuudistushjelmaa ja täydentää IMF:n rahoitusjärjestelyn puitteissa käytettävissä olevia varoja.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1351/2013/EU, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä Jordanian hasemiittiselle kuningaskunnalle (EUVL L 341, 18.12.2013, s. 4).

- (15) Unionin makrotaloudellisella rahoitusavulla olisi tuettava kestävän ulkoisen rahoitusaseman palauttamista Jordaniaan ja siten tuettava sen taloudellista ja sosiaalista kehitystä.
- (16) Unionin makrotaloudellisen rahoitusavun määrän määrittäminen perustuu Jordanian jäljelle jäävien ulkoisten rahoitustarpeiden täydelliseen määrälliseen arviointiin, ja siinä otetaan huomioon maan kyky rahoittaa itseään omista varoistaan ja erityisesti sen käytössä olevat kansainväliset valuuttavarannot. Unionin makrotaloudellisella rahoitusavulla olisi täydennettävä IMF:n ja Maailmanpankin ohjelmia ja rahoitusta. Määritettäessä avun määrää huomioon otetaan myös monenvälisiltä avunantajilta odotettavissa olevat rahoitusosuudet ja tarve varmistaa oikeudenmukainen taakanjako unionin ja muiden avunantajien välillä sekä unionin muiden ulkoisten rahoitusvälineiden aiempi käyttäminen Jordaniassa ja unionin kaikkien toimenpiteiden tuottama lisäarvo.
- (17) Komission olisi varmistettava, että unionin makrotaloudellinen apu on oikeudellisesti ja sisällöltään sopuoinnussa ulkoisen toiminnan eri alojen keskeisten periaatteiden ja tavoitteiden, näillä aloilla toteutettujen toimenpiteiden sekä muiden asiaankuuluvien unionin politiikkojen kanssa.
- (18) Unionin makrotaloudellisella rahoitusavulla olisi tuettava unionin Jordaniaan soveltamaa ulkopoliittikkaa. Komission yksiköiden ja Euroopan ulkosuhdehallinnon olisi työskenneltävä tiiviisti yhdessä koko makrotaloudellisen rahoitusaputoimen ajan unionin ulkopoliittikan yhteensovittamiseksi ja sen johdonmukaisuuden varmistamiseksi.
- (19) Unionin makrotaloudellisella rahoitusavulla olisi tuettava Jordanian sitoutumista arvoihin, jotka ovat yhteisiä unionin kanssa, mukaan lukien demokratia, oikeusvaltion periaate, hyvä hallintotapa, ihmisoikeuksien kunnioittaminen, kestävä kehitys ja köyhyyden vähentäminen, sekä sen sitoutumista avoimen, sääntöihin perustuvan ja oikeudenmukaisen kaupan periaatteisiin.
- (20) Unionin makrotaloudellisen rahoitusavun ennakkoodellytyksenä olisi oltava, että Jordaniassa noudatetaan tehokkaita demokraattisia mekanismeja, kuten parlamentaarista monipuoluejärjestelmää, ja oikeusvaltion periaatetta ja taataan ihmisoikeuksien kunnioittaminen. Lisäksi unionin makrotaloudellisen rahoitusavun erityistavoitteina olisi oltava julkisten varainhoitojärjestelmien tehokkuuden, läpinäkyvyyden ja vastuullisuuden lisääminen Jordaniassa ja sellaisten rakenneuudistusten edistäminen, joilla pyritään tukemaan kestävää ja osallistavaa kasvua, työpaikkojen luomista ja julkisen talouden vakauttamista. Komission ja Euroopan ulkosuhdehallinnon olisi säännöllisesti seurattava sekä ennakkoodellytysten täyttymistä että näiden tavoitteiden saavuttamista.
- (21) Sen varmistamiseksi, että unionin makrotaloudelliseen rahoitusapuun liittyvät unionin taloudelliset edut suojataan tehokkaasti, Jordanian olisi toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä, jotka liittyvät petosten, korruption ja muiden mahdollisten rahoitusapuun liittyvien väärinkäytösten estämiseen ja torjumiseen. Lisäksi olisi säädettävä, että komissio huolehtii tarkastuksista ja tilintarkastustuomioistuin tilintarkastuksista.
- (22) Unionin makrotaloudellisen rahoitusavun maksaminen ei rajoita Euroopan parlamentin ja neuvoston valtuuksia budjettivallan käyttäjinä.
- (23) Makrotaloudellisen rahoitusavun edellyttämien määrärahojen määrien olisi oltava yhdenmukaisia monivuotisessa rahoituskehyksessä vahvistettujen talousarviomäärärahojen kanssa.
- (24) Komission olisi hallinnoitava unionin makrotaloudellista rahoitusapua. Sen varmistamiseksi, että Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat seurata tämän päätöksen täytäntöönpanoa, komission olisi annettava niille säännöllisesti tietoja rahoitusavun täytäntöönpanosta ja toimitettava niille asiaan liittyvät asiakirjat.
- (25) Jotta voidaan varmistaa tämän päätöksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (26) Unionin makrotaloudelliseen rahoitusapuun olisi sovellettava talouspoliittisia ehtoja, jotka vahvistetaan yhteisymmärryspöytäkirjassa. Yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi sekä tehokkuussyistä komissio olisi valtuutettava neuvottelemaan tällaisista ehdoista Jordanian viranomaisten kanssa jäsenvaltioiden edustajista muodostuvan komitean valvonnassa asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti. Mainitun asetuksen mukaisesti neuvoa-antavaa menettelyä olisi sovellettava pääsääntöisesti kaikkiin muihin kuin asetuksessa säädettyihin tapauksiin. Kun otetaan huomioon yli 90 miljoonan euron suuruisen avun mahdollinen huomattava vaikutus, on asianmukaista käyttää tarkastelumenettelyä kyseisen raja-arvon ylittävien toimien osalta. Kun otetaan huomioon unionin Jordaniaan myöntämän makrotaloudellisen rahoitusavun määrä, yhteisymmärryspöytäkirjan hyväksymiseen ja avun vähentämiseen, keskeyttämiseen tai peruuttamiseen olisi sovellettava tarkastelumenettelyä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Unioni myöntää Jordaniaan makrotaloudellisenä rahoitusapuna, jäljempänä 'unionin makrotaloudellinen apu', enintään 200 miljoonaa euroa, tukeakseen maan talouden vakauttamista ja sen huomattavaa uudistusohjelmaa. Rahoitusavulla katetaan IMF:n ohjelmassa määritettyjä Jordanian maksusetarpeita.
2. Unionin makrotaloudellinen rahoitusapu myönnetään Jordaniaan kokonaisuudessaan lainoina. Komissiolle annetaan valtuudet lainata tarvittavat varat unionin puolesta rahoitusmarkkinoilta tai rahoituslaitoksilta ja lainata ne edelleen Jordaniaan. Lainojen keskimääräinen takaisinmaksuaika saa olla enintään 15 vuotta.
3. Komissio hallinnoi unionin makrotaloudellisen rahoitusavun maksamista tavalla, joka on johdonmukainen IMF:n ja Jordanian välisten sopimusten tai yhteisymmärryspöytäkirjojen, EU:n ja Jordanian assosiaatiosopimuksessa vahvistettujen talousuudistuksia koskevien periaatteiden ja tavoitteiden, vuosia 2014–2017 koskevan yhdistetyn tukikehyksen sekä kumppanuuden tulevien painopisteiden kanssa. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle säännöllisesti tietoja unionin makrotaloudellisesta rahoitusavusta, myös sen maksamisesta, ja toimittaa kyseisille toimielimille asiaan liittyvät asiakirjat ajallaan.
4. Unionin makrotaloudellinen rahoitusapu on saatavilla kahden ja puolen vuoden ajan 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhteisymmärryspöytäkirjan voimaantulon jälkeisestä päivästä alkaen.
5. Jos Jordanian rahoitustarpeet vähenevät olennaisesti unionin makrotaloudellisen rahoitusavun maksukaudella alkuperäisiin ennusteisiin verrattuna, komission on 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti vähennettävä tällaisen avun määrää tai keskeytettävä tai peruutettava se.

2 artikla

1. Makrotaloudellisen rahoitusavun ennakkoodellytyksenä on oltava, että Jordaniassa noudatetaan tehokkaita demokraattisia mekanismeja, kuten parlamentaarista monipuoluejärjestelmää, ja oikeusvaltion periaatetta ja taataan ihmisoikeuksien kunnioittaminen.
2. Komissio ja Euroopan ulkosuhdehallinto valvovat 1 kohdassa säädetyn ennakkoodellytyksen täyttymistä unionin makrotaloudellisen rahoitusavun elinkaaren ajan.
3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa sovelletaan neuvoston päätöksen 2010/427/EU ⁽¹⁾ mukaisesti.

3 artikla

1. Komissio sopii 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen Jordanian viranomaisten kanssa unionin makrotaloudelliseen rahoitusapuun liitettävistä selkeästi määritellyistä talouspolitiikkaa ja rahoitusta koskevista ehdoista, joissa keskitytään rakenneuudistuksiin ja vakaaseen julkiseen talouteen ja jotka vahvistetaan yhteisymmärryspöytäkirjassa, jäljempänä 'yhteisymmärryspöytäkirja', johon sisältyy mainittujen ehtojen täyttämisen aikataulu. Yhteisymmärryspöytäkirjassa esitettyjen talouspolitiikkaa ja rahoitusta koskevien ehtojen on oltava yhdenmukaisia 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen sopimusten tai yhteisymmärryspöytäkirjojen kanssa, mukaan lukien Jordanian IMF:n tuella toteutamat makrotalouden sopeutusohjelmat ja rakenneuudistusohjelmat.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2010/427/EU, annettu 26 päivänä heinäkuuta 2010, Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiosta ja toiminnasta (EUVL L 201, 3.8.2010, s. 30).

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla ehdoilla pyritään erityisesti parantamaan Jordanian julkisten varainhoitojärjestelmien tehokkuutta, läpinäkyvyyttä ja vastuullisuutta muun muassa unionin makrotaloudellisen rahoitusavun käytön osalta. Poliittikkatoimenpiteitä suunniteltaessa on otettava asianmukaisesti huomioon myös edistyminen markkinoiden vastavuoroisessa avaamisessa, sääntöihin perustuvan ja oikeudenmukaisen kaupan kehittyminen ja muut unionin ulkopoliittikan painopisteet. Komissio seuraa säännöllisesti, miten näiden tavoitteiden saavuttamisessa edistytään.

3. Unionin makrotaloudellisen rahoitusavun yksityiskohtaiset rahoitusehdot vahvistetaan komission ja Jordanian viranomaisten välisessä lainasopimuksessa.

4. Komissio tarkistaa säännöllisin väliajoin, että 4 artiklan 3 kohdan ehdot täyttyvät edelleen, mukaan lukien se, onko Jordanian talouspolitiikka unionin makrotaloudellisen rahoitusavun tavoitteiden mukaista. Tätä varten komissio sovitaa toimintansa tiiviisti yhteen IMF:n ja Maailmanpankin sekä tarvittaessa Euroopan parlamentin ja neuvoston kanssa.

4 artikla

1. Komissio asettaa unionin makrotaloudellisen rahoitusavun saataville kahdessa lainaerässä edellyttäen, että 3 kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät. Kunkin erän suuruus vahvistetaan yhteisymmärryspöytäkirjassa.

2. Unionin makrotaloudellisen rahoitusavun määrien perusteella rahoitetaan tarvittaessa ulkosuhteisiin liittyvien hankkeiden takuurahastoa neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 480/2009 ⁽¹⁾ mukaisesti.

3. Komissio tekee päätöksen erien maksamisesta sen perusteella, täyttyvätkö kaikki seuraavat edellytykset:

a) 2 artiklassa säädetty ennakkoodellytys;

b) jatkuvasti tyydyttävä edistyminen sellaisen toimenpideohjelman täytäntöönpanossa, joka sisältää määrätietoisia sopeuttamis- ja rakenneuudistustoimia, joita muu kuin ennalta varautuva IMF:n luottojärjestely tukee; ja

c) yhteisymmärryspöytäkirjassa sovittujen talouspolitiikkaa ja rahoitusta koskevien ehtojen noudattaminen tyydyttävällä tavalla.

Toinen erä voidaan periaatteessa maksaa aikaisintaan kolmen kuukauden kuluttua ensimmäisen erän maksamisesta.

4. Jos 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut edellytykset eivät täyty, komission on tilapäisesti keskeytettävä tai peruutettava unionin makrotaloudellisen rahoitusavun maksaminen. Tällöin sen on ilmoitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle keskeyttämisen tai peruuttamisen syyt.

5. Unionin makrotaloudellinen rahoitusapu maksetaan Jordanian keskuspankille. Ellei yhteisymmärryspöytäkirjassa toisin sovita ja edellyttäen, että siinä vahvistetaan jäljellä oleva julkisen talouden rahoitustarve, unionin varat voidaan siirtää Jordanian valtiovarainministeriölle, joka on lopullinen avunsaaja.

5 artikla

1. Unionin makrotaloudelliseen rahoitusapuun liittyvät lainanotto- ja lainanantotoimet toteutetaan euromääräisinä ja käyttäen samaa arvopäivää, eikä niistä saa aiheutua unionille tilannetta, jossa anto- ja ottolainauksen maturiteetit poikkeavat toisistaan, eikä sitä saa asettaa alttiiksi valuuttakurssi- tai korkoriskeille tai muille kaupallisille riskeille.

2. Olosuhteiden salliessa ja Jordanian pyynnöstä komissio voi toteuttaa tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että lainaehtoihin sisältyy aikaistettua takaisinmaksua koskeva lauseke ja että vastaava lauseke sisältyy myös lainanotto toimien ehtoihin.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 480/2009, annettu 25 päivänä toukokuuta 2009, takuurahaston perustamisesta ulkosuhteisiin liittyville hankkeille (EUVL L 145, 10.6.2009, s. 10).

3. Jos olosuhteet sallivat lainan korkokannan parantamisen ja jos Jordania sitä pyytää, komissio voi päättää jällelrahoittaa kaikki alkuperäiset lainansa tai osan niistä tai se voi järjestellä rahoitusehdot uudelleen. Jällelrahoitus- tai uudelleenjärjestelytoimet on toteutettava 1 ja 4 kohdan mukaisesti, eivätkä ne saa pidentää kyseisen lainan erääntymisaikaa tai kasvattaa jällelrahoituksen tai uudelleenjärjestelyn ajankohtana jäljellä olevan pääoman määrää.
4. Jordanian on maksettava kaikki kulut, joita unionille aiheutuu tämän päätöksen mukaisista lainanotto- ja lainanantotoimista.
5. Komissio tiedottaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen toimien etenemisestä.

6 artikla

1. Unionin makrotaloudellisen rahoitusavun täytäntöönpanossa noudatetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 966/2012 ⁽¹⁾ ja komission delegoitua asetusta (EU) N:o 1268/2012 ⁽²⁾.
2. Unionin makrotaloudellinen rahoitusapu pannaan täytäntöön suoran hallinnoinnin avulla.
3. Edellä 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu lainasopimus sisältää määräykset, joilla
 - a) varmistetaan, että Jordania tarkistaa säännöllisesti, että unionin yleisestä talousarviosta myönnettyä rahoitusta on käytetty oikein, toteuttaa tarkoituksenmukaiset toimenpiteet väärinkäytösten ja petosten estämiseksi ja tarpeen mukaan ryhtyy oikeudellisiin toimiin periäkseen takaisin mahdolliset tämän päätöksen nojalla myönnetty varat, jotka on käytetty väärin;
 - b) varmistetaan unionin taloudellisten etujen suojaaminen ja määrätään erityisesti erityistoimenpiteistä unionin makrotaloudelliseen rahoitusapuun kohdistuvien petosten, korruption ja muiden sääntöjenvastaisuuksien estämiseksi ja torjumiseksi neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 ⁽³⁾, neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96 ⁽⁴⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 ⁽⁵⁾ mukaisesti;
 - c) annetaan komissiolle, Euroopan petostentorjuntavirasto mukaan lukien, tai sen edustajille nimenomainen lupa suorittaa tarkastuksia, paikan päällä suoritettavat tarkastukset ja todentamiset mukaan lukien;
 - d) annetaan komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle nimenomainen lupa suorittaa tarkastuksia unionin makrotaloudellisen rahoitusavun saatavuusaikana, ja sen jälkeen, mukaan lukien asiakirjatarkastukset ja paikan päällä tehtävät tarkastukset, kuten toiminnan arvioinnit; ja
 - e) varmistetaan, että unionilla on oikeus siihen, että laina maksetaan sille takaisin aikaistetusti, jos on osoitettu, että Jordania on unionin makrotaloudellisen rahoitusavun hallinnoinnissa sekaantunut petokseen tai korruption tai mihin tahansa muuhun unionin taloudellisia etuja vahingoittavaan laittomaan toimintaan.
4. Ennen unionin makrotaloudellisen rahoitusavun täytäntöönpanoa komission on arvioitava operatiivisen arvioinnin avulla, että rahoitusavun kannalta merkitykselliset Jordanian rahoitusjärjestelyt, hallintomenettelyt sekä sisäiset ja ulkoiset valvontamekanismit ovat moitteettomia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Komission delegoitu asetusta (EU) N:o 1268/2012, annettu 29 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä (EUVL L 362, 31.12.2012, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston asetusta (EY, Euratom) N:o 2988/95, annettu 18 päivänä joulukuuta 1995, Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta (EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1).

⁽⁴⁾ Neuvoston asetusta (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

7 artikla

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

8 artikla

1. Komissio antaa vuosittain viimeistään 30 päivänä kesäkuuta Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän päätöksen täytäntöönpanosta edeltävänä vuonna, täytäntöönpanoa koskeva arviointi mukaan lukien. Tässä kertomuksessa on
 - a) tarkasteltava unionin makrotaloudellisen rahoitusavun täytäntöönpanossa tapahtunutta edistystä;
 - b) arvioitava Jordanian taloudellista tilannetta ja näkymiä sekä edistymistä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen politiikka-toimenpiteiden toteuttamisessa;
 - c) osoitettava yhteys yhteisymmärryspöytäkirjassa vahvistettujen talouspoliittisten ehtojen, Jordaniassa meneillään olevan talous- ja finanssipoliittisen kehityksen sekä unionin makrotaloudellisen rahoitusavun erien maksamista koskevien komission päätösten välillä.
2. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään kahden vuoden kuluttua 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun saatavuusajan päättymisestä jälkiarviointikertomuksen, jossa arvioidaan päätökseen saadun unionin makrotaloudellisen rahoitusavun tuloksia ja tehokkuutta ja sitä, missä määrin se on myötävaikuttanut avun tavoitteiden saavuttamiseen.

9 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä joulukuuta 2016.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

I. KORČOK

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen lausuma

Jordania on ottanut vastaan 1,3 miljoonaa syyrialaista. Tämä on luonut maahan poikkeukselliset olosuhteet ja aiheuttaa taloudellisia haasteita. Tilanteen huomioon ottaen komissio aikoo tarvittaessa toimittaa vuonna 2017 uuden ehdotuksen Jordaniale annettavan makrotaloudellisen tuen jatkamiseksi ja lisäämiseksi, kun toinen rahoitusapupaketti on saatettu päätökseen menestyksellisesti ja edellyttäen, että tämän tyyppisen avustuksen antamiseen vaadittavat tavanomaiset ennakoedellytykset täyttyvät, komission tekemä päivitetty arvio Jordanian ulkoisista rahoitustarpeista mukaan lukien. Tämä Jordaniale myönnettävä elintärkeä apu auttaisi maata ylläpitämään makrotaloudellisen vakautensa siten, että samalla säilytetään aikaansaadut kehityshyödyt ja jatketaan maan uudistusohjelmaa.

II

(Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EU) 2016/2372,

annettu 19 päivänä joulukuuta 2016,

eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Mustallamerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2017

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Perussopimuksen 43 artiklan 3 kohdassa määrätään, että neuvosto hyväksyy komission ehdotuksesta kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen ja jakamiseen liittyvät toimenpiteet.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 ⁽¹⁾ edellytetään, että säilyttämistoimenpiteet vahvistetaan ottaen huomioon käytettävissä olevat tieteelliset, tekniset ja taloudelliset lausunnot, mukaan lukien tarvittaessa tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) laatimat kertomukset.
- (3) Neuvoston tehtävänä on hyväksyä Mustallamerellä sovellettavat kalastus- tai kalastusryhmäkohtaisten kalastusmahdollisuuksien vahvistamista ja jakamista koskevat toimenpiteet sekä tarvittaessa tietyt niihin toiminnallisesti liittyvät edellytykset. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti kalastusmahdollisuudet olisi jaettava jäsenvaltioille niin, että taataan kunkin jäsenvaltion kalastustoiminnan suhteellinen vakaus kunkin kalakannan tai kalastuksen osalta, ja mainitun asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa esitettyjen yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden mukaisesti.
- (4) Kalastusmahdollisuudet olisi vahvistettava saatavilla olevien tieteellisten lausuntojen perusteella sekä ottaen huomioon biologiset ja sosioekonomiset näkökohdat varmistaen samalla eri kalastussektorien välisen oikeudenmukaisen kohtelun ja ottaen huomioon myös ne kannanotot, jotka on tuotu esiin kuultaessa sidosryhmiä.
- (5) Kilohailin kalastukseen sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua purkamisvelvoitetta 1 päivästä tammikuuta 2015. Kyseisen asetuksen 16 artiklan 2 kohdassa säädetään, että kun tiettyä kalakantaa koskeva purkamisvelvoite otetaan käyttöön, kalastusmahdollisuudet määritellään ottaen huomioon muutos, jonka myötä siirrytään kalastusmahdollisuuksien määrittelystä saaliin purkamisen perusteella kalastusmahdollisuuksien määrittelyyn saaliiden perusteella.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

- (6) Tässä asetuksessa vahvistettujen kalastusmahdollisuuksien käyttöön sovelletaan neuvoston asetusta (EY) N:o 1224/2009⁽¹⁾ ja erityisesti sen 33 artiklaa, joka koskee saaliiden kirjaamista, ja 34 artiklaa, joka koskee kalastusmahdollisuuksien loppuun käyttämistä koskevien tietojen ilmoittamista. Sen vuoksi on tarpeen täsmentää koodit, joita jäsenvaltioiden on käytettävä, kun ne lähettävät komissiolle tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien kantojen purettujen saaliiden määriin liittyviä tietoja.
- (7) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 847/96⁽²⁾ 2 artiklan mukaisesti olisi määriteltävä kannat, joihin sovelletaan siinä tarkoitettuja eri toimenpiteitä.
- (8) Kalastusmahdollisuuksia käytettäessä olisi kaikilta osin noudatettava sovellettavaa unionin oikeutta.
- (9) Jotta kalastustoiminta ei keskeytyisi ja turvattaisiin unionin kalastajien toimeentulo, on tarpeen säätää, että kyseiset kalastukset voidaan aloittaa Mustallamerellä 1 päivästä tammikuuta 2017 alkaen. Asian kiireellisyys vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan välittömästi sen jälkeen, kun se on julkaistu,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan Bulgarian ja Romanian lippujen alla purjehtivien unionin kalastusalusten eräiden kalakantojen Mustallamerellä sovellettavat kalastusmahdollisuudet vuodeksi 2017:

- a) piikkikampela (*Psetta maxima*),
b) kilohaili (*Sprattus sprattus*).

2 artikla

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan Mustallamerellä toimiviin unionin kalastusaluksiin.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) 'GFCM:llä' tarkoitetaan Välimeren yleistä kalastuskomissiota;
b) 'Mustallamerellä' tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1343/2011⁽³⁾ liitteessä I määriteltyä maantieteellistä osa-aluetta 29;

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009, annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, unionin valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 847/96, annettu 6 päivänä toukokuuta 1996, TACien ja kiintiöiden vuosittaiseen hallinnoimiseen liittyvien lisäedellytysten käyttöönottoamisesta (EYVL L 115, 9.5.1996, s. 3).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1343/2011, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, eräistä kalastusta koskevista säännöksistä GFCM:n (Välimeren yleisen kalastuskomission) sopimusalueella ja kalavarojen kestävää hyödyntämistä koskevista hoitotoimenpiteistä Välimerellä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1967/2006 muuttamisesta (EUVL L 347, 30.12.2011, s. 44).

- c) 'kalastusaluksella' tarkoitetaan aluksia, jotka on varustettu meren elollisten luonnonvarojen kaupallista hyödyntämistä varten;
- d) 'unionin kalastusaluksella' tarkoitetaan jonkin jäsenvaltion lipun alla purjehtivaa ja unionissa rekisteröityä kalastusalusta;
- e) 'kannalla' tarkoitetaan tietyllä kalastuksenhoitoalueella esiintyvää meren elollista luonnonvaraa;
- f) 'unionin autonomisella kiintiöllä' tarkoitetaan saalisrajaa, joka myönnetään unionin kalastusaluksille sovitun TACin puuttuessa;
- g) 'analyttisillä arvioinneilla' tarkoitetaan kalakannan kehityssuunnan määrällistä arviointia kalakannan biologista tilannetta ja hyödyntämistä koskevien sellaisten tietojen perusteella, jotka tieteellinen tarkastelu on osoittanut riittävän laadukkaiksi, jotta tulevaisuuden saalismäärävaihtoehdoista voidaan antaa tieteellinen lausunto.

II LUKU

KALASTUSMAHDOLLISUUDET

4 artikla

Kalastusmahdollisuuksien jakaminen

Unionin kalastusalusten EU:n autonomiset kiintiöt, näiden kiintiöiden jakaminen jäsenvaltioiden kesken ja tarvittaessa tähän toiminnallisesti liittyvät edellytykset vahvistetaan liitteessä.

5 artikla

Jakamista koskevat erityiset säännökset

Tässä asetuksessa vahvistettu kalastusmahdollisuuksien jakaminen jäsenvaltioiden kesken ei rajoita seuraavien soveltamista:

- a) asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 8 kohdan mukaisesti tehtävät vaihdot;
- b) asetuksen (EY) N:o 1224/2009 37 artiklan mukaisesti tehtävät vähennykset ja uudelleen jakamiset;
- c) asetuksen (EY) N:o 1224/2009 105 ja 107 artiklan mukaisesti tehtävät vähennykset.

6 artikla

Purkamisedellytyksen piiriin kuulumattomien saaliiden ja sivusaaliiden purkamisedellytykset

Piikkikampelan kalastuksessa saatuja saaliita ja sivusaaliita voidaan pitää aluksella tai purkaa aluksesta ainoastaan, jos ne on pyydetty sellaisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla unionin kalastusaluksilla, jolle on myönnetty kiintiö, jota ei ole käytetty loppuun.

III LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

7 artikla

Tietojen toimittaminen

Kun jäsenvaltiot lähettävät komissiolle pyydettyjen kantojen purettujen saaliiden määrään liittyviä tietoja asetuksen (EY) N:o 1224/2009 33 ja 34 artiklan mukaisesti, niiden on käytettävä tämän asetuksen liitteessä esitetyjä kantojen koodeja.

*8 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2017.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä joulukuuta 2016.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. SÓLYMOS

LIITE

Unionin kalastusaluksiin sovellettavat kalastusmahdollisuudet

Seuraavissa taulukoissa vahvistetaan kiintiöt (tonneina elopainoa) kannoittain ja niihin toiminnallisesti liittyvät edellytykset.

Kalakannat mainitaan lajin latinankielisen nimen mukaisessa aakkosjärjestyksessä. Seuraavassa esitetään tämän asetuksen soveltamiseksi latinankielisten nimien ja yleisnimien vastaavuustaulukko:

Tieteellinen nimi	Kolmikirjaiminen koodi	Yleisnimi
Psetta maxima	TUR	Piikkikampela
Sprattus sprattus	SPR	Kilohaili

Laji:	Piikkikampela <i>Psetta maxima</i>	Alue:	Unionin vedet Mustallamerellä TUR/F37.4.2.C
Bulgaria	43,2		
Romania	43,2		
	(*)		
Unioni	86,4		
TAC	Ei sovelleta / Ei sovittu		

Analyttinen kantoja koskeva lausunto
Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa ei sovelleta.
Asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa ei sovelleta.

(*) Kalastus, mukaan lukien jälleenlaivaaminen, alukselle ottaminen, purkaminen ja ensimyynti, on kielletty 15.4.–15.6.2017.

Laji:	Kilohaili <i>Sprattus sprattus</i>	Alue:	Unionin vedet Mustallamerellä SPR/F37.4.2.C
Bulgaria	8 032,5		
Romania	3 442,5		
Unioni	11 475		
TAC	Ei sovelleta / Ei sovittu		

Analyttinen kantoja koskeva lausunto
Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa ei sovelleta.
Asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa ei sovelleta.

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2016/2373,**annettu 22 päivänä joulukuuta 2016,****tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1127 muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi 27 päivänä joulukuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2580/2001⁽¹⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 12 päivänä heinäkuuta 2016 asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanoa koskevan täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1127⁽²⁾, jossa vahvistetaan ajan tasalla oleva luettelo henkilöistä, ryhmistä ja yhteisöistä, joihin sovelletaan asetusta (EY) N:o 2580/2001.
- (2) Neuvosto on todennut, että kolme uutta henkilöä on sekaantunut terroritekoihin neuvoston yhteisen kannan 2001/931/YUTP 1 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla⁽³⁾, että toimivaltainen viranomais on tehnyt kyseisiä henkilöitä koskevan, mainitun yhteisen kannan 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun päätöksen ja että kyseisiin henkilöihin olisi sovellettava asetuksessa (EY) N:o 2580/2001 säädettyjä erityisiä rajoittavia toimenpiteitä.
- (3) Niitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä, joihin sovelletaan asetusta (EY) N:o 2580/2001, koskevaa luetteloa olisi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1127 liite tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 2016.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. LAJČÁK

⁽¹⁾ EYVL L 344, 28.12.2001, s. 70.

⁽²⁾ Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/1127, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2016, tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2425 kumoamisesta (EUVL L 188, 13.7.2016, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston yhteinen kanta 2001/931/YUTP, annettu 27 päivänä joulukuuta 2001, erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi (EYVL L 344, 28.12.2001, s. 93).

LIITE

Lisätään seuraavat henkilöt täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1127 liitteessä olevassa I jaksossa (Henkilöt) olevaan henkilöiden luetteloon:

- EL HAJJ, Hassan Hassan, syntynyt 22.3.1988 Zaghdraiyassa, Sidonissa (Libanon), Kanadan kansalainen. Passin nro: JX446643 (Kanada);
 - MELIAD, Farah (alias HUSSEIN HUSSEIN, alias JAY DEE), syntynyt 5.11.1980 Sydneyssä (Australia), Australian kansalainen. Passin nro: M2719127 (Australia);
 - ŞANLI, Dalokay (alias Sinan), syntynyt 13.10.1976 Pülümürissa (Turkki).
-

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2016/2374,**annettu 12 päivänä lokakuuta 2016,****tiettyjen pohjakalakantojen kalastuksia lounaisilla vesialueilla koskevasta poisheittämissuunnitelmasta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 15 artiklan 6 kohdan ja 18 artiklan 1 ja 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 tavoitteena on saaliiden poisheittämisen lopettaminen asteittain kaikissa unionin kalastuksissa ottamalla käyttöön purkamisvelvoite, joka koskee saalisrajoitusten alaisten lajien saaliita.
- (2) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 6 kohdassa siirretään komissiolle valta hyväksyä delegoidulla säädöksellä poisheittämissuunnitelmia enintään kolmen vuoden ajaksi yhteisten suositusten perusteella, joita jäsenvaltiot ovat laatineet kuultuaan asianomaisia neuvoa-antavia toimikuntia.
- (3) Delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/2439 ⁽²⁾ komissio vahvisti tiettyjen pohjakalakantojen kalastuksia lounaisilla vesialueilla koskevan poisheittämissuunnitelman vuosille 2016–2018 jäsenvaltioiden vuonna 2015 toimittaman yhteisen suosituksen perusteella.
- (4) Alankomailla, Belgiassa, Espanjalla, Portugalilla ja Ranskalla on lounaisilla vesillä välitön kalastuksenhoitoetu. Kyseiset jäsenvaltiot toimittivat 31. toukokuuta 2016 lounaisten vesialueiden neuvoa-antavaa toimikuntaa kuultuaan komissiolle yhteisen suosituksen. Asiaankuuluvilta tieteellisiltä elimiltä on saatu tieteelliset lausunnot, joita tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF) on tarkastellut. Yhteiseen suositukseen sisältyvät toimenpiteet ovat asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan 3 kohdan mukaisia, joten ne voidaan sisällyttää tähän asetukseen.
- (5) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti purkamisvelvoitetta sovelletaan lounaisilla vesillä kalastuksia määrittäviin lajeihin viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2016.
- (6) Delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/2439 vahvistetaan säännökset, joilla otetaan käyttöön tiettyjen pohjakalakantojen kalastuksia lounaisilla vesialueilla koskeva purkamisvelvoite vuosille 2016–2018.
- (7) Jäsenvaltioiden vuonna 2016 toimittaman uuden yhteisen suosituksen mukaisesti poisheittämissuunnitelman olisi vuodesta 2017 alkaen käsitettävä merianturan, kummeliturkan, merikrotin ja keisarihimmerin kalastus (ainoastaan kantojen levinneisyysalueilla, joista käytetään nimitystä 'toiminnalliset yksiköt') ICES-alueilla VIIIa, b, d ja e, keisarihimmerin kalastus ICES-alueilla VIIIc ja IXa, (ainoastaan toiminnallisten yksiköiden sisällä), merianturan ja punakampelan kalastus ICES-alueella IXa, kummeliturkan kalastus ICES-alueilla VIIIc ja IXa sekä merikrotin kalastus ICES-alueilla VIIIa, b, c, d, e ja IXa.
- (8) Yhteisessä suosituksessa esitetään, että trooleilla ICES-suuralueilla VIII ja IX pyydettyyn keisarihimmeriin sovelletaan vapautusta purkamisvelvoitteesta, koska on tieteellistä näyttöä siitä, että eloonjäämisasteet ovat mahdollisesti korkeita, kun otetaan huomioon lajilla käytettävien pyydysten ominaisuudet, pyyntikäytännöt ja ekosysteemi. STECF totesi arvioinnissaan, että viimeiset tutkimukset osoittavat eloonjäämisasteen sijoittuvan aiemman tutkimuksen vaihteluväliin. Lisätutkimuksia on suunnitteilla, ja ne antanevat lisätietoja tämän kalastuksen eloonjäämisasteista. Sen vuoksi kyseinen vapautus olisi sisällytettävä tähän asetukseen vuoden 2017 osalta ja siihen olisi liitettävä säännös, jolla asianomaisia jäsenvaltioita pyydetään toimittamaan komissiolle käynnissä olevista kokeiluista saatuja lisätietoja, jotta STECF voisi arvioida kattavasti vapautuksen perusteita.

⁽¹⁾ EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) 2015/2439, annettu 12 päivänä lokakuuta 2015, tiettyjen pohjakalakantojen kalastuksia lounaisilla vesialueilla koskevasta poisheittämissuunnitelmasta (EUVL L 336, 23.12.2015, s. 36).

- (9) Yhteinen suositus käsittää kolme purkamisvelvoitteeseen sovellettavaa *de minimis* -poikkeusta tietyissä kalastuksissa ja tiettyihin tasoihin saakka. Jäsenvaltioiden esittämät todisteet arvioi STECF. Se päätteli, että yhteisessä suosituksessa esitettiin perustellut argumentit siitä, että valikoivuuden lisääminen on vaikeaa ja että tahattomien saaliiden käsittelystä aiheutuu suhteettomasti kustannuksia. Edellä sanotun vuoksi on asianmukaista vahvistaa *de minimis* -poikkeukset yhteisessä suosituksessa ehdotetun prosenttiosuuden suuruisena ja siten, etteivät asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdassa sallitut tasot ylitä.
- (10) Merianturaa koskeva *de minimis* -poikkeus, joka koskee enintään viittä prosenttia lajia puomitrooleilla ja pohjatrooleilla ICES-alueilla VIIIa ja VIIIb pyytävien alusten vuotuisesta kokonaissaaliista, perustuu siihen, että valikoivuuden lisääminen tosiasiallisesti on erittäin vaikeaa. STECF päätteli, että suositusta tukevat taustatiedot ovat riittävä peruste kyseiselle poikkeukselle. Sen vuoksi tämä poikkeus olisi sisällytettävä tähän asetukseen.
- (11) Merianturaa koskeva *de minimis* -poikkeus, joka on enintään kolme prosenttia lajia riimuverkoilla ja tavallisilla verkoilla ICES-alueilla VIII a ja VIII b pyytävien alusten vuotuisesta kokonaissaaliista, perustuu siihen, että valikoivuuden lisääminen tosiasiallisesti on erittäin vaikeaa. STECF päätteli, että suositusta tukevat taustatiedot ovat riittävä peruste haetulle poikkeukselle. Sen vuoksi tämä poikkeus olisi sisällytettävä tähän asetukseen.
- (12) Kummeliturskaa koskeva *de minimis* -poikkeus, joka on enintään seitsemän prosenttia vuonna 2017 ja kuusi prosenttia vuonna 2018 lajia trooleilla ICES-suuralueilla VIII ja VIII pyytävien alusten vuotuisesta kokonaissaaliista, perustuu siihen, että valikoivuuden lisääminen tosiasiallisesti on erittäin vaikeaa. Valikoivuutta koskevat lisätiedot eivät sisältäneet lisänäyttöä siitä, että valikoivuutta on vaikea lisätä niiden kalastusten osalta, joihin poikkeusta sovelletaan. Sen vuoksi lisätoimet ovat tarpeen poikkeuksen perustelujen parantamiseksi. Sen vuoksi tämä poikkeus olisi sisällytettävä ainoastaan tähän vuotta 2017 koskevaan asetukseen edellyttäen, että jäsenvaltiot toimittavat STECF:n arvioitavaksi parempia lisätietoja tämän poikkeuksen tukemiseksi.
- (13) Sen vuoksi delegoitu asetukset (EU) N:o 2015/2439 olisi kumottava ja korvattava uudella asetuksella.
- (14) Koska tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet vaikuttavat suoraan unionin alusten kalastuskauten suunnitteluun ja kalastuskauten taloudelliseen toimintaan, asetuksen olisi tultava voimaan heti sen julkaisemisen jälkeen. Sitä olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2017.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Purkamisvelvoitteen soveltaminen

Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdassa säädettyä purkamisvelvoitetta sovelletaan ICES-suuralueilla VIII, IX, ja X sekä CECAF-alueilla 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2.0 tämän asetuksen liitteessä säädetyissä kalastuksissa.

2 artikla

Eloonjäämisasteeseen perustuva vapautus

1. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 4 kohdan b alakohdassa säädettyä vapautusta purkamisvelvoitteesta lajeilla, joiden osalta on tieteellistä näyttöä korkeasta eloonjäämisasteesta, sovelletaan trooleilla (pyydyskoodit ⁽¹⁾): OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT ja TX ICES-suuralueilla VIII ja IX pyydettyyn keisarihummeriin (*Nephrops norvegicus*).

2. Jäsenvaltioiden, joilla on välitöntä kalastushoitoetua lounaisilla vesillä, on toimitettava lisää 1 kohdassa säädettyä vapautusta tukevaa tieteellistä tietoa viimeistään 1 päivänä toukokuuta 2017. Tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF) arvioi toimitetun tieteellisen tiedon viimeistään 1 päivänä syyskuuta 2017.

⁽¹⁾ Tässä asetuksessa käytetyt pyydyskoodit on määritellyt Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestö (FAO).

3 artikla

De minimis -poikkeukset

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdassa säädetään, seuraavat määrät saa heittää pois:
 - a) kummeliturkskaa (*Merluccius merluccius*) enintään seitsemän prosenttia vuonna 2017 ja kuusi prosenttia vuonna 2018 lajia trooleilla (pyydyskoodit: OTT, OTB, PTB, OT, PT, TBN, TBS, TX, SSC, SPR, TB, SDN, SX ja SV) ICES-suuralueilla VIII ja IX pyytävien alusten kyseisen lajin vuotuisesta kokonaissaaliista;
 - b) merianturaa (*Solea solea*) enintään viisi prosenttia lajia puomitrooleilla (pyydyskoodi: TBB) ja pohjatrooleilla (pyydyskoodit: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT ja TX) ICES-alueilla VIIIa ja VIIIb pyytävien alusten kyseisen lajin vuotuisesta kokonaissaaliista;
 - c) merianturaa (*Solea solea*) enintään kolme prosenttia lajia riimuverkoilla ja tavallisilla verkoilla (pyydyskoodit: GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR ja GEN) ICES-alueilla VIII a ja VIII b pyytävien alusten kyseisen lajin vuotuisesta kokonaissaaliista.
2. Jäsenvaltioiden, joilla on välitöntä kalastushoitoetua lounaisilla vesillä, on toimitettava komissiolle ennen 1 päivää toukokuuta 2017 lisätietoja poisheittämisistä sekä muu mahdollinen asiaankuuluva tieteellinen tieto, joka tukee 1 kohdan a alakohdassa säädettyä poikkeusta. Tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF) arvioi kyseiset tiedot ennen 1 päivää syyskuuta 2017.

4 artikla

Alukset, joihin sovelletaan purkamisvelvoitetta

Jäsenvaltiot vahvistavat tämän asetuksen liitteessä säädettyjen kriteerien mukaisesti alukset, joihin purkamisvelvoitetta kussakin yksittäisessä kalastuksessa sovelletaan.

Aluksiin, joihin sovellettiin tietyissä kalastuksissa purkamisvelvoitetta vuonna 2016, on sovellettava edelleen purkamisvelvoitetta kyseisissä kalastuksissa.

Asianomaisten jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ennen 31 päivää joulukuuta 2016 suojattua unionin kalastusvalvonnan verkkosivustoa käyttäen luettelo aluksista, jotka 1 kohdan nojalla on vahvistettu kunkin liitteessä esitetyn kalastuksen osalta. Niiden on pidettävä luettelot ajan tasalla.

5 artikla

Kumoaminen

Kumotaan delegoitu asetukset (EU) 2015/2439.

6 artikla

Voimaantulo

Tämä asetukset tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä aikana.

Asetuksen 4 artiklaa sovelletaan asetuksen voimaantulopäivästä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä lokakuuta 2016

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

LIITE

Kalastukset, joihin sovelletaan purkamisvelvoitetta

a) Kalastukset ICES-alueilla VIIIa, b, d ja e

Kalastus (laji)	Pyydyskoodi	Pyydyksen kuvaus	Silmäkoko	Purkamisvelvoite
Meriantura (<i>Solea solea</i>)	OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX	Kaikki pohjatrootit	Silmäkoko 70–100 mm	Kaikki merianturasaa- liit
	TBB	Kaikki puomitroo- lit	Silmäkoko 70–100 mm	
	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Kaikki riimuverkot ja tavalliset verkot	Silmäkoko \geq 100 mm	
Kummeliturska (<i>Merluccius merluccius</i>)	OTT, OTB, PTB, SDN, OT, PT, TBN, TBS, TX, SSC, SPR, TB, SX, SV	Kaikki pohjatrootit ja nuotat	Silmäkoko \geq 100 mm	Kaikki kummeliturs- kasaaliit
	LL, LLS	Kaikki pitkäsiimat	Kaikki	
	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GEN	Kaikki tavalliset verkot	Silmäkoko \geq 100 mm	
Merikrotit (<i>Lophiidae</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GEN	Kaikki tavalliset verkot	Silmäkoko \geq 200 mm	Kaikki merikrottisaa- liit
Keisarihummeri (<i>Nephrops norvegicus</i>) ainoastaan toiminnallis- ten yksiköiden sisällä	OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX	Kaikki pohjatrootit	Silmäkoko \geq 70 mm	Kaikki keisarihumme- risaaliit

b) Kalastukset ICES-alueilla VIIIc ja IXa

Kalastus (laji)	Pyydyskoodi	Pyydyksen kuvaus	Silmäkoko	Purkamisvelvoite
Merikrotit (<i>Lophiidae</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GEN	Kaikki tavalliset verkot	Silmäkoko \geq 200 mm	Kaikki merikrottisaa- liit
Keisarihummeri (<i>Nephrops norvegicus</i>) ainoastaan toiminnallis- ten yksiköiden sisällä	OTB, PTB, OTT, TBN, TBS, OT, PT, TX TB	Kaikki pohjatrootit	Silmäkoko \geq 70 mm	Kaikki keisarihumme- risaaliit

Kalastus (laji)	Pyydyskoodi	Pyödyksen kuvaus	Silmäkoko	Purkamisvelvoite
Kummeliturska (<i>Merluccius merluccius</i>)	OTT, OTB, PTB, OT, PT, TBN, TBS, TX, SSC, SPR, TB, SDN, SX, SV	Kaikki pohjatroolit ja nuotat	Alukset, jotka täyttävät seuraavat kriteerit: 1. Silmäkoko ≥ 70 mm 2. Kummeliturskan purettu kokonai- ssaalis kaudella 2014/2015 ⁽¹⁾ on yli 5 % kaikkien lajien puretusta saaliista ja yli 5 tonnia	Kaikki kummeliturs- kasaaliit.
	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GEN	Kaikki tavalliset verkot	Silmäkoko 80–99 mm	
	LL, LLS	Kaikki pitkäsiimat	Koukkukoko: suurempi kuin pituus 3,85 cm +/- 1,15 cm ja leveys 1,6 cm +/- 0,4 cm	

⁽¹⁾ Viitejakso päivitetään tulevien vuosien osalta, eli vuoden 2018 viitejaksona käytetään kautta 2015 ja 2016.

c) Kalastukset ICES-alueella IXa

Kalastus (laji)	Pyydyskoodi	Pyödyksen kuvaus	Silmäkoko	Purkamisvelvoite
Meriantura (<i>Solea solea</i>) ja punakampela (<i>Pleuronectes platessa</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Kaikki riimuverkot ja tavalliset verkot	Silmäkoko ≥ 100 mm	Kaikki meriantura- ja punakampelasaaliit

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2016/2375,**annettu 12 päivänä lokakuuta 2016,****tiettyjen pohjakalakantojen kalastuksia luoteisilla vesialueilla koskevasta poisheittämissuunnitelmasta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 15 artiklan 6 kohdan ja 18 artiklan 1 ja 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 tavoitteena on saaliiden poisheittämisen lopettaminen asteittain kaikissa unionin kalastuksissa ottamalla käyttöön purkamisvelvoite, joka koskee saalisrajoitusten alaisten lajien saaliita.
- (2) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 6 kohdassa siirretään komissiolle valta hyväksyä delegoidulla säädöksellä poisheittämissuunnitelmia enintään kolmen vuoden ajaksi yhteisten suositusten perusteella, joita jäsenvaltiot ovat laatineet kuultuaan asianomaisia neuvoa-antavia toimikuntia.
- (3) Komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/2438 ⁽²⁾ vahvistettiin poisheittämissuunnitelma, joka koskee tiettyjen pohjakalakantojen kalastuksia luoteisilla vesialueilla, vuosiksi 2016–2018 jäsenvaltioiden vuonna 2015 toimittaman yhteisen suosituksen perusteella.
- (4) Belgiassa, Irlannissa, Espanjassa, Ranskassa, Alankomailla ja Yhdistyneellä kuningaskunnalla on luoteisilla vesillä väliön kalastushoitoetu. Kyseiset jäsenvaltiot toimittivat luoteisten vesialueiden neuvoa-antavaa toimikuntaa kuultuaan 3. kesäkuuta 2016 komissiolle uuden yhteisen suosituksen. Asiaankuuluvilta tieteellisiltä elimiltä on saatu tieteelliset lausunnot, joita tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF) on tarkastellut. Yhteiseen suositukseen sisältyvät toimenpiteet ovat asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan 3 kohdan mukaisia, ja näin ollen ne voidaan sisällyttää tähän asetukseen.
- (5) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti purkamisvelvoitetta sovelletaan luoteisilla vesillä kalastusta määrittäviin saalisrajoitusten alaisiin lajeihin viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2016. Yhteisessä suosituksessa vahvistetaan ne laivastot, joihin sovelletaan purkamisvelvoitetta turskan, koljan, valkoturskan ja seidin sekakalastuksessa, keisarihummerin pyynnissä, merianturan ja punakampelan sekakalastuksessa sekä kummeliturskan ja lyyraturskan kalastuksessa.
- (6) Delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/2438 vahvistettiin säännökset, joilla otetaan käyttöön tiettyjen pohjakalakantojen kalastuksia luoteisilla vesialueilla koskeva purkamisvelvoite vuosille 2016–2018.
- (7) Jäsenvaltioiden vuonna 2016 toimittaman uuden yhteisen suosituksen mukaisesti poisheittämissuunnitelman olisi vuodesta 2017 alkaen käsitettävä lisää lajeja, jotka määrittävät erittäin sekoittunutta turskan, koljan, valkoturskan ja seidin kalastusta, keisarihummerin pyyntiä, merianturan ja punakampelan sekakalastusta sekä kummeliturskan ja lyyraturskan kalastusta. Myös sivusaalisajit olisi käsitettävä tiettyissä kalastuksissa.
- (8) Yhteisessä suosituksessa esitetään, että merroilla ja rysillä ICES-alueella VI ja ICES-suuralueella VII pyydettyyn keisarihummeriin sovelletaan vapautusta purkamisvelvoitteesta, koska on tieteellistä näyttöä siitä, että eloonjäämisasteet ovat korkeita, kun otetaan huomioon pyydyksen, pyyntikäytäntöjen ja ekosysteemin ominaisuudet. STECF:n päätelmä on, että poikkeus on perusteltu. Sen vuoksi tämä poikkeus olisi edelleen sisällytettävä tähän asetukseen.

⁽¹⁾ EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2015/2438, annettu 12 päivänä lokakuuta 2015, tiettyjä pohjakalakantojen kalastuksia luoteisilla vesialueilla koskevasta poisheittämissuunnitelmasta (EUVL L 336, 23.12.2015, s. 29).

- (9) Yhteisessä suosituksessa esitetään, että vapautusta purkamisvelvoitteesta sovellettaisiin tietyt edellytykset täyttävään kalastustoiminnan vähimmäisviitekokoja pienempiin merianturasaalisiin, jotka on saatu 80–99 millimetrin trooleilla ICES-alueella VIId kuuden meripeninkulman etäisyydellä rannikosta ja kartoitettujen kasvualueiden ulkopuolella. Tieteellisen näytön perusteella eloonjäämisasteet ovat korkeita, kun otetaan huomioon pyydyksen ja ekosysteemin ominaisuudet. STECF totesi, että eloonjääminen riippuu useista tekijöistä, ja se suositteli suhtautumaan varauksella tutkimuksen tulosten soveltamiseen muihin kalastuksiin. Lisäksi STECF totesi, että kyseisen pyynnön puoltamiseksi tarvitaan asiaankuuluvia lisätutkimuksia. Tämän vuoksi tämä vapautus olisi sisällytettävä tähän vuotta 2017 koskevaan asetukseen edellyttäen, että vapautusta hyödyntävä laivasto toimii tutkimusta vastaavissa olosuhteissa ja että asianomaiset jäsenvaltiot suorittavat lisätutkimuksia. STECF:n olisi arvioitava lisätutkimuksia vuoden 2017 aikana.
- (10) Yhteinen suositus käsittää seitsemän purkamisvelvoitteeseen sovellettavaa *de minimis* -poikkeusta tietyissä kalastuksissa ja tiettyihin tasoihin saakka. STECF arvioi jäsenvaltioiden esittämän näytön, ja sen yleinen päätelmä oli, että yhteiseen suositukseen sisältyi perusteltuja argumentteja siitä, että valikoivuuden lisääminen on vaikeaa ja että tahattomien saaliiden käsittelystä aiheutuu suhteettomia kustannuksista, mitä joissakin tapauksissa tuki kustannuksia koskeva laadullinen arvio. Edellä kuvatun vuoksi ja koska eriävä tieteellinen näyttö puuttuu, on asianmukaista sisällyttää tähän asetukseen *de minimis* -poikkeukset yhteisessä suosituksessa ehdotettujen prosenttiosuuksien mukaisesti siten, etteivät asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdassa sallitut osuudet ylitä.
- (11) Merianturaa koskeva *de minimis* -poikkeus, joka on vuosina 2017–2018 enintään kolme prosenttia merianturaa riimuverkoilla ja tavallisilla verkoilla ICES-alueilla VIId, VIIE, VIIF ja VIIg pyytävien alusten kyseisen vuotuisesta kokonaissaaliista, perustuu siihen, että valikoivuuden lisääminen tosiasiallisesti on erittäin vaikeaa. STECF:n päätelmä oli, että poikkeus on hyvin määritelty, ja sen vuoksi se olisi sisällytettävä tähän asetukseen.
- (12) Valkoturskaa koskeva *de minimis* -poikkeus, joka on vuonna 2017 enintään seitsemän prosenttia ja vuonna 2018 enintään kuusi prosenttia valkoturskaa alle 100 millimetrin pohjatrooleilla ja nuotilla ICES-alueilla VIId ja VIIE pyytävien alusten, joita koskee velvoite purkaa valkoturska, kyseisen lajin vuotuisesta kokonaissaaliista, perustuu siihen, että valikoivuuden lisääminen tosiasiallisesti on erittäin vaikeaa.
- (13) Valkoturskaa koskeva *de minimis* -poikkeus, joka on vuonna 2017 enintään seitsemän prosenttia ja vuonna 2018 enintään kuusi prosenttia valkoturskaa vähintään 100 mm:n pohjatrooleilla ja nuotilla ICES-alueilla VIIb–VIIj pyytävien alusten, joita koskee velvoite purkaa valkoturska, kyseisen lajin vuotuisesta kokonaissaaliista, perustuu siihen, että valikoivuuden lisääminen tosiasiallisesti on erittäin vaikeaa.
- (14) Valkoturskaa koskeva *de minimis* -poikkeus, joka on vuonna 2017 enintään seitsemän prosenttia ja vuonna 2018 enintään kuusi prosenttia valkoturskaa alle 100 mm:n pohjatrooleilla ja nuotilla ICES-suuralueella VII (ei kuitenkaan alueilla VIIa, VIId ja VIIE) pyytävien alusten, joita koskee velvoite purkaa valkoturska, kyseisen lajin vuotuisesta kokonaissaaliista, perustuu siihen, että valikoivuuden lisääminen tosiasiallisesti on erittäin vaikeaa.
- (15) Kolmen valkoturskaa koskevan *de minimis* -poikkeuksen osalta asianomaisten jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle poikkeusta tukevaa tieteellistä lisätietoa, kuten delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/2438 säädetään. STECF totesi, että vaikka täydellisiä todisteita tarvitaan edelleen, lisätiedot vastaavat osaan sen huolenaiheista. STECF korosti tarvetta yhdenmukaisemmalle lähestymistavalle tämän kalalajin osalta. STECF:n tarkastaman tieteellisen näytön perusteella ja ottaen huomioon poikkeusta tukevan lisänäytön poikkeusta voidaan jatkaa, ja se olisi sisällytettävä tähän asetukseen.
- (16) Keisarihummeria koskeva *de minimis* -poikkeus, joka on vuonna 2017 enintään seitsemän prosenttia ja vuonna 2018 enintään kuusi prosenttia alusten, joita koskee velvoite purkaa keisarihummeri ICES-suuralueella VII, kyseisen lajin vuotuisesta kokonaissaaliista, perustuu siihen, että valikoivuuden lisääminen tosiasiallisesti on erittäin vaikeaa. STECF:n päätelmä on, että poikkeus on perusteltu. Sen vuoksi tämä poikkeus olisi sisällytettävä tähän asetukseen.
- (17) Keisarihummeria koskeva *de minimis* -poikkeus, joka on vuonna 2017 enintään seitsemän prosenttia ja vuonna 2018 enintään kuusi prosenttia alusten, joita koskee velvoite purkaa keisarihummeri ICES-suuralueella VI, kyseisen lajin vuotuisesta kokonaissaaliista, perustuu siihen, että valikoivuuden lisääminen tosiasiallisesti on erittäin vaikeaa ja että tahattomien saaliiden käsittelystä aiheutuvien suhteettomien kustannusten osalta on olemassa asiaa tukevaa määrällistä tietoa. STECF:n päätelmä on, että poikkeus on perusteltu. Sen vuoksi tämä poikkeus olisi sisällytettävä tähän asetukseen.

- (18) Merianturaa koskeva *de minimis* -poikkeus, joka on vuosina 2017 ja 2018 enintään kolme prosenttia paremmin valikoivilla puomitrooleilla, joiden silmäkoko on 80–199 millimetriä, ICES-alueilla VIId, VIle, VIIf, VIIfg ja VIIfh pyytävien alusten kyseisen lajin vuotuisesta kokonaissaaliista, perustuu siihen, että valikoivuuden lisääminen tosiasiassa on erittäin vaikeaa. STECF toteaa, että poikkeus on tarkoitettu korvaukseksi valikoivamman pyydyksen käytöstä ja haetun *de minimis* -poikkeuksen on tarkoitus kattaa jäljellä olevat poisheittämiset. Sen vuoksi tämä poikkeus olisi sisällytettävä tähän asetukseen.
- (19) Sen vuoksi delegoitu asetusta (EU) 2015/2438 olisi kumottava ja korvattava uudella asetuksella.
- (20) Koska tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet vaikuttavat suoraan unionin alusten kalastuskauden suunnitteluun ja kalastuskauden taloudelliseen toimintaan, asetuksen olisi tultava voimaan heti sen julkaisemisen jälkeen. Sitä olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2017,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Purkamisvelvoitteen soveltaminen

Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdassa säädettyä purkamisvelvoitetta sovelletaan ICES-alueilla V (ei kuitenkaan Va, ja Vb:stä ainoastaan unionin vedet), VI ja VII tämän asetuksen liitteessä määritetyissä kalastuksissa.

2 artikla

Eloonjäämisasteeseen perustuva vapautus

- Vapautusta asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 4 kohdan b alakohdassa säädetystä purkamisvelvoitteesta sellaisten lajien osalta, joiden korkeasta eloonjäämisasteesta on tieteellistä näyttöä, sovelletaan
 - merroilla ja rysillä (pyydyskoodit (!) FPO ja FIX) ICES-suuralueilla VI ja VII pyydettyyn keisarihummeriin (*Nephrops norvegicus*);
 - vuonna 2017 vähimmäisviitekokoja pienempiin ja trooleilla (pyydyskoodit OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX), joiden troolinperän silmäkoko on 80–99mm, ICES-alueella VIId kuuden meripeninkulman etäisyydellä rannikosta ja kartoitettujen kasvualueiden ulkopuolella saatuihin merianturan (*Solea solea*) saaliisiin pyyntitoiminnassa, joka täyttää seuraavat edellytykset: aluksen pituus on enintään 10 metriä, aluksen moottoriteho on enintään 180 kilowattia, kalastus tapahtuu enintään 15 metrin syvyydessä vedessä ja vetoaika on enintään 1,5 tuntia. Tällaiset merianturan saaliit on vapautettava välittömästi.
- Jäsenvaltioiden, joilla on välitöntä kalastushoitoetua luoteisilla vesillä, on toimitettava komissiolle ennen 1 päivää toukokuuta 2017 muu mahdollinen asiaankuuluva tieteellinen tieto, joka tukee 1 kohdan b alakohdassa säädettyä poikkeusta. Tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF) arvioi kyseiset tiedot viimeistään 1 päivänä syyskuuta 2017.

3 artikla

De minimis -poikkeukset

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdassa säädetään, seuraavat määrät saa heittää pois:

- valkoturskaa (*Merlangius merlangus*) vuonna 2017 enintään seitsemän prosenttia ja vuonna 2018 enintään kuusi prosenttia alle 100 millimetrin pohjatrooleilla ja nuotilla (OTB, OTT, PTB, SSC, SDN, SPR, TBN, TBS, TB, SX ja SV OT, PT ja TX) sekä pelagisilla trooleilla (OTM ja PTM) ICES-alueilla VIId–VIIe valkoturskaa pyytävien alusten, joita koskee velvoite purkaa valkoturska, kyseisen lajin vuotuisesta kokonaissaaliista;

(!) Tässä asetuksessa käytetyt pyydyskoodit on määritellyt Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestö (FAO).

- b) valkoturskaa (*Merlangius merlangus*) vuonna 2017 enintään seitsemän prosenttia ja vuonna 2018 enintään kuusi prosenttia vähintään 100 millimetrin pohjatrooleilla ja nuotilla (OTB, OTT, PTB, SSC, SDN, SPR, TBN, TBS, TB, SX ja SV OT, PT ja TX) sekä pelagisilla trooleilla (OTM ja PTM) ICES-alueilla VIIb–VIIj valkoturskaa pyytävien alusten, joita koskee velvoite purkaa valkoturska, kyseisen lajin vuotuisesta kokonaissaaliista;
- c) valkoturskaa (*Merlangius merlangus*) vuonna 2017 enintään seitsemän prosenttia ja vuonna 2018 enintään kuusi prosenttia alle 100 millimetrin pohjatrooleilla ja nuotilla (OTB, OTT, PTB, SSC, SDN, SPR, TBN, TBS, TB, SX ja SV OT, PT ja TX) sekä pelagisilla trooleilla (OTM ja PTM) ICES-suuralueella VII (ei kuitenkaan alueilla VIIa, VII d ja VII e) valkoturskaa pyytävien alusten, joita koskee velvoite purkaa valkoturska, kyseisen lajin vuotuisesta kokonaissaaliista;
- d) keisarihummeria (*Nephrops norvegicus*) vuonna 2017 enintään seitsemän prosenttia ja vuonna 2018 enintään kuusi prosenttia alusten, joita koskee velvoite purkaa keisarihummeri ICES-suuralueella VII, kyseisen lajin vuotuisesta kokonaissaaliista;
- e) keisarihummeria (*Nephrops norvegicus*) vuonna 2017 enintään seitsemän prosenttia ja vuonna 2018 enintään kuusi prosenttia alusten, joita koskee velvoite purkaa keisarihummeri ICES-suuralueella VI, kyseisen lajin vuotuisesta kokonaissaaliista;
- f) merianturaa (*Solea solea*) vuosina 2017 ja 2018 enintään kolme prosenttia merianturaa riimuverkoilla ja tavallisilla verkoilla ICES-alueilla VII d, VII e, VII f ja VII g pyytävien alusten kyseisen lajin vuotuisesta kokonaissaaliista;
- g) merianturaa (*Solea solea*) vuosina 2017 ja 2018 enintään kolme prosenttia merianturaa paremmin valikoivilla (esim. suuren silmäkokoon pidennysosa) puomitrooleilla, joiden silmäkoko on 80–119 millimetriä, ICES-alueilla VII d, VII e, VII f ja VII g pyytävien alusten kyseisen lajin vuotuisesta kokonaissaaliista.

4 artikla

Alukset, joihin sovelletaan purkamisvelvoitetta

1. Jäsenvaltiot vahvistavat tämän asetuksen liitteessä säädettyjen kriteerien mukaisesti alukset, joihin purkamisvelvoitetta kussakin yksittäisessä kalastuksessa sovelletaan.

Niihin aluksiin, joihin sovellettiin vuonna 2016 purkamisvelvoitetta tietyissä kalastuksissa, on edelleen sovellettava purkamisvelvoitetta kyseisissä kalastuksissa.

2. Asianomaisten jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 31 päivään joulukuuta 2016 mennessä suojattua unionin kalastuksenvalvonnan verkkosivustoa käyttäen luettelot aluksista, jotka 1 kohdan nojalla on vahvistettu kunkin liitteessä esitetyn kalastuksen osalta. Niiden on pidettävä luettelot ajan tasalla.

5 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EU) 2015/2438.

6 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä aikana.

Asetuksen 4 artiklaa sovelletaan asetuksen voimaantulopäivästä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä lokakuuta 2016.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

LIITE

Kalastukset, joihin sovelletaan purkamisvelvoitetta

a) Kalastukset unionin vesillä ja kansainvälisillä vesillä ICES-suuralueella VI ja ICES-alueella Vb

Kalastus	Pyydyskoodi	Pyydysten kuvaus	Silmäkoko	Purkamisvelvoite
Turska (<i>Gadus morhua</i>), kolja (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>), valkoturska (<i>Merlangius merlangus</i>) ja seiä (<i>Pollachius virens</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Troolit ja nuotat	Kaikki	Kaikki koljasaaliit sekä kaikki meriantura-, punakampela- ja lasikampelasivusaalit, jos vuosina 2014 ja 2015 (*) aluskohtaisesta kaikkien lajien kokonaissaaliista yli viisi prosenttia oli seuraavia turskakaloja: turskaa, koljaa, valkoturskaa ja seiä yhdistettynä.
Keisarihummeri (<i>Nephrops norvegicus</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, FPO, TBN, TB, TBS, OTM, PTM, SX, SV, FIX, OT, PT, TX	Troolit, nuotat, merrat ja rysät	Kaikki	Kaikki keisarihummerisaaliit ja koljasivusaaliit, jos vuosina 2014 ja 2015 (*) aluskohtaisesta kaikkien lajien kokonaissaaliista yli 20 prosenttia oli keisarihummeria.

(*) Alukset, joihin sovelletaan purkamisvelvoitetta tässä kalastuksessa delegoidun asetuksen (EU) 2015/2438 mukaisesti, sisällytetään edelleen tämän asetuksen 4 artiklan mukaiseen luetteloon huolimatta viitejakson muuttumisesta, ja niihin sovelletaan edelleen purkamisvelvoitetta tässä kalastuksessa.

b) Kummeliturskan kalastukset, joihin on määritelty suurin sallittu saalis (TAC) ICES-suuralueilla VI ja VII sekä unionin vesillä ja kansainvälisillä vesillä ICES-alueella Vb

Kalastus	Pyydyskoodi	Pyydysten kuvaus	Silmäkoko	Purkamisvelvoite
Kummeliturska (<i>Merluccius merluccius</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Troolit ja nuotat	Kaikki	Kaikki kummeliturskasaaliit, jos vuosina 2014 ja 2015 (*) aluskohtaisesta kaikkien lajien kokonaissaaliista yli 20 prosenttia oli kummeliturskaa.
Kummeliturska (<i>Merluccius merluccius</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Kaikki tavalliset verkot	Kaikki	Kaikki kummeliturskasaaliit
Kummeliturska (<i>Merluccius merluccius</i>)	LL, LLS, LLD, LX, LTL, LHP, LHM	Kaikki pitkäsiimat	Kaikki	Kaikki kummeliturskasaaliit

(*) Alukset, joihin sovelletaan purkamisvelvoitetta tässä kalastuksessa delegoidun asetuksen (EU) 2015/2438 mukaisesti, sisällytetään edelleen tämän asetuksen 4 artiklan mukaiseen luetteloon huolimatta viitejakson muuttumisesta, ja niihin sovelletaan edelleen purkamisvelvoitetta tässä kalastuksessa.

c) Kalastukset, joihin on keisarihimmerin osalta määritelty suurin sallittu saalis (TAC) ICES-suuralueella VII

Kalastus	Pyydyskoodi	Pyädyksen kuvaus	Silmäkkö	Purkamisvelvoite
Keisarihimmeri (<i>Nephrops norvegicus</i>)	OTB SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, FPO, TBN, TB, TBS, OTM, PTM, SX, SV, FIX, OT, PT, TX	Troolit, nuotat, merrat ja rysät	Kaikki	Kaikki keisarihimmerisaaliit, jos vuosina 2014 ja 2015 (*) aluskohtaisesta kaikkien lajien kokonaissaaliista yli 20 prosenttia oli keisarihummereita.

(*) Alukset, joihin sovelletaan purkamisvelvoitetta tässä kalastuksessa delegoidun asetuksen (EU) 2015/2438 mukaisesti, sisällytetään edelleen tämän asetuksen 4 artiklan mukaiseen luetteloon huolimatta viitejakson muuttumisesta, ja niihin sovelletaan edelleen purkamisvelvoitetta tässä kalastuksessa.

d) Kalastukset ICES-alueella VIIa

Kalastus	Pyädyskoodi	Pyädykset	Silmäkkö	Purkamisvelvoite
Turska (<i>Gadus morhua</i>), kolja (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>), valkoturska (<i>Merlangius merlangus</i>) ja seiti (<i>Pollachius virens</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Troolit ja nuotat	Kaikki	Kaikki koljasaaliit, jos vuosina 2014 ja 2015 (*) aluskohtaisesta kaikkien lajien kokonaissaaliista yli 10 prosenttia oli seuraavia turskakaloja: turskaa, koljaa, valkoturskaa ja seitiä yhdistettynä

(*) Alukset, joihin sovelletaan purkamisvelvoitetta tässä kalastuksessa delegoidun asetuksen (EU) 2015/2438 mukaisesti, sisällytetään edelleen tämän asetuksen 4 artiklan mukaiseen luetteloon huolimatta viitejakson muuttumisesta, ja niihin sovelletaan edelleen purkamisvelvoitetta tässä kalastuksessa.

e) Kalastukset ICES-alueella VIIId

Kalastus	Pyädyskoodi	Pyädykset	Silmäkkö	Purkamisvelvoite
Meriantura (<i>Solea solea</i>)	TBB	Kaikki puomitroolit	Kaikki	Kaikki merianturasaaliit
Meriantura (<i>Solea solea</i>)	OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX	Troolit	< 100 mm	Kaikki merianturasaaliit, jos vuosina 2014 ja 2015 (*) aluskohtaisesta kaikkien lajien kokonaissaaliista yli viisi prosenttia oli merianturaa
Meriantura (<i>Solea solea</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Kaikki riimuverkot ja tavalliset verkot	Kaikki	Kaikki merianturasaaliit

Kalastus	Pyydyskoodi	Pyydykset	Silmä koko	Purkamisvelvoite
Turska (<i>Gadus morhua</i>), kolja (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>), valkoturska (<i>Merlangius merlangus</i>) ja seiti (<i>Pollachius virens</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Troolit ja nuotat	Kaikki	Kaikki valkoturskasaaliit, jos vuosina 2014 ja 2015 (*) aluskohtaisesta kaikkien lajien kokonaissaaliista yli 20 prosenttia oli seuraavia turskakaloja: turskaa, koljaa, valkoturskaa ja seitiä yhdistettynä

(*) Alukset, joihin sovelletaan purkamisvelvoitetta tässä kalastuksessa delegoidun asetuksen (EU) 2015/2438 mukaisesti, sisällytetään edelleen tämän asetuksen 4 artiklan mukaiseen luetteloon huolimatta viitejakson muuttumisesta, ja niihin sovelletaan edelleen purkamisvelvoitetta tässä kalastuksessa.

f) Merianturan kalastukset ICES-alueella VIIe

Kalastus	Pyydyskoodi	Pyydykset	Silmä koko	Purkamisvelvoite
Meriantura (<i>Solea solea</i>)	TBB	Kaikki puomitroolit	Kaikki	Kaikki merianturasaaaliit, jos vuosina 2014 ja 2015 (*) aluskohtaisesta kaikkien lajien kokonaissaaliista yli viisi prosenttia oli merianturaa.
Meriantura (<i>Solea solea</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Kaikki riimuverkot ja tavalliset verkot	Kaikki	Kaikki merianturasaaaliit

(*) Alukset, joihin sovelletaan purkamisvelvoitetta tässä kalastuksessa delegoidun asetuksen (EU) 2015/2438 mukaisesti, sisällytetään edelleen tämän asetuksen 4 artiklan mukaiseen luetteloon huolimatta viitejakson muuttumisesta, ja niihin sovelletaan edelleen purkamisvelvoitetta tässä kalastuksessa.

g) Kaikki lyyraturskan kalastukset ICES-alueilla VIIb, VIIc ja VIIf–VIIk

Kalastus	Pyydyskoodi	Pyydykset	Silmä koko	Purkamisvelvoite
Lyyraturska (<i>Pollachius pollachius</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Kaikki riimuverkot ja tavalliset verkot	Kaikki	Kaikki lyyraturskasaaliit

h) Kalastukset ICES-alueilla VIIb, VIIc ja VIIf–VIIk

Kalastus	Pyydyskoodi	Pyydykset	Silmä koko	Purkamisvelvoite
Meriantura (<i>Solea solea</i>)	TBB	Kaikki puomitroolit	Kaikki	Kaikki merikampelasaaliit, jos kaikkien lajien kokonaissaaliista oli vuosina 2014 ja 2015 (*) yli viisi prosenttia oli kielikampelaa.

Kalastus	Pyydyskoodi	Pyydykset	Silmäkoko	Purkamisvelvoite
Meriantura (<i>Solea solea</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Kaikki riimuverkot ja tavalliset verkot	Kaikki	Kaikki merianturasaaliit

(*) Alukset, joihin sovelletaan purkamisvelvoitetta tässä kalastuksessa delegoidun asetuksen (EU) 2015/2438 mukaisesti, sisällytetään edelleen tämän asetuksen 4 artiklan mukaiseen luetteloon huolimatta viitejakson muuttumisesta, ja niihin sovelletaan edelleen purkamisvelvoitetta tässä kalastuksessa.

i) Kalastukset ICES-alueilla VIIb, VIIc, VIIe ja VIIf–VIIk

Kalastus	Pyydyskoodi	Pyydykset	Silmäkoko	Purkamisvelvoite
Turska (<i>Gadus morhua</i>), kolja (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>), valkoturska (<i>Merlangius merlangus</i>) ja seiti (<i>Pollachius virens</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Troolit ja nuotat	Kaikki	Kaikki valkoturskasaaliit, jos vuosina 2014 ja 2015 (*) aluskohtaisesta kaikkien lajien kokonaissaaliista yli 20 prosenttia oli seuraavia turskakaloja: turskaa, koljaa, valkoturskaa ja seitiä yhdistettynä

(*) Alukset, joihin sovelletaan purkamisvelvoitetta tässä kalastuksessa delegoidun asetuksen (EU) 2015/2438 mukaisesti, sisällytetään edelleen tämän asetuksen 4 artiklan mukaiseen luetteloon huolimatta viitejakson muuttumisesta, ja niihin sovelletaan edelleen purkamisvelvoitetta tässä kalastuksessa.

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2016/2376,
annettu 13 päivänä lokakuuta 2016,
venussimpukoiden (*Venus spp.*) pyyntiä Italian aluevesillä koskevasta poisheittämissuunnitelmasta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 15 artiklan 6 kohdan,

ottaa huomioon kalavarojen kestävää hyödyntämistä koskevista hoitotoimenpiteistä Välimerellä, asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1626/94 kumoamisesta 21 päivänä joulukuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1967/2006 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 15 a artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 tavoitteena on saaliiden poisheittämisen lopettaminen asteittain kaikissa unionin kalastuksissa ottamalla käyttöön purkamisvelvoite, joka koskee saalisrajoitusten alaisten lajien saaliita.
- (2) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 6 kohdassa siirretään komissiolle valta hyväksyä delegoiduilla säädöksillä poisheittämissuunnitelmia enintään kolmen vuoden ajaksi yhteisten suositusten perusteella, joita jäsenvaltiot ovat laatineet kuultuaan asianomaisia neuvoa-antavia toimikuntia. Poisheittämissuunnitelmiin voi kuulua myös kalastusta koskevia teknisiä toimenpiteitä.
- (3) Italia on ainoana jäsenvaltiona, jolla on välitön kalastuksenhoitoetu venussimpukoiden (*Venus spp.*) osalta Italian aluevesillä, toimittanut komissiolle suosituksen asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Suositus toimitettiin *Venus spp.*-kannan poisheittämistä koskevan kansallisen hoitosuunnitelman muodossa sen jälkeen, kun Välimeren neuvoa-antavaa toimikuntaa (MEDAC) oli kuultu. Suosituksen toimittamisen jälkeen tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF) arvioi Italian esittämiä tieteellisiä tietoja. Suositukseen sisältyvät toimenpiteet ovat asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan 3 kohdan mukaisia.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 1967/2006 15 a artiklassa annetaan komissiolle valtuudet vahvistaa poisheittämissuunnitelmien hyväksymistä varten ja purkamisvelvoitteen alaisten lajien osalta säilyttämisen vähimmäisviitekoko, jonka tarkoituksena on varmistaa nuorten meren eliöiden suojeleminen. Säilyttämisen vähimmäisviitekoko voi tarvittaessa poiketa kyseisen asetuksen liitteessä III vahvistetusta koosta.
- (5) STECF:n *Venus spp.*-kannan poisheittämistä koskevasta kansallisesta hoitosuunnitelmasta antamien päätelmien mukaan *Venus spp.* kuuluu lajeihin, joiden pyynninjälkeinen eloonjäämisaste on korkea, ja saaliin poisheitettävää osuutta koskevan purkamisvelvoitteen poikkeuspyyntö on siten perusteltu. Säilyttämisen vähimmäisviitekoon alentaminen 25 millimetristä 22 millimetriin ei ole ristiriidassa täysikasvuisten yksilön pituuden kanssa, eikä sillä luultavasti ole merkittävää vaikutusta nuorten eliöiden suojelemisen kannalta. Tällaisen alentamisen arvioidaan johtavan vain vähäiseen kannan lisääntymiskyvyn heikkenemiseen, eikä sillä katsota olevan merkittäviä vaikutuksia kyseiseen kantaan. Lopuksi pääteltiin, että ehdotetun tieteellisen seurantaohjelman avulla todennäköisesti saadaan riittävät tiedot poisheittämissuunnitelman vaikutusten arvioimiseksi.
- (6) Purkamisvelvoitteen täytäntöönpanon asianmukaisen valvonnan varmistamiseksi jäsenvaltion olisi laadittava luettelo aluksista, joihin tätä asetusta sovelletaan.

⁽¹⁾ EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ EUVL L 409, 30.12.2006, s. 11.

- (7) Koska tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet vaikuttavat suoraan unionin alusten harjoittamaan kalastukseen liittyvään taloudelliseen toimintaan ja kalastuskauden suunnitteluun, sen olisi tultava voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 6 kohdan mukaisesti tätä asetusta olisi sovellettava enintään kolmen vuoden ajan,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan yksityiskohdat, jotka koskevat *Venus spp.* -lajin kalastukseen Italian aluevesillä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti sovellettavan purkamisvelvoitteen täytäntöönpanoa.

2 artikla

Säilyttämisen vähimmäisviitekoko

1. Asetuksen (EY) N:o 1967/2006 liitteessä III vahvistetusta säilyttämisen vähimmäisviitekoosta poiketen ja asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 11 kohdan soveltamiseksi *Venus spp.* -lajin säilyttämisen vähimmäisviitekoko Italian aluevesillä kokonaispituutena mitattuna on 22 mm.
2. *Venus spp.* -lajin koko mitataan asetuksen (EY) N:o 1967/2006 liitteen IV mukaisesti.

3 artikla

Alusluettelo

1. Jäsenvaltion viranomaiset määrittävät alukset, joihin purkamisvelvoitetta sovelletaan.
2. Jäsenvaltion viranomaisten on toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016 suojattua unionin kalastuksenvalvonnan verkkosivustoa käyttäen luettelo aluksista, joilla on lupa pyytää *Venus spp.* -lajia hydraulisilla pohjajaroilla Italian aluevesillä. Jäsenvaltioiden viranomaisten on pidettävä luettelo aina ajan tasalla.

4 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2019 välisenä aikana.

Tämän asetuksen 3 artiklaa sovelletaan kuitenkin asetuksen voimaantulopäivästä lähtien.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä 13 päivänä lokakuuta 2016.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2016/2377,**annettu 14 päivänä lokakuuta 2016,****tiettyä lounaisilla vesialueilla harjoitettavaa pelagista kalastusta koskevasta poisheittämissuunnitelmasta annetun delegoidun asetuksen (EU) N:o 1394/2014 muuttamisesta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 15 artiklan 6 kohdan ja 18 artiklan 1 ja 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 tavoitteena on saaliiden poisheittämisen lopettaminen asteittain kaikissa unionin kalastuksissa ottamalla käyttöön purkamisvelvoite, joka koskee saalisrajoitusten alaisten lajien saaliita.
- (2) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 6 kohdassa siirretään komissiolle valta hyväksyä delegoidulla säädöksellä poisheittämissuunnitelmia enintään kolmen vuoden ajaksi yhteisten suositusten perusteella, joita jäsenvaltiot ovat laatineet kuultuaan asianomaisia neuvoa-antavia toimikuntia.
- (3) Komission delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 1394/2014 ⁽²⁾ vahvistetaan tiettyä lounaisilla vesialueilla harjoitettavaa pelagista kalastusta koskeva poisheittämissuunnitelma, jotta purkamisvelvoitteen täytäntöönpanoa voidaan helpottaa tietyillä joustomekanismeilla.
- (4) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 5 kohdan e alakohdan mukaisesti säilyttämisen vähimmäisviitekokojen vahvistaminen voi sisältyä poisheittämissuunnitelmaan.
- (5) Belgiassa, Espanjalla, Ranskalla, Alankomailla ja Portugalilla on lounaisilla vesillä välitön kalastuksenhoitoetu. Lounaisten vesien neuvoa-antavan toimikunnan ja pelagisia kantoja koskevan neuvoa-antavan toimikunnan kuulemisen jälkeen kyseiset jäsenvaltiot toimittivat 30 päivänä toukokuuta 2016 komissiolle yhteisen suosituksen, jossa esitetään, että poiketen siitä, mitä neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/98 ⁽³⁾ liitteessä XII esitetään, ICES-alueella VIIIc ja ICES-suuralueella IX pyydettyjen piikkimakrillien (*Trachurus spp.*) säilyttämisen vähimmäisviitekoko on 12 senttimetriä 5 prosenttia osalta Espanjan ja Portugalin kiintiöistä. Sen lisäksi yhteisessä suosituksessa ehdotettiin, että kyseisen 5 prosenttia rajoissa piikkimakrillikiintiöstä ICES-alueella IXa perinteisessä rantaverkkokalastuksessa (xávega) 1 prosenttia voi olla alle 12 cm Portugalia koskevan kiintiön osalta.
- (6) Asiaankuuluville tieteellisiltä elimiltä on saatu tieteelliset lausunnot, joita tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF) on tarkastellut. STECF katsoi, että yhteisessä suosituksessa ehdotettuun säilyttämisen vähimmäisviitekoon pienentämiseen liittyy vähäinen riski siitä, että kyseisen kalastuksen vakiintuneet hyödyntämismallit muuttuvat. Hyödyntämismalli yhdistettynä maltilliseen hyödyntämiseen ei vaikuta haitallisesti kyseessä olevien kantojen dynamiikkaan. Samalla STEFC huomautti, että saaliiden valvonta erilaisin kokorajoituksin voi olla haasteellista, ja mikäli sitä ei valvota riittävästi, kuolleisuus voi nousta. Lisäksi on tärkeää, että pienempää kokoa koskevia prosenttirajoituksia noudatetaan. Siksi onkin tärkeää, että kyseessä olevat jäsenvaltiot ottavat käyttöön asianmukaisia valvontatoimenpiteitä kyseisten kalastusten osalta.
- (7) Yhteiseen suositukseen sisältyvät toimenpiteet ovat asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan 3 kohdan mukaisia, ja ne voidaan näin ollen sisällyttää tiettyjen pelagisten lajien kalastusta koskevaan poisheittämissuunnitelmaan lounaisilla vesialueilla.

⁽¹⁾ EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 1394/2014, annettu 20 päivänä lokakuuta 2014, tiettyä lounaisilla vesialueilla harjoitettavaa pelagista kalastusta koskevasta poisheittämissuunnitelmasta (EUVL L 370, 30.12.2014, s. 31).

⁽³⁾ Neuvoston asetukset (EY) N:o 850/98, annettu 30 päivänä maaliskuuta 1998, kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla (EYVL L 125, 27.4.1998, s. 1).

- (8) Sen vuoksi delegoitua asetusta (EU) N:o 1394/2014 olisi muutettava.
- (9) Koska tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet vaikuttavat suoraan unionin alusten kalastuskauden suunnitteluun ja kalastuskauden taloudelliseen toimintaan, asetuksen olisi tultava voimaan heti sen julkaisemisen jälkeen. Sitä olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2017,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Lisätään delegoituun asetuksen (EU) N:o 1394/2014 4 artiklaan kohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 850/98 liitteessä XII säädetään, ICES-alueella VIIIc ja ICES-suuralueella IX pyydetävästä piikkimakrillista (*Trachurus* spp.) 5 prosentin on oltava säilyttämisen vähimmäisviitekooltaan 12 senttimetriä Espanjaa ja Portugalia koskevien kiintiöiden osalta. Kyseisen 5 prosentin rajoissa ICES-alueella IXa perinteisessä rantaverkkokalastuksessa (*xávega*) 1 prosentti voi olla alle 12 senttimetriä Portugalia koskevan kiintiön osalta.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2017.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä lokakuuta 2016

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2016/2378,**annettu 21 päivänä joulukuuta 2016,****asetuksen (EY) N:o 1484/95 muuttamisesta siipikarjanliha- ja muna-alan sekä muna-albumiinin edustavien hintojen vahvistamisen osalta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 183 artiklan b alakohdan,

ottaa huomioon tiettyihin maataloustuotteiden jalostuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavasta kauppajärjestelmästä sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 1216/2009 ja (EY) N:o 614/2009 kumoamisesta 16 päivänä huhtikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 510/2014 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 6 kohdan a alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1484/95 ⁽³⁾ vahvistetaan siipikarjanliha- ja muna-alan sekä muna-albumiinin tuonnissa sovellettavien lisätullien järjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja edustavat hinnat.
- (2) Siipikarjanliha- ja muna-alan tuotteiden ja muna-albumiinin edustavien hintojen määrittelyn pohjana olevien tietojen säännöllisen tarkastuksen perusteella on aiheellista muuttaa tiettyjen tuotteiden edustavat tuontihinnat ottaen huomioon hintojen vaihtelu alkuperän mukaan.
- (3) Asetusta (EY) N:o 1484/95 olisi sen vuoksi muutettava.
- (4) Koska on tarpeen varmistaa, että tätä toimenpidettä sovelletaan mahdollisimman pian päivitettyjen tietojen saataville asettamisen jälkeen, tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1484/95 liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUVL L 150, 20.5.2014, s. 1.

⁽³⁾ Komission asetus (EY) N:o 1484/95, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1995, siipikarjanliha- ja muna-alan sekä ovalbumiinin tuonnissa sovellettavien lisätullien järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edustavien hintojen vahvistamisesta sekä asetuksen N:o 163/67/ETY kumoamisesta (EYVL L 145, 29.6.1995, s. 47).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2016.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä
Jerzy PLEWA
Pääjohtaja
Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosasto*

LIITE

"LIITE I

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Edustava hinta (euroa/100 kg)	3 artiklassa tarkoi- tettu vakuus (euroa/100 kg)	Alkuperä ⁽¹⁾
0207 12 10	Kananruhot (ns. 70-prosenttista kanaa), jäädytetyt	121,8	0	AR
0207 12 90	Kananruhot (ns. 65-prosenttista kanaa), jäädytetyt	142,0 158,9	0 0	AR BR
0207 14 10	Luuttomat palat, kukkoa tai kanaa, jäädytetyt	281,0 177,5 284,9 211,5	6 41 5 27	AR BR CL TH
0207 27 10	Kalkkunaa, paloitetu, luuton, jäädytetty	331,0 344,5	0 0	BR CL
	Kuorettomat linnunmunat, kuivatut	350,2	0	AR
1602 32 11	Kypsentämättömät valmisteet, kukkoa tai kanaa	171,3	39	BR

⁽¹⁾ Kolmansien maiden kanssa käytävää ulkomaankauppaa koskevista yhteisön tilastoista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 471/2009 täytäntöönpanosta maa- ja alueluokituksen ajan tasalle saattamisen osalta 27 päivänä marraskuuta 2012 annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 1106/2012 (EUVL L 328, 28.11.2012, s. 7) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2016/2379,**annettu 22 päivänä joulukuuta 2016,****kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille.
- (2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 2016.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä
Jerzy PLEWA
Pääjohtaja*

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosasto

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)		
CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	MA	99,1
	TN	262,8
	TR	115,2
	ZZ	159,0
0707 00 05	MA	79,2
	TR	156,6
	ZZ	117,9
0709 93 10	MA	230,7
	TR	176,6
	ZZ	203,7
0805 10 20	TR	81,7
	ZA	70,9
	ZZ	76,3
0805 20 10	MA	67,6
	ZZ	67,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	163,3
	JM	129,1
	TR	77,1
	ZZ	123,2
	AR	76,7
0805 50 10	TR	79,2
	ZZ	78,0
	US	132,4
0808 10 80	ZZ	132,4
	CN	87,8
0808 30 90	ZZ	87,8

⁽¹⁾ Kolmansien maiden kanssa käytävää ulkomaankauppaa koskevista yhteisön tilastoista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 471/2009 täytäntöönpanosta maa- ja alueluokituksen ajan tasalle saattamisen osalta 27 päivänä marraskuuta 2012 annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 1106/2012 (EUVL L 328, 28.11.2012, s. 7) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

PÄÄTÖKSET

**POLIITTISTEN JA TURVALLISUUSASIOIDEN KOMITEAN PÄÄTÖS (YUTP) 2016/2380,
annettu 13 päivänä joulukuuta 2016,
Georgiassa toteutettavan Euroopan unionin tarkkailuoperaation (EUMM Georgia) johtajan
toimeksiannon jatkamisesta (EUMM GEORGIA/1/2016)**

POLIITTISTEN JA TURVALLISUUSASIOIDEN KOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 38 artiklan kolmannen kohdan,

ottaa huomioon Georgiassa toteutettavasta Euroopan unionin tarkkailuoperaatiosta, EUMM Georgia, 12 päivänä elokuuta 2010 annetun neuvoston päätöksen 2010/452/YUTP ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 10 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Päätöksessä 2010/452/YUTP valtuutetaan poliittisten ja turvallisuusasioiden komitea, jäljempänä 'PTK', Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 38 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti tekemään Georgiassa toteutettavan Euroopan unionin tarkkailuoperaation (EUMM Georgia) poliittista valvontaa ja strategista johtoa koskevat asiaankuuluvat päätökset, mukaan lukien päätös operaation johtajan nimittämisestä.
- (2) PTK hyväksyi 19 päivänä joulukuuta 2014 päätöksen EUMM GEORGIA/1/2014 ⁽²⁾ Kestutis JANKAUSKASin nimittämisestä EUMM Georgian operaation johtajaksi 15 päivästä joulukuuta 2014 alkaen 14 päivään joulukuuta 2015 saakka.
- (3) PTK hyväksyi 13 päivänä marraskuuta 2015 päätöksen (YUTP) 2015/2200 (EUMM Georgia/1/2015) ⁽³⁾, jolla jatkettiin Kestutis JANKAUSKASin toimeksiantoa EUMM Georgian operaation johtajana 15 päivästä joulukuuta 2015 14 päivään joulukuuta 2016.
- (4) Neuvosto hyväksyi 12 päivänä joulukuuta 2016 päätöksen (YUTP) 2016/2238 ⁽⁴⁾, jolla EUMM Georgian toimeksiantoa jatkettiin 15 päivästä joulukuuta 2016 alkaen 14 päivään joulukuuta 2018 saakka.
- (5) Unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja on ehdottanut, että Kestutis JANKAUSKASin toimeksiantoa EUMM Georgian operaation johtajana jatketaan 15 päivästä joulukuuta 2016 alkaen 14 päivään joulukuuta 2017 saakka,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Jatketaan Kestutis JANKAUSKASin toimeksiantoa EUMM Georgia -operaation johtajana 14 päivään joulukuuta 2017.

⁽¹⁾ EUVL L 213, 13.8.2010, s. 43.

⁽²⁾ Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean päätös EUMM GEORGIA/1/2014, annettu 19 päivänä joulukuuta 2014, Georgiassa toteutettavan Euroopan unionin tarkkailuoperaation (EUMM Georgia) johtajan nimittämisestä (EUVL L 369, 24.12.2014, s. 78).

⁽³⁾ Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean päätös (YUTP) 2015/2200, annettu 13 päivänä marraskuuta 2015, Georgiassa toteutettavan Euroopan unionin tarkkailuoperaation (EUMM Georgia) johtajan toimeksiannon jatkamisesta (EUMM Georgia/1/2015) (EUVL L 313, 28.11.2015, s. 40).

⁽⁴⁾ Neuvoston päätös (YUTP) 2016/2238, annettu 12 päivänä joulukuuta 2016, Georgiassa toteutettavasta Euroopan unionin tarkkailuoperaatiosta, EUMM Georgia, annetun päätöksen 2010/452/YUTP muuttamisesta (EUVL L 337, 13.12.2016, s. 15).

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 13 päivänä joulukuuta 2016.

*Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean
puolesta
Puheenjohtaja
W. STEVENS*

POLIITTISTEN JA TURVALLISUUSASIOIDEN KOMITEAN PÄÄTÖS (YUTP) 2016/2381,**annettu 14 päivänä joulukuuta 2016,****Euroopan unionin Malissa toteuttaman YTPP-operaation (EUCAP Sahel Mali) johtajan toimeksiannon jatkamisesta (EUCAP Sahel Mali/2/2016)**

POLIITTISTEN JA TURVALLISUUSASIOIDEN KOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 38 artiklan kolmannen kohdan,

ottaa huomioon Euroopan unionin YTPP-osaatiosta Malissa (EUCAP Sahel Mali) 15 päivänä huhtikuuta 2014 annetun neuvoston päätöksen 2014/219/YUTP ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Malissa toteutettavan Euroopan unionin YTPP-osaation (EUCAP Sahel Mali) aloittamisesta ja päätöksen 2014/219/YUTP muuttamisesta 19 päivänä tammikuuta 2015 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2015/76 ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Päätöksen 2014/219/YUTP nojalla poliittisten ja turvallisuusasioiden komitea (PTK) on valtuutettu tekemään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 38 artiklan mukaisesti EUCAP Sahel Mali -osaation poliittista valvontaa ja strategista johtoa koskevat asiaankuuluvat päätökset, mukaan lukien päätöksen osaation johtajan nimittämisestä.
- (2) PTK hyväksyi 26 päivänä toukokuuta 2014 päätöksen EUCAP Sahel Mali/1/2014 ⁽³⁾, jolla Albrecht CONZE nimitettiin EUCAP Sahel Mali -osaation johtajaksi 26 päivästä toukokuuta 2014 alkaen 14 päivään tammikuuta 2015 saakka.
- (3) Albrecht CONZEN toimeksiantoa EUCAP Sahel Mali -osaation johtajana on jatkettu useita kertoja, viimeksi PTK:n päätöksellä (YUTP) 2016/938 ⁽⁴⁾, jolla hänen toimeksiantoaan EUCAP Sahel Mali -osaation johtajana jatkettiin 14 päivään tammikuuta 2017.
- (4) Unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja on ehdottanut, että Albrecht CONZEN toimeksiantoa EUCAP Sahel Mali -osaation johtajana jatketaan 15 päivästä tammikuuta 2017 alkaen 14 päivään heinäkuuta 2017 saakka,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Jatketaan Albrecht CONZEN toimeksiantoa EUCAP Sahel Mali -osaation johtajana 14 päivään heinäkuuta 2017.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2016.

*Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean
puolesta
Puheenjohtaja
W. STEVENS*

⁽¹⁾ EUVL L 113, 16.4.2014, s. 21.

⁽²⁾ EUVL L 13, 20.1.2015, s. 5.

⁽³⁾ Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean päätös EUCAP Sahel Mali/1/2014, annettu 26 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan unionin Malissa toteuttaman YTPP-osaation (EUCAP Sahel Mali) johtajan nimittämisestä (EUVL L 164, 3.6.2014, s. 43).

⁽⁴⁾ Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean päätös (YUTP) 2016/938, annettu 31 päivänä toukokuuta 2016, Euroopan unionin Malissa toteuttaman YTPP-osaation (EUCAP Sahel Mali) johtajan toimeksiannon jatkamisesta (EUCAP Sahel Mali/1/2016) (EUVL L 155, 14.6.2016, s. 23).

NEUVOSTON PÄÄTÖS (YUTP) 2016/2382,
annettu 21 päivänä joulukuuta 2016,
Euroopan turvallisuus- ja puolustusakatemia (ETPA) perustamisesta ja päätöksen 2013/189/YUTP
kumoamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 28 artiklan 1 kohdan, 42 artiklan 4 kohdan ja 43 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 18 päivänä heinäkuuta 2005 yhteisen toiminnan 2005/575/YUTP ⁽¹⁾ Euroopan turvallisuus- ja puolustusakatemia, jäljempänä 'ETPA', perustamisesta. Tämä yhteinen toiminta korvattiin yhteisellä toiminnalla 2008/550/YUTP ⁽²⁾. Tämä yhteinen toiminta puolestaan kumottiin neuvoston päätöksellä 2013/189/YUTP ⁽³⁾.
- (2) Neuvosto hyväksyi marraskuussa 2008 Erasmus-vaihdon kaltaisen nuorten upseerien vaihtoa koskevan eurooppalaisen aloitteen ⁽⁴⁾ ja sopi, että täytäntöönpanotyöryhmä kokoontuisi ETPA:n akateemisen johtokunnan puitteissa.
- (3) ETPA:n johtokomitea hyväksyi 15 päivänä heinäkuuta 2016 suosituksia ETPA:n tulevista toimintalinjoista.
- (4) ETPA:n puitteissa harjoitetaan YTPP:n/YUTP:n alan koulutustoimintaa muun muassa konfliktien vakauttamisen ja ratkaisemisen sekä kestäväen kehityksen edellytysten aloilla.
- (5) Vaikka ETPA:n henkilöstön olisi oltava pääasiassa sen palvelukseen määräaikaaisesti siirrettyä henkilöstöä, hallinto- ja talousavustajan toimi saattaa olla tarpeen täyttää sopimussuhteisella työntekijällä.
- (6) Neuvoston päätöksen 2010/427/EU ⁽⁵⁾ mukaisesti Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) olisi annettava ETPA:lle se tuki, josta neuvoston pääsihteeristö aikaisemmin huolehti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

I LUKU

PERUSTAMINEN, TOIMINTA-AJATUS, TAVOITTEET JA TEHTÄVÄT

1 artikla

Perustaminen

Perustetaan Euroopan turvallisuus- ja puolustusakatemia (ETPA).

⁽¹⁾ Neuvoston yhteinen toiminta 2005/575/YUTP, 18 päivältä heinäkuuta 2005, Euroopan turvallisuus- ja puolustusakatemia (ETPA) perustamisesta (EUVL L 194, 26.7.2005, s. 15).

⁽²⁾ Neuvoston yhteinen toiminta 2008/550/YUTP, hyväksytty 23 päivänä kesäkuuta 2008, Euroopan turvallisuus- ja puolustusakatemia (ETPA) perustamisesta sekä yhteisen toiminnan 2005/575/YUTP kumoamisesta (EUVL L 176, 4.7.2008, s. 20).

⁽³⁾ Neuvoston päätös 2013/189/YUTP, annettu 22 päivänä huhtikuuta 2013, Euroopan turvallisuus- ja puolustusakatemia (ETPA) perustamisesta sekä yhteisen toiminnan 2008/550/YUTP kumoamisesta (EUVL L 112, 24.4.2013, s. 22).

⁽⁴⁾ Neuvoston päätelmät ETPP:stä, ulkosuhteiden neuvoston 2903. istunto.

⁽⁵⁾ Neuvoston päätös 2010/427/EU, annettu 26 päivänä heinäkuuta 2010, Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiosta ja toiminnasta (EUVL L 201, 3.8.2010, s. 30).

*2 artikla***Toiminta-ajatus**

ETPA tarjoaa yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) laajemmissa puitteissa unionin yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) alan Euroopan tason koulutusta, jonka tavoitteena on kehittää ja edistää YTPP:hen ja YUTP:hen liittyvää yhteisymmärrystä siviili- ja sotilashenkilöstön parissa sekä selvittää parhaat käytännöt YTPP:n ja YUTP:n alan eri kysymyksissä ja tehdä niitä tunnetuksi koulutustoimintansa, jäljempänä 'ETPA:n koulutustoiminta', kautta.

*3 artikla***Tavoitteet**

ETPA:lla on seuraavat tavoitteet:

- a) kehittää edelleen yhteistä eurooppalaista turvallisuus- ja puolustuskulttuuria unionissa ja edistää Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklan 1 kohdassa asetettuja periaatteita unionin ulkopuolella;
- b) edistää YTPP:n mieltämistä olennaiseksi osaksi yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa;
- c) kouluttaa unionin elimiä varten osaavaa henkilöstöä, joka kykenee työskentelemään tehokkaasti kaikissa YTPP:hen ja YUTP:hen kuuluvissa asioissa;
- d) kouluttaa jäsenvaltioiden hallintoja ja esikuntia varten osaavaa henkilöstöä, joka tuntee unionin politiikat, toimielimet ja menettelyt YTPP:n ja YUTP:n alalla;
- e) tarjota YTPP-operaatioiden henkilöstölle yhteinen käsitys YTPP-operaatioiden toimintaperiaatteista ja tunne yhteisestä eurooppalaisesta identiteetistä;
- f) tarjota YTPP-operaatioiden koulutustarpeita vastaavaa koulutusta;
- g) tukea unionin kumppanuuksia YTPP:n ja YUTP:n alalla, erityisesti kumppanuuksia YTPP-operaatioihin osallistuvien maiden kanssa;
- h) tukea siviilikriisinhallintaa muun muassa konfliktineston sekä kestävän kehityksen edellytysten luomisen tai ylläpitämisen aloilla;
- i) edistää nuorten upseerien vaihtoa koskevaa eurooppalaista aloitetta;
- j) edistää koulutustoimintaan osallistuvien henkilöiden välisiä ammatillisia suhteita ja yhteyksiä.

Tarvittaessa on kiinnitettävä huomiota siihen, että toiminnot ovat yhdenmukaisia muiden unionin toimintojen kanssa.

*4 artikla***ETPA:n tehtävät**

1. ETPA:n tärkeimpiin tehtäviin kuuluu sen toiminta-ajatuksen ja tavoitteiden mukaisesti järjestää ja toteuttaa ETPA:n koulutustoimintaa YTPP:n ja YUTP:n alalla.
2. ETPA:n koulutustoimintaan kuuluvat:
 - a) perus- ja jatkotason kurssit, jotka edistävät YTPP:n ja YUTP:n yleistä ymmärtämistä;
 - b) johtajuutta kehittävät kurssit;
 - c) YTPP-operaatioita suoraan tukevat kurssit, mukaan lukien lähettämistä edeltävä ja operaation aikana annettava koulutus;
 - d) EU:n kumppanuuksia ja YTPP-operaatioihin osallistuvia maita tukevat kurssit;

- e) siviili- ja sotilaskoulutusta tukevat moduulit YTPP:n ja YUTP:n alalla;
- f) YTPP:n ja YUTP:n alan kurssit, seminaarit ja konferenssit tietyille kohderyhmille tai tietyistä aiheista;
- g) nuorten upseerien vaihtoa koskevan eurooppalaisen aloitteen puitteissa toteutettavat Erasmus-ohjelman innoittamat yhteiset moduulit.

ETPA tukee ja edistää myös eurooppalaisia lukukausia ja yhteisiä maisterintutkintoja, vaikkeivät ne virallisesti kuulukaan ETPA:n koulutustoimintaan, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja yhteisiä moduuleja hyödyntämällä.

Jäljempänä 9 artiklassa tarkoitettu johtokomitea, jäljempänä 'johtokomitea', päättää muun koulutuksen järjestämisestä.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen toimintojen lisäksi ETPA erityisesti:

- a) tukee 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun verkostoon, jäljempänä 'verkosto', osallistuvien laitosten välisten suhteiden muodostamista;
- b) ylläpitää ja kehittää verkko-oppimisen järjestelmää YTPP:n ja YUTP:n alan koulutustoiminnan tueksi tai, poikkeuksellisissa olosuhteissa, käytettäväksi itsenäisenä koulutustoimintana;
- c) kehittää ja tuottaa koulutusaineistoa YTPP:n ja YUTP:n alalla hyödyntäen myös olemassa olevaa alaan liittyvää aineistoa;
- d) tukee koulutukseen osallistuneiden alumniyhdistystä;
- e) tukee YTPP:n ja YUTP:n alan vaihto-ohjelmia jäsenvaltioiden koulutuslaitosten välillä;
- f) toimii Goalkeeper-hankkeen Schoolmaster-moduulin hallinnoijana ja osallistuu tämän moduulin kautta unionin vuotuisen YTPP:n alan koulutusohjelmaan;
- g) tukee konfliktinestoon, siviilikriisinhallintaan, kestävä kehityksen edellytysten luomiseen tai ylläpitämiseen ja turvallisuusalan uudistusta koskeviin aloitteisiin liittyvän koulutuksen hallinnointia sekä edistää kyberturvallisuutta ja tietoisuutta hybridiuhkista;
- h) järjestää ja toteuttaa vuotuisen verkostoitumiskonferenssin, jossa jäsenvaltioiden koulutuslaitosten ja ministeriöiden sekä tarvittaessa niiden ulkopuolisten koulutusalan toimijoiden YTPP:n alan siviili- ja sotilaskoulutuksen asiantuntijat kokontuvat yhteen;
- i) ylläpitää suhteita asiaankuuluviin toimijoihin vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alalla ja kehitysyhteistyön alalla sekä asiaan liittyviin kansainvälisiin järjestöihin.

II LUKU

RAKENNE

5 artikla

Verkosto

1. ETPA toimii verkostona, johon kuuluvat jäsenvaltioiden yksilöimät siviili- ja sotilasalan laitokset, koulutuslaitokset, akatemit, yliopistot, instituutiot ja muut turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alaan kuuluvia kysymyksiä unionissa käsittelevät toimijat sekä Euroopan unionin turvallisuusalan tutkimuslaitos (EUTT).

ETPA luo läheiset yhteydet unionin toimielimiin ja asiaan liittyviin unionin virastoihin, erityisesti

- a) EU:n lainvalvontakoulutusvirastoon (CEPOL);
- b) Euroopan raja- ja merivartiostoon (Frontex);

- c) Euroopan puolustusvirastoon;
 - d) Euroopan unionin satelliittikeskukseen; ja
 - e) Euroopan poliisivirastoon (Europol).
2. Tapauksen mukaan kansainväliset, hallitustenväliset, valtiolliset ja valtiosta riippumattomat järjestöt voivat saada verkostoon kuuluvan yhteistyökumppanin aseman, jota koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt sovitaan johtokomiteassa.
3. Kokonaisvastuu ETPA:n toiminnasta on unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealla edustajalla, jäljempänä 'korkea edustaja'.

6 artikla

Euroopan unionin turvallisuusalan tutkimuslaitoksen rooli

1. EUTT, joka on osa ETPA:n verkostoa, toimii yhteistyössä ETPA:n kanssa tarjoamalla omien valmiuksiensa rajoissa asiantuntemustaan ja tiedonkeruuvalmiuksiaan käytettäväksi ETPA:n koulutustoiminnassa muun muassa toimittamalla EUTT:n julkaisuja.
2. Erityisesti EUTT järjestää EUTT:n tutkijoiden pitämiä luentoja ja osallistuu ETPA:n verkko-oppimisen sisällön kehittämiseen.
3. EUTT tukee myös ETPA:n alumniiyhdistystä.

7 artikla

Oikeuskelpoisuus

1. ETPA:lla on tarvittava oikeuskelpoisuus, jotta se voi
- a) suorittaa tehtävänsä ja saavuttaa tavoitteensa;
 - b) tehdä toimintansa kannalta tarpeellisia sopimuksia ja hallinnollisia järjestelyjä muun muassa henkilöstön määräaikaisten siirtojen täytäntöönpanemiseksi ja sopimussuhteisten työntekijöiden palvelukseen ottamiseksi; hankkia tarvikkeita, erityisesti opetusvälineitä;
 - c) pitää pankkitilejä; ja
 - d) esiintyä oikeudenkäynnin osapuolena.
2. ETPA:n tekemiin sopimuksiin mahdollisesti perustuva vastuu katetaan sen 16 ja 17 artiklan nojalla käytettävissä olevista varoista.

8 artikla

Rakenne

ETPA:lle luodaan seuraava rakenne:

- a) johtokomitea, joka vastaa ETPA:n koulutustoiminnan yleisestä koordinoinnista ja ohjauksesta;
- b) toimeenpaneva akateeminen johtokunta, jäljempänä 'johtokunta', joka vastaa ETPA:n koulutustoiminnan laadun ja johdonmukaisuuden varmistamisesta;

- c) ETPA:n johtaja, jäljempänä 'johtaja', joka on ETPA:n ainoa laillinen edustaja ja vastaa ETPA:n talous- ja hallintoasioista sekä ETPA:n toiminnan järjestämistä ja hallinnointia koskevien neuvojen antamisesta komitealle ja johtokunnalle;
- d) ETPA:n sihteeristö, jäljempänä 'sihteeristö', joka avustaa johtajaa hänen tehtäviensä suorittamisessa ja erityisesti auttaa johtokuntaa varmistamaan ETPA:n koulutustoiminnan yleisen laadun ja johdonmukaisuuden.

9 artikla

Johtokomitea

1. Johtokomitea, joka koostuu kunkin jäsenvaltion nimeämästä edustajasta, on ETPA:n päätöksentekoeelin. Kutakin komitean jäsentä voi edustaa tai hänellä voi olla mukanaan varajäsen.
2. Johtokomitean jäsenillä voi olla komitean kokouksissa apunaan asiantuntijoita.
3. Johtokomitean puheenjohtajana toimii korkean edustajan nimeämä edustaja, jolla on alan kokemusta. Johtokomitea kokoontuu vähintään neljä kertaa vuodessa.
4. Unioniin liittyvien maiden edustajat voivat osallistua johtokomitean kokouksiin aktiivisina tarkkailijoina.
5. Johtaja, muut ETPA:n henkilöstön jäsenet, johtokunnan puheenjohtaja ja tarvittaessa sen eri kokoonpanojen puheenjohtajat sekä komission ja muiden EU:n toimielinten, mukaan lukien EUH:n, edustajat osallistuvat johtokomitean kokouksiin ilman äänioikeutta.
6. Johtokomitean tehtävänä on:
 - a) hyväksyä ja tarkistaa säännöllisesti ETPA:n koulutustoiminta, joka kuvastaa sovittuja ETPA-koulutuksen vaatimuksia;
 - b) hyväksyä ETPA:n kunkin lukuvuoden ohjelma;
 - c) valita ja priorisoida ETPA:n puitteissa toteutettavat koulutustoiminnot ottaen huomioon ETPA:n käytävissä olevat resurssit ja yksilöidyt koulutusvaatimukset;
 - d) valita yksi tai useampi jäsenvaltio, jossa ETPA:n koulutustoiminta järjestetään, ja koulutustoiminnan toteuttavat laitokset;
 - e) päättää tiettyjen ETPA:n koulutustoimintojen avaamisesta kolmansille maille poliittisen ja turvallisuuskomitean asettaman yleisen poliittisen kehyksen puitteissa;
 - f) hyväksyä opetussuunnitelmat kaikkea ETPA:n koulutustoimintaa varten;
 - g) ottaa huomioon kurssien arviointiraportit;
 - h) ottaa huomioon asianomaisille neuvoston elimille toimitettava ETPA:n koulutustoimintaa koskeva yleinen vuosikertomus ja hyväksyä siinä esitetyt suositukset;
 - i) antaa yleistä ohjausta johtokunnalle sen työtä varten;
 - j) nimittää toimeenpanevan akateemisen johtokunnan ja sen eri kokoonpanojen puheenjohtajat;
 - k) tehdä ETPA:n toimintaa koskevat tarvittavat päätökset, mikäli niitä ei ole osoitettu muiden elinten tehtäväksi;
 - l) hyväksyä vuotuinen talousarvio ja mahdolliset lisätalousarviot johtajan ehdotuksesta;
 - m) hyväksyä vuosittainen tilinpäätös ja myöntää johtajalle vastuuvapaus;

- n) hyväksyä ETPA:n menojen hallinnointiin sovellettavia muita sääntöjä;
 - o) hyväksyä mahdolliset komission, EUH:n, jonkin unionin viraston tai jäsenvaltion kanssa tehtävät rahoitussopimukset ja tekniset järjestelyt, jotka koskevat ETPA:n menojen rahoittamista tai niiden toteuttamista;
 - p) osallistua johtajan valintamenettelyyn 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
7. Johtokomitea hyväksyy työjärjestyksensä.
8. Lukuun ottamatta ETPA:n menoihin ja niiden rahoitukseen sovellettavien varainhoitosääntöjen 2 artiklan 6 kohdassa säädettyä tapausta, johtokomitea tekee päätöksensä määräenemmistöllä, siten kuin se on määritelty Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 4 kohdassa.

10 artikla

Toimeenpaneva akateeminen johtokunta

1. Johtokunta muodostuu niiden siviili- ja sotilasalan laitosten ja muiden toimijoiden johtavista edustajista, jotka jäsenvaltiot ovat yksilöineet tukemaan ETPA:n koulutustoimintaa, sekä EUTT:n johtajasta tai hänen edustajastaan.
2. Johtokomitea nimeää johtokunnan puheenjohtajan johtokunnan jäsenten joukosta.
3. Komission ja EUH:n edustajat kutsutaan osallistumaan johtokunnan kokouksiin.
4. Verkostoon kuuluvien yhteistyökumppanien johtavat edustajat kutsutaan osallistumaan johtokunnan kokouksiin aktiivisina tarkkailijoina.
5. Johtokunnan kokouksiin voidaan kutsua tarkkailijoiksi akateemisia asiantuntijoita ja johtavia virkamiehiä unionin ja jäsenvaltioiden laitoksista. Johtokunnan kokouksiin voidaan tarvittaessa ja tapauskohtaisesti kutsua osallistumaan akateemisia asiantuntijoita ja johtavia virkamiehiä edustamistaan laitoksista, jotka eivät ole verkoston jäseniä.
6. Johtokunnan tehtävänä on:
 - a) antaa johtokomitealle akateemisia neuvoja ja suosituksia;
 - b) panna täytäntöön hyväksyty lukuvuoden opetusohjelma verkoston avulla;
 - c) valvoa verkko-oppimisen järjestelmää;
 - d) laatia opetussuunnitelmia kaikkea ETPA:n koulutustoimintaa varten;
 - e) varmistaa ETPA:n koulutustoiminnan yleinen koordinointi kaikkien laitosten kesken;
 - f) arvioida edellisenä lukuvuonna toteutetun koulutustoiminnan tasoa;
 - g) antaa johtokomitealle ehdotuksia seuraavan lukuvuoden koulutustoimintaa varten;
 - h) varmistaa kaiken ETPA:n koulutustoiminnan järjestelmällinen arviointi ja hyväksyä kurssien arviointiraportit;
 - i) osallistua ETPA:n toimintaa koskevan yleisen vuosikertomuksen laadintaan;
 - j) tukea Erasmus-ohjelman innoittaman nuorten upseerien vaihtoa koskevan eurooppalaisen aloitteen täytäntöönpanoa.
7. Johtokunta voi tehtäviensä suorittamiseksi kokoontua erilaisissa hankekohtaisissa kokoonpanoissa. Johtokomitea hyväksyy nämä kokoonpanot ja johtokunta laatii näiden kokoonpanojen muodostamista ja toimintaa koskevat säännöt ja järjestelyt. Kukin kokoonpano raportoi toiminnastaan johtokunnalle vähintään kerran vuodessa, minkä jälkeen sen toimeksiantoa voidaan jatkaa.

8. ETPA:n sihteeristön jäsen tukee ja avustaa johtokuntaa sen kaikissa kokoonpanoissa. Hän osallistuu kokouksiin ilman äänioikeutta. Ellei muita ehdokkaita löydy, hän voi samalla toimia kokousten puheenjohtajana.
9. Johtokomitea hyväksyy johtokunnan ja sen kunkin kokoonpanon työjärjestyksen.

11 artikla

Johtaja

1. Johtaja
 - a) vastaa ETPA:n toiminnoista;
 - b) on ETPA:n ainoa laillinen edustaja;
 - c) vastaa ETPA:n talous- ja hallintoasioista;
 - d) neuvoa johtokomiteaa ja johtokuntaa ja tukee näiden työtä; ja
 - e) toimii ETPA:n edustajana verkoston puitteissa ja sen ulkopuolella toteutettavassa koulutustoiminnassa.
2. Johtajan tehtävään esitettävien ehdokkaiden on oltava henkilöitä, joilla on pitkäaikainen tunnustettu asiantuntemus ja kokemus koulutuksen alalla. Jäsenvaltiot voivat esittää ehdokkaita johtajaksi. Sovellettavien sääntöjen mukaisesti unionin toimielinten ja EUH:n henkilöstöön kuuluvat voivat hakea tätä tehtävää.
3. Esivalintaprosessin järjestämisestä vastaa korkea edustaja. Esivalintalautakunta muodostuu kolmesta EUH:n edustajasta. Sen puheenjohtajana on johtokomitean puheenjohtaja. Esivalinnan tulosten perusteella korkea edustaja toimittaa johtokomitealle suosituksen, joka sisältää luettelon ainakin kolmesta ensisijalle asetetusta ehdokkaasta, jossa he ovat esivalintalautakunnan päättämässä paremmuusjärjestyksessä. Vähintään puolet luettelossa olevista ehdokkaista olisi oltava jäsenvaltioista. Ehdokkaat esittelevät ETPA:a koskevan visionsa johtokomitealle, minkä jälkeen jäsenvaltioita pyydetään asettamaan ehdokkaat paremmuusjärjestykseen kirjallisessa salaisessa äänestyksessä. Korkea edustaja nimittää johtajan EUH:n henkilöstön jäseneksi.
4. Johtajan tehtävinä on erityisesti
 - a) toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien sisäisten hallinnollisten ohjeiden antaminen ja tiedonantojen julkaiseminen, varmistaakseen ETPA:n toimintojen tehokkuuden;
 - b) laatia johtokunnan ehdotusten pohjalta alustavan ehdotuksen ETPA:n vuosikertomukseksi sekä alustavan ehdotuksen ETPA:n työohjelmaksi, jotka esitetään johtokomitealle;
 - c) koordinoita ETPA:n työohjelman täytäntöönpanoa;
 - d) pitää yhteyttä asiaan kuuluviin viranomaisiin jäsenvaltioissa;
 - e) pitää yhteyttä ulkopuolisiin koulutusalan toimijoihin YTPP:n ja YUTP:n alalla;
 - f) tehdä tarvittaessa ETPA:n koulutustoimintaa koskevia teknisiä järjestelyjä asiaan kuuluvien viranomaisten ja koulutusalan toimijoiden kanssa YTPP:n ja YUTP:n alalla;
 - g) hoitaa johtokomitean hänelle mahdollisesti osoittamat muut tehtävät.
5. Johtaja vastaa ETPA:n talous- ja hallintoasioista ja erityisesti:
 - a) laatii ja toimittaa talousarvioluonnokset johtokomitealle;
 - b) hyväksyy talousarvion sen jälkeen, kun johtokomitea on ne hyväksynyt;
 - c) on ETPA:n talousarvion tulojen ja menojen hyväksyjä;
 - d) avaa yhden tai useamman pankkitilin ETPA:n puolesta;

- e) neuvottelee, toimittaa johtokomitealle ja tekee taloudellisia sopimuksia ja/tai teknisiä järjestelyjä komission, EUH:n tai jäsenvaltion kanssa ETPA:n rahoituksen ja/tai varainkäytön alalla;
 - f) valitsee sihteeristön henkilöstön valintalautakunnan avustamana;
 - g) neuvottelee ja allekirjoittaa ETPA:n puolesta kirjeenvaihdon, joka koskee henkilökunnan määräaikaista siirtämistä ETPA:n sihteeristön palvelukseen;
 - h) neuvottelee ja allekirjoittaa ETPA:n puolesta ETPA:n talousarviosta maksettavan henkilöstön työsopimukset;
 - i) yleisesti edustaa ETPA:a kaikissa niissä oikeudellisissa toimissa, joilla on taloudellisia vaikutuksia;
 - j) toimittaa johtokomitealle ETPA:n tilinpäätökset.
6. Johtaja vastaa toiminnastaan johtokomitealle.

12 artikla

ETPA:n sihteeristö

1. Sihteeristö avustaa johtajaa hänen tehtäviensä suorittamisessa.
2. Sihteeristö tukee johtokomiteaa, johtokuntaa, mukaan lukien sen kokoonpanot, ja laitoksia ETPA:n koulutustoiminnan hallinnoinnissa, koordinoinnissa ja järjestämisessä.
3. Sihteeristö tukee ja avustaa johtokuntaa ETPA:n koulutustoiminnan yleisen laadun ja johdonmukaisuuden sekä sen varmistamisessa, että koulutustoiminta säilyy unionin poliittisen kehityksen mukaisena. Se auttaa erityisesti varmistamaan, että kaikissa koulutustoiminnan tarjonnan vaiheissa, alkaen opetussuunnitelman laatimisesta ja metodologisen lähestymistavan sisällöstä, noudatetaan mahdollisimman korkeita vaatimuksia.
4. Kukin ETPA:n verkoston muodostavista laitoksista nimeää yhteyshenkilön, jonka tehtävänä on yhteydenpito sihteeristöön ETPA:n koulutustoiminnan järjestämiseen liittyvissä organisatorisissa ja hallinnollisissa kysymyksissä.
5. Sihteeristö toimii tiiviissä yhteistyössä komission ja EUH:n kanssa.

13 artikla

ETPA:n henkilöstö

1. ETPA:n henkilöstö muodostuu:
 - a) unionin toimielinten, EUH:n ja unionin virastojen ETPA:n palvelukseen määräaikaaisesti siirtämästä henkilöstöstä;
 - b) jäsenvaltioiden ETPA:n palvelukseen määräaikaaisesti siirtämistä kansallisista asiantuntijoista;
 - c) sopimussuhteisesta henkilöstöstä, jos hallinto- ja talousavustajan tehtävään ei ole löydetty yhtään kansallista asiantuntijaa ja jos johtokomitea on antanut tähän hyväksyntänsä.
2. ETPA voi ottaa vastaan harjoittelijoita ja vierailevia tutkijoita.
3. ETPA:n henkilöstön määrästä päättää johtokomitea ottaen huomioon seuraavan vuoden talousarvion, ja henkilöstön määrällä on suora yhteys 4 artiklassa määriteltyjen ETPA:n koulutustoiminnan ja muiden tehtävien määrään.

4. EUH:n palvelukseen määräaikaisesti siirrettyihin kansallisiin asiantuntijoihin sovellettavista säännöistä annettua korkean edustajan päätöstä ⁽¹⁾ sovelletaan soveltuvin osin jäsenvaltioiden ETPA:n palvelukseen määräaikaisesti siirtämiin kansallisiin asiantuntijoihin. Unionin henkilöstösääntöjä sovelletaan edelleen Euroopan unionin toimielinten ETPA:n palvelukseen määräaikaisesti siirtämään henkilöstöön, myös ETPA:n talousarviosta maksettavaan sopimussuhteiseen henkilöstöön.

5. Johtokomitea määrittää tarvittaessa korkean edustajan ehdotuksesta harjoittelijoita ja vierailevia tutkijoita koskevat ehdot.

6. ETPA:n henkilöstö ei voi tehdä sopimuksia eikä sitoutua minkäänlaisiin rahoitusvelvoitteisiin ETPA:n puolesta ilman johtajan ennakolta antamaa kirjallista lupaa.

III LUKU

RAHOITUS

14 artikla

Luontoissuoritukset koulutustoimintaa varten

1. Kukin jäsenvaltio, unionin toimielin, unionin virasto ja laitos sekä EUH vastaa kaikista sen ETPA:an osallistumisesta aiheutuvista kuluista, mukaan lukien palkat, lisät, matkakulut ja päivärahat sekä ETPA:n koulutustoiminnalle annettavan organisatorisen ja hallinnollisen tuen kustannukset.

2. Kukin ETPA:n koulutustoimintaan osallistuva henkilö vastaa kaikista osallistumisestaan aiheutuvista kustannuksista.

15 artikla

EUH:n antama tuki

1. EUH vastaa kustannuksista, jotka aiheutuvat johtajan ja sihteeristön toiminnan järjestämisestä EUH:n tiloissa, mukaan lukien tietotekniikkaan liittyvät kustannukset sekä johtajan ja yhden avustajan määräaikaisesta siirtämisestä ETPA:n sihteeristön palvelukseen.

2. EUH antaa ETPA:lle tämän henkilöstön palvelukseen ottamiseksi ja hallinnoimiseksi sekä talousarvion toteuttamiseksi tarvitseman hallinnollisen tuen.

16 artikla

Rahoitusosuus unionin talousarviosta

1. ETPA saa vuotuisen tai monivuotisen rahoitusosuuden Euroopan unionin yleisestä talousarviosta. Tällä rahoitusosuudella voidaan kattaa erityisesti koulutustoiminnan tukemiseen ja jäsenvaltioiden ETPA:n palvelukseen määräaikaisesti siirtämiin kansallisiin asiantuntijoihin sekä yhteen sopimussuhteiseen työntekijään liittyviä kustannuksia.

2. Rahoitusohje, jonka on tarkoitus kattaa ETPA:n menot 1 päivänä tammikuuta 2017 alkavana ja 31 päivänä joulukuuta 2017 päättyvänä kautena, on 700 000 euroa. Neuvosto päättää johtokomitean suosituksen perusteella ETPA:n menoihin tarkoitetuista rahoitusohjeista seuraavien kausien osalta.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettun neuvoston päätöksen jälkeen johtaja neuvottelee komission kanssa tehtävän rahoitus-sopimuksen.

17 artikla

Vapaaehtoiset rahoitusosuudet

1. ETPA voi ottaa jäsenvaltioilta ja laitoksilta tai muilta lahjoittajilta vastaan vapaaehtoisia rahoitusosuuksia tietyn toiminnan rahoittamista varten ja hallinnoida niitä. ETPA:n on osoitettava tällaiset rahoitusosuudet tiettyihin käyttötarkoituksiin.

(¹) Unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan päätös, annettu 23 päivästä maaliskuuta 2011, Euroopan ulkosuhdehallinnon palvelukseen määräaikaisesti siirrettyihin kansallisiin asiantuntijoihin sovellettavista säännöistä (EUVL C 12, 14.1.2012, s. 8).

2. Johtaja neuvottelee 1 kohdassa tarkoitettuja rahoitusosuuksia koskevat tekniset järjestelyt.

18 artikla

Hankkeiden toteutus

1. ETPA voi hakea tutkimus- ja muita hankkeita YUTP:n alalla. ETPA voi toimia hankekoordinaattorina tai jäsenenä. Johtaja voidaan ottaa osaksi tällaisen hankkeen "neuvoa-antavaa lautakuntaa". Hän voi delegoida tämän tehtävän jollekin toimeenpanevan akateemisen johtokunnan kokoonpanon puheenjohtajalle tai ETPA:n sihteeristön jäsenelle.
2. Tällaisista hankkeista saatava rahoitusosuus on esitettävä ETPA:n (lisä)talousarviossa, osoitettava käyttötarkoitukseensa ja käytettävä ETPA:n tehtävien ja tavoitteiden mukaisesti.

19 artikla

Varainhoitosäännöt

ETPA:n menoihin ja niiden rahoitukseen sovelletaan liitteessä olevia varainhoitosääntöjä.

IV LUKU

MUUT SÄÄNNÖKSET

20 artikla

Osallistuminen ETPA:n koulutustoimintaan

1. Kaikkien jäsenvaltioiden ja liittyvien valtioiden kansalaiset voivat osallistua kaikkeen ETPA:n koulutustoimintaan. Koulutuksen järjestävien ja sen toteuttavien laitosten on varmistettava, että tätä periaatetta sovelletaan poikkeuksetta.
2. ETPA:n koulutustoimintaan, erityisesti 4 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun koulutustoimintaan, voivat periaatteessa osallistua myös unionin jäsenehdokasvaltioiden ja soveltuvin osin muiden kolmansien maiden kansalaiset ja järjestöt.
3. Osallistujien on oltava siviili-, diplomaatti-, poliisi- tai sotilashenkilöstöä, joka käsittelee tehtäviensä yhteydessä YTPP:n ja YUTP:n alan näkökohtia, ja YTPP-operaatioihin lähetettyjä asiantuntijoita.

ETPA:n koulutustoimintaan voidaan kutsua osallistumaan muun muassa kansainvälisten järjestöjen, valtioista riippumattomien järjestöjen, akateemisten oppilaitosten ja tiedotusvälineiden sekä liike-elämän edustajia.

4. ETPA:n kurssin suorittaneelle osanottajalle myönnetään korkean edustajan allekirjoittama todistus. Johtokomitea tarkastelee säännöllisesti uudelleen todistusta koskevia yksityiskohtia. Jäsenvaltiot ja unionin toimielimet tunnustavat todistuksen.

21 artikla

Yhteistyö

ETPA toimii yhteistyössä muun muassa 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen kansainvälisten järjestöjen ja muiden alan toimijoiden, kuten kolmansien maiden kansallisten koulutuslaitosten, kanssa, ja käyttää hyväkseen niiden asiantuntemusta.

*22 artikla***Turvallisuussäännöt**

ETPA:an sovelletaan neuvoston päätöksessä 2013/488/EU ⁽¹⁾ säädettyjä säännöksiä.

V LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET*23 artikla***Jatkuvuus**

Päätöksen 2013/189/YUTP täytäntöönpanoa varten hyväksytyt säännöt ja määräykset pysyvät voimassa tämän päätöksen täytäntöönpanon yhteydessä siltä osin, kuin ne ovat yhteensoveltuvia tämän päätöksen kanssa ja kunnes ne muutetaan tai kumotaan.

*24 artikla***Kumoaminen**

Kumotaan päätös 2013/189/YUTP.

*25 artikla***Voimaantulo ja voimassaolon päättyminen**

1. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2017. Sitä tarkastellaan uudelleen tarvittaessa ja joka tapauksessa viimeistään kuusi kuukautta ennen sen voimassaolon päättymistä.
2. Tämän päätöksen voimassaolo päättyy 2 päivänä tammikuuta 2021.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2016.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
M. LAJČÁK

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2013/488/EU, annettu 23 päivänä syyskuuta 2013, EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista turvallisuussäännöistä (EUVL L 274, 15.10.2013, s. 1).

LIITE

ETPA:n menoihin ja niiden rahoitukseen sovellettavat varainhoitosäännöt*1 artikla***Talousarviota koskevat periaatteet**

1. Euromääräisenä laadittava ETPA:n talousarvio on säädös, jolla ennakoidaan ja hyväksytään kullekin varainhoitovuodelle kaikki ETPA:n tulot ja kaikki ETPA:n rahoittamat menot.
2. Talousarvioon otettujen tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.
3. Mitään ETPA:n tuloa tai menoa ei voida toteuttaa muutoin kuin osoittamalla se tiettyyn budjettikohtaan.

*2 artikla***Talousarvioiden vahvistaminen**

1. Johtaja laatii vuosittain talousarvioesityksen seuraavaksi varainhoitovuodeksi, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta ja päättyy 31 päivänä joulukuuta samana vuonna. Talousarvioesitykseen sisällytetään ETPA:n rahoittamien menojen kattamiseksi kyseisellä kaudella tarvittavat määrärahat ja arvio näiden menojen kattamiseen tarvittavista tuloista.
2. Määrärahat jaotellaan tarvittaessa laatunsa tai käyttötarkoituksensa mukaan lukuihin ja momentteihin. Talousarvioesitykseen sisältyy momenteittain eritelty selvitysosa.
3. Tulot muodostuvat jäsenvaltioiden tai muiden lahjoittajien vapaaehtoisista rahoitusosuuksista sekä Euroopan unionin talousarviosta maksettavasta vuotuisesta rahoitusosuudesta.
4. Johtaja toimittaa yksityiskohtaisen talousarviokertomuksen edeltävältä varainhoitovuodelta viimeistään 31 päivänä maaliskuuta. Hän toimittaa seuraavaa varainhoitovuotta koskevan talousarvioesityksen johtokomitealle viimeistään 31 päivänä heinäkuuta.
5. Johtokomitea hyväksyy talousarvioesityksen viimeistään 31 päivänä lokakuuta.
6. Jos ETPA:lle myönnetään unionin yleisestä talousarviosta monivuotinen rahoitusosuus, johtokomitean on hyväksyttävä vuotuinen talousarvio yksimielisesti.

*3 artikla***Määrärahojen siirrot**

Odottamattomissa olosuhteissa johtaja voi päättää budjettikohtien välillä tehtävistä, 16 artiklassa tarkoitettua rahoitusosuutta koskevien määrärahojen siirroista, jotka voivat olla enintään 25 prosenttia näistä budjettikohdista; johtajan on ilmoitettava johtokomitealle tällaisista siirroista. Budjettikohtien väliset määrärahojen siirrot, jotka ovat yli 25 prosenttia budjettikohdista, on toimitettava johtokomitean hyväksyttäväksi lisätalousarviossa.

*4 artikla***Määrärahojen siirrot varainhoitovuodelta toiselle**

1. Määrärahat, jotka tarvitaan varainhoitovuoden 31 päivään joulukuuta mennessä tehtyjen oikeudellisten sitoumusten maksamiseen, siirretään seuraavalle varainhoitovuodelle.

2. Vapaaehtoisista rahoitusosuuksista saatavat määrärahat siirretään seuraavalle varainhoitovuodelle.
3. Hankkeista saatavat määrärahat siirretään seuraavalle varainhoitovuodelle.
4. Johtaja voi siirtää talousarvion muita määrärahoja seuraavalle varainhoitovuodelle, jos johtokomitea hyväksyy nämä siirrot.
5. Muut määrärahat peruutetaan varainhoitovuoden lopussa.

5 artikla

Talousarvion toteuttaminen ja henkilöstöhallinto

ETPA hyödyntää talousarvionsa toteuttamisessa ja henkilöstöhallinnossa mahdollisimman pitkälti unionin olemassa olevia hallintorakenteita, erityisesti EUH:ta.

6 artikla

Pankkitilit

1. ETPA:n pankkitili tai pankkitilit avataan unionin jäsenvaltioon sijoittautuneessa ensiluokkaisessa rahoituslaitoksessa; tilin on oltava euromääräinen käyttötili tai lyhytaikainen tili.
2. Pankkitilejä ei saa ylittää.

7 artikla

Maksut

ETPA:n pankkitililtä suoritettavat maksut edellyttävät sekä ETPA:n johtajan että ETPA:n henkilöstön toisen jäsenen allekirjoitusta.

8 artikla

Kirjanpito

1. Johtaja huolehtii siitä, että ETPA:n tulot, menot ja omaisuusluettelon osoittava kirjanpito on laadittu julkista sektoria koskevien kansainvälisesti hyväksytyjen tilinpäätösstandardien mukaisesti.
2. Johtaja toimittaa johtokomitealle kutakin varainhoitovuotta koskevan tilinpäätöksen viimeistään seuraavan vuoden 31 päivänä maaliskuuta yhdessä 2 artiklan 4 kohdassa mainitun yksityiskohtaisen raportin kanssa.
3. Tarvittavat kirjanpito tehtävät ulkoistetaan.

9 artikla

Tilintarkastus

1. ETPA:n tilintarkastus suoritetaan vuosittain.
2. Tarvittavat tilintarkastuspalvelut voidaan ulkoistaa.
3. Tilintarkastusraportit ja 2 artiklan 4 kohdassa mainittu yksityiskohtainen raportti toimitetaan johtokomitealle.

*10 artikla***Vastuuvapaus**

1. Johtokomitea päättää yksityiskohtaisen raportin, vuosittaisen tilinpäätöksen ja tilintarkastusraportin perusteella, myönnetäänkö johtajalle ETPA:n talousarvion toteuttamista koskeva vastuuvapaus.
 2. Johtaja toteuttaa kaikki aiheelliset toimet vakuuttaakseen johtokomitean siitä, että vastuuvapaus voidaan myöntää, ja ottaakseen huomioon vastuuvapauden myöntämistä koskevilla päätöksillä mahdollisesti esitetyt huomautukset.
-

NEUVOSTON PÄÄTÖS (YUTP) 2016/2383,**annettu 21 päivänä joulukuuta 2016,****unionin tuesta Kansainvälisen atomienergiajärjestön toimille ydinturvan aloilla sekä joukkotuhoaseiden leviämisen vastaisen Euroopan unionin strategian täytäntöönpanon puitteissa**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 28 artiklan ja 31 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Eurooppa-neuvosto hyväksyi 12 päivänä joulukuuta 2003 joukkotuhoaseiden leviämisen vastaisen Euroopan unionin strategian, jäljempänä 'strategia', jonka III luvussa on lueteltu sekä unionissa että kolmansissa maissa toteutettavia toimenpiteitä joukkotuhoaseiden leviämisen torjumiseksi.
- (2) Unioni panee strategiaa aktiivisesti täytäntöön ja toteuttaa sen III luvussa lueteltuja toimenpiteitä erityisesti antamalla varoja monenvälisten järjestöjen, kuten Kansainvälisen atomienergiajärjestön (IAEA), toteuttamien erityishankkeiden tukemiseen.
- (3) Neuvosto hyväksyi 17 päivänä marraskuuta 2003 yhteisen kannan 2003/805/YUTP ⁽¹⁾ joukkotuhoaseiden ja maaliinsaattamisjärjestelmien leviämisen estämistä koskevien monenvälisten sopimusten saattamisesta maailmanlaajuisiksi ja niiden vahvistamisesta. Yhteisessä kannassa kehoitetaan muun muassa edistämään IAEA:n kattavien ydinmateriaalivalvontasopimusten ja lisäpöytäkirjojen tekemistä ja sitoutetaan unioni pyrkimään siihen, että kattavista ydinmateriaalivalvontasopimuksista ja lisäpöytäkirjoista tulisi IAEA:n todentamisyhteistyön standardi.
- (4) Neuvosto hyväksyi 17 päivänä toukokuuta 2004 yhteisen toiminnan 2004/495/YUTP ⁽²⁾ IAEA:n ydinturvallisuusohjelman mukaisten toimien tukemiseksi ja strategian panemiseksi täytäntöön.
- (5) Neuvosto hyväksyi 18 päivänä heinäkuuta 2005 yhteisen toiminnan 2005/574/YUTP ⁽³⁾ IAEA:n toimien tukemisesta ydinturvallisuuden ja todentamisen alalla sekä strategian täytäntöönpanossa.
- (6) Neuvosto hyväksyi 12 päivänä kesäkuuta 2006 yhteisen toiminnan 2006/418/YUTP ⁽⁴⁾ IAEA:n toimien tukemisesta ydinturvallisuuden ja todentamisen alalla sekä strategian täytäntöönpanossa.
- (7) Neuvosto hyväksyi 14 päivänä huhtikuuta 2008 yhteisen toiminnan 2008/314/YUTP ⁽⁵⁾ IAEA:n toimien tukemisesta ydinturvallisuuden ja todentamisen alalla sekä strategian täytäntöönpanossa.

⁽¹⁾ Neuvoston yhteinen kanta 2003/805/YUTP, 17 päivältä marraskuuta 2003, joukkotuhoaseiden ja maaliinsaattamisjärjestelmien leviämisen estämistä koskevien monenvälisten sopimusten saattamisesta maailmanlaajuisiksi ja niiden vahvistamisesta (EUVL L 302, 20.11.2003, s. 34).

⁽²⁾ Neuvoston yhteinen toiminta 2004/495/YUTP, 17 päivältä toukokuuta 2004, IAEA:n ydinturvallisuusohjelman mukaisten toimien tukemiseksi ja joukkotuhoaseiden leviämisen vastaisen EU:n strategian panemiseksi täytäntöön (EUVL L 182, 19.5.2004, s. 46).

⁽³⁾ Neuvoston yhteinen toiminta 2005/574/YUTP, hyväksytty 18 päivänä heinäkuuta 2005, IAEA:n toimien tukemisesta ydinturvallisuuden ja todentamisen alalla sekä joukkotuhoaseiden leviämisen vastaisen EU:n strategian täytäntöönpanossa (EUVL L 193, 23.7.2005, s. 44).

⁽⁴⁾ Neuvoston yhteinen toiminta 2006/418/YUTP, hyväksytty 12 päivänä kesäkuuta 2006, IAEA:n toimien tukemisesta ydinturvallisuuden ja todentamisen alalla sekä joukkotuhoaseiden leviämisen vastaisen EU:n strategian täytäntöönpanossa (EUVL L 165, 17.6.2006, s. 20).

⁽⁵⁾ Neuvoston yhteinen toiminta 2008/314/YUTP, hyväksytty 14 päivänä huhtikuuta 2008, IAEA:n toimien tukemisesta ydinturvallisuuden ja todentamisen alalla sekä joukkotuhoaseiden leviämisen vastaisen EU:n strategian täytäntöönpanossa (EUVL L 107, 17.4.2008, s. 62).

- (8) Neuvosto hyväksyi 27 päivänä syyskuuta 2010 päätöksen 2010/585/YUTP⁽¹⁾ IAEA:n toimien tukemisesta ydinturvallisuuden ja todentamisen alalla sekä strategian täytäntöönpanon puitteissa.
- (9) Neuvosto hyväksyi 21 päivänä lokakuuta 2013 päätöksen 2013/517/YUTP⁽²⁾ Kansainvälisen atomienergiajärjestön toimille ydinturvallisuuden ja todentamisen alalla sekä strategian täytäntöönpanon puitteissa annettavasta unionin tuesta.
- (10) Ydinaineita ja ydinlaitoksia koskevista turvajärjestelyistä tehdyn yleissopimuksen muutos, jäljempänä 'ACPPNM', tuli voimaan 8 päivänä toukokuuta 2016. Unioni ja sen jäsenvaltiot edistivät muutosta diplomaattisella toiminnalla ja rahoittamalla asiaa koskevia IAEA:n toimia. ACPPNM:n voimaantulon jälkeen vaaditaan jatkuvia ponnisteluja, jotta varmistetaan sen kansallinen täytäntöönpano ja saattaminen maailmanlaajuisiksi.
- (11) IAEA pyrkii samoihin johdanto-osan 3–10 kappaleessa esitettyihin tavoitteisiin panemalla täytäntöön ydinturvassuunnitelmansa, joka rahoitetaan kokonaan vapaaehtoisilla maksuilla IAEA:n ydinturvarahastoon.
- (12) Unioni on sitoutunut vahvistamaan ydinturvaa maailmanlaajuisesti ja on edelleen valmis avustamaan kolmansiä maita tällä alalla. Unioni panee tyytyväisenä merkille viimeaikaiset toimet IAEA:n ydinturvaohjelman tehostamiseksi sekä IAEA:n 5–9 päivänä joulukuuta 2016 järjestämän, sitoumuksia ja toimia käsittelevän kansainvälisen ydinturvakonferenssin. Unioni pyrkii säilyttämään IAEA:n ydinturvasuunnitelmien tukemista koskevien yhteisten toimintojen 2004/495/YUTP, 2005/574/YUTP, 2006/418/YUTP ja 2008/314/YUTP sekä päätöksen 2010/585/YUTP, jäljempänä 'aikaisemmat yhteiset toiminnat ja päätökset', täytäntöönpanon kestävyuden ja tehokkuuden, ja se on sitoutunut antamaan lisää tukea IAEA:n ydinturvasuunnitelman 2018–2021 hyväksymiseksi. Huolehditaan tiiviistä yhteensovittamisesta EU:n kemiallisen, biologisen, säteilyyn ja ydinaineisiin liittyvän CBRN-osaamiskeskusaloitteen ja muiden aloitteiden ja ohjelmien kanssa päällekkäisyyksien välttämiseksi ja kustannustehokkuuden maksimoimiseksi sekä riskien jatkuvaksi vähentämiseksi.
- (13) Tämän päätöksen tekninen täytäntöönpano olisi uskottava IAEA:lle, koska se voisi ydinturvallisuuden alan pitkäaikaisen ja laajalti tunnustetun asiantuntemuksensa ansiosta merkittävästi tehostaa asiaankuuluvia valmiuksia kohdemaissa. Unionin tukemia hankkeita voidaan rahoittaa ainoastaan vapaaehtoisilla maksuilla IAEA:n ydinturvarahastoon. Nämä unionin maksut ovat ensisijaisen tärkeitä, jotta IAEA pystyy omaksumaan keskeisen roolin ydinturvallisuuden alalla tukemalla maiden ponnisteluja ydinturvallisuusvelvoitteidensa täyttämiseksi.
- (14) Vastuu tietyn valtion ydinturvasta kuuluu kokonaan kyseiselle valtiolle,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Strategian tiettyjen osien panemiseksi välittömästi ja tosiasiallisesti täytäntöön unioni antaa tukensa IAEA:n toimille ydinturvan alalla edistääkseen seuraavia tavoitteita:
- a) edistää joukkotuhousoseiden leviämisen estämistä ja ydinturvaa koskevien kansainvälisten sopimusten saattamisessa maailmanlaajuisiksi;
- b) avustaa valtioita luomaan tehokkaan ja kestävän ydinturvan edellyttämät kotimaiset tekniset, tieteelliset ja henkilöstövalmiudet;
- c) vahvistaa valmiuksia, joiden avulla ehkäistään ja havaitaan sellaista rikollista tai tahallista luvaton toimintaa, johon liittyy viranomaisvalvonnan ulkopuolelle jäävää ydinmateriaalia tai muuta radioaktiivista materiaalia, toteutetaan sen vastaisia toimia ja suojellaan väestöä, omaisuutta, ympäristöä ja yhteiskuntaa siltä;
- d) tehostaa ydinmateriaalien ja muiden radioaktiivisten materiaalien laittoman kaupan havaitsemista ja torjuntaa;
- e) edistää ydinalan tietoturvaa;

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2010/585/YUTP, annettu 27 päivänä syyskuuta 2010, IAEA:n toimien tukemisesta ydinturvallisuuden ja todentamisen alalla sekä joukkotuhousoseiden leviämisen vastaisen EU:n strategian täytäntöönpanon puitteissa (EUVL L 259, 1.10.2010, s. 10).

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2013/517/YUTP, annettu 21 päivänä lokakuuta 2013, Kansainvälisen atomienergiajärjestön toimille ydinturvallisuuden ja todentamisen alalla sekä joukkotuhousoseiden leviämisen vastaisen EU:n strategian täytäntöönpanon puitteissa annettavasta unionin tuesta (EUVL L 281, 23.10.2013, s. 6).

- f) vahvistaa radioaktiivisten lähteiden turvajärjestelyjä, siirtää ne turvalliseen ja varmaan varastoon tukea tarvitseissa maissa, mukaan lukien palautus alkuperämaahan tai toimittajalle;
- g) parantaa ydinmateriaaleja ja muita radioaktiivisia materiaaleja koskevia turvajärjestelyjä.
2. Hankkeiden tavoitteena on
- a) aikaisempien yhteisten toimintojen ja päätösten nojalla annetun tuen kestävyuden ja tehokkuuden varmistaminen;
- b) valtioiden kotimaisen ydinturvan tuki-infrastruktuurin vahvistaminen;
- c) valtioiden oikeudellisten ja sääntelykehysten vahvistaminen;
- d) ydinmateriaaleja ja muita radioaktiivisia materiaaleja koskevien ydinturvajärjestelmien ja -toimenpiteiden vahvistaminen;
- e) valtioiden institutionaalisen infrastruktuurin ja voimavarojen vahvistaminen viranomaisvalvonnan ulkopuolelle jäävän ydinmateriaalin ja radioaktiivisen materiaalin käsittelemisessä;
- f) valtioiden vastatoimien ja sietokyvyn vahvistaminen kyberrikollisuuden osalta ja tästä rikollisuudesta ydinturvalle aiheutuvien vaikutusten lieventäminen;
- g) koulutusvalmiuksien parantaminen ydinturvan alalla;
- h) kohdennetun ja jatkuvan tuen varmistaminen ydinaineita ja ydinlaitoksia koskevista turvajärjestelyistä tehdyn yleissopimuksen muutoksen täytäntöönpanoon ja maailmanlaajuisesti saattamiseen.
3. Tämän päätöksen valmistelun on perustuttava IAEA:n saatavilla jo oleviin tietoihin ja aikaisempien yhteisten toimintojen ja päätösten nojalla suoritettujen tehtävien tuloksiin.
4. Yksityiskohtainen kuvaus hankkeista on liitteessä. Kohdemaita koskevien luetteloiden on perustuttava tarpeiden määrittelyyn, jonka pohjana on olemassa olevien kansallisten yhdennettyjen ydinturva-alan tukisuunnitelmien, jäljempänä 'INSSP', mukainen puuteanalyysi, tai IAEA:n sihteeristön hyväksymään ehdotukseen. Unionin jäsenvaltioiden olisi määriteltävä tuensaajamaita ja -osa-alueita koskevat luettelot IAEA:ta kuullen.

2 artikla

1. Unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja, jäljempänä 'korkea edustaja', vastaa tämän päätöksen täytäntöönpanosta.
2. IAEA, toteuttavana organisaationa, toteuttaa 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut hankkeet. Se suorittaa tämän tehtävän korkean edustajan vastuulla. Tätä varten korkea edustaja sopii tarvittavista järjestelyistä IAEA:n kanssa.

3 artikla

1. Rahoitusohje 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen hankkeiden toteuttamiseksi on 9 361 204,23 euroa.
2. Edellä 1 kohdassa vahvistetulla määrällä rahoitettavien menojen hallinnoinnissa noudatetaan unionin talousarvioon sovellettavia menettelyjä ja sääntöjä.
3. Komissio valvoo 1 kohdassa tarkoitettujen menojen asianmukaista hallinnointia. Tätä varten se tekee IAEA:n kanssa rahoitussopimuksen. Tässä rahoitussopimuksessa määrätään, että IAEA:n on varmistettava unionin osuuden näkyvyys sen suuruuden mukaisesti.

4. Komissio pyrkii tekemään 3 kohdassa tarkoitetun rahoitussopimuksen mahdollisimman pian tämän päätöksen voimaantulon jälkeen. Se ilmoittaa neuvostolle mahdollisista vaikeuksista tätä koskevassa prosessissa ja rahoitussopimuksen tekopäivästä.

4 artikla

1. Korkea edustaja tiedottaa neuvostolle tämän päätöksen täytäntöönpanosta IAEA:n säännöllisesti laatimien raporttien perusteella. Nämä kertomukset ovat perustana neuvoston arvioinnille.
2. Komissio toimittaa tietoja 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen hankkeiden toteuttamisen rahoitusnäkökohdista.

5 artikla

1. Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.
2. Sen voimassaolo päättyy 36 kuukauden kuluttua komission ja IAEA:n välisen rahoitussopimuksen tekemisestä tai 12 kuukauden kuluttua tämän päätöksen hyväksymispäivästä, jos rahoitussopimusta ei ole tehty ennen tuota päivää.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 2016.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
M. LAJČÁK

LIITE

IAEA:n toimille ydinturvan alalla sekä joukkotuhoojien leviämisen vastaisen EU:n strategian täytäntöönpanon puitteissa annettava unionin tuki

Vastaanottajavaltioiden tukikelpoisuus ja valinta

Tukikelpoisia valtioita, jotka voivat saada tämän päätöksen nojalla tukea, ovat kaikki IAEA:n jäsenvaltiot, jotka tarvitsevat tukea ydinturvan alalla, edellyttäen että unioni tekee IAEA:n ehdotuksesta päätöksen. IAEA voi tehdä ehdotuksiin muutoksia ja osoittaa ne kirjallisesti unionille esittäen perustelut ehdotetuille muutoksille. Muutokset pannaan täytäntöön unionin hyväksynnän jälkeen. Tämän päätöksen mukaisen vastaanottajavaltioiden, jäljempänä 'tuensaajamaat', valinnan olisi perustuttava IAEA:n saatavilla jo oleviin arviointeihin ja tietoihin, joita on saatu myös aikaisempien neuvoston päätösten nojalla, ja kuullen neuvoston asiaankuuluvia elimiä, jotta varmistetaan toimen mahdollisimman suuri vaikutus. Tiivistä yhteensovittamisesta osaamiskeskusaloitteen, Euroopan komission rahoittamien hankkeiden sekä muiden aloitteiden ja ohjelmien kanssa huolehditaan päällekkäisyyksien välttämiseksi ja kustannustehokkuuden maksimoimiseksi sekä riskien jatkuvaksi vähentämiseksi unionin CBRN-osaamiskeskusaloitteen johdon kokouksissa, yhteisen tutkimuskeskuksen (JRC) ja IAEA:n sihteeristön välisten vuosikokousten aikana sekä kansallisten ydinturvan tukikeskusten (NSSC) vuosittaisen täysistunnon yhteydessä. Varoja käytetään erityisiin toimiin unionin painopisteiden mukaisesti, ja käyttö edellyttää säännöllisiä etukäteisneuvotteluja. Joitakin toimia, kuten alueellisia (RTC) ja kansainvälisiä (ITC) koulutustapahtumia, järjestetään muissa valtioissa kuin tuensaajamaissa. Tämä on asianomaisen isäntävaltion panos IAEA:n toimiin.

Kukin hanke sisältää luettelon unionin ja IAEA:n välillä sovitusta mahdollisista tuensaajamaista. Hankkeet toteutetaan kyseisten alueiden valituissa valtioissa, ja niihin voi sisältyä toimia seuraavilla aloilla:

1. Aikaisempien yhteisten toimintojen ja päätösten nojalla annetun tuen kestävyys ja tehokkuus;
2. Valtioiden kotimaisen ydinturvan tuki-infrastruktuurin vahvistaminen;
3. Valtioiden oikeudellisten ja sääntelykehysten vahvistaminen;
4. Ydinmateriaaleja ja muita radioaktiivisia materiaaleja koskevien ydinturvajärjestelmien ja -toimenpiteiden vahvistaminen;
5. Valtioiden institutionaalisen infrastruktuurin ja voimavarojen vahvistaminen viranomaisvalvonnan ulkopuolelle jäävän ydinmateriaalin ja radioaktiivisen materiaalin käsittelemisessä;
6. Valtioiden vastatoimien ja sietokyvyn vahvistaminen kyberrikollisuuden osalta ja tästä rikollisuudesta kansalliselle turvallisuudelle ja ydinturvalle aiheutuvien vaikutusten lieventäminen;
7. Radioaktiivisten lähteiden turvajärjestelyihin puuttuminen lähteiden palauttamisen avulla;
8. Ehkäisevät toimenpiteet ja suoja-toimenpiteet sisäpiiriuhkia vastaan sekä ydinmateriaaleja koskeva kirjanpito ja valvonta.

I HANKKEET

Hanke 1:

Tuki ACPPNM:n täytäntöönpanoon

ACPPNM tuli voimaan 8. toukokuuta 2016. Muutos velvoittaa valtiot oikeudellisesti luomaan asianmukaiset turvajärjestelyt, jotka perustuvat 12 peruseriaatteeseen, joita sovelletaan niiden lainkäyttövaltaan kuuluviin, kotimaisessa rauhanomaisessa käytössä oleviin, varastoituihin ja kuljetettaviin ydinmateriaaleihin ja ydinlaitoksiin, sekä panemaan kyseiset turvajärjestelyt täytäntöön ja pitämään ne voimassa. Hankkeessa keskitytään ACPPNM:n täytäntöönpanoon, valmiuksien kehittämiseen ja maailmanlaajuisiksi saattamiseen. ACPPNM velvoittaa osapuolina olevat valtiot oikeudellisesti suojelemaan ydinlaitoksia ja ydinmateriaaleja rauhanomaisessa kotimaisessa käytössä, varastoinnissa ja kuljetuksessa, ja siinä määrätään myös valtioiden välisen ja keskinäisen yhteistyön laajentamisesta toteutettaessa nopeita toimia varastetun tai kadonneen ydinmateriaalin paikallistamiseksi ja takaisin hankkimiseksi, sabotasiin radiologisten vaikutusten lieventämiseksi sekä ydinmateriaaliin ja -laitoksiin liittyvien rikosten estämiseksi ja torjumiseksi.

Hankkeen tarkoitus:

- Tukea ACPPNM:n täytäntöönpanoa;
- Lujittaa kansallista oikeudellista ja sääntelykehystä sekä valtioiden valmiuksia luoda alueellinen tiedonvaihto parhaista käytännöistä, joita sovelletaan kaikkiin viranomaisiin, jotka ovat tekemisissä ydinmateriaalien turvatoimien kanssa, oli sitten kyse viranomaisvalvonnan alaisista tai niiden ulkopuolelle jäävistä materiaaleista;
- Tarjota valtioille kustannustehokkaita keinoja, joiden avulla ne voivat täyttää kansalliset, alueelliset ja kansainväliset velvoitteensa sekä hyväksyä sitovia ja kansainvälisiä oikeudellisia välineitä;
- Vahvistaa entisestään kansainvälistä yhteistyötä, jonka tavoitteena on luoda kunkin valtion kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja ACPPNM:n puitteissa toimivat ydinmateriaalin ja ydinlaitosten turvajärjestelyt.

Hankkeen kuvaus:

- Kymmenen valtion INSSP:ssä määritellyt toimet, jotka koskevat ACPPNM:n mukaisten velvoitteiden täytäntöönpanoa, muunnetaan käytännön toimiksi. Määritellään olennaisten seikkojen käsittelyä koskevat välitavoitteet, jotka johtavat kestäviin ratkaisuihin, joiden avulla valtio voi vahvistaa kansallista ydinturvajärjestelmäänsä. Sovitut määräajat ja sitoumukset takaavat suunnitelmien kattavan täytäntöönpanon;
- Kurssimateriaalin tarkistaminen: kehitetään uusia koulutustehtäviä asian ymmärtämisen parantamiseksi kohderyhmissä.

Hankkeelta odotetut tulokset:

- Valtioiden suuremmat valmiudet täyttää ACPPNM:n mukaiset velvoitteensa;
- Aloitetaan turvajärjestelyjä koskevan sääntelykehysten jatkokehittäminen ja parantaminen;
- Laaditaan ohjekirja, jota valtiot voivat käyttää sääntelyä, tarkastelua ja arviointia sekä ydinlaitosten tarkastamista koskevien kansallisten valmiuksien kehittämiseksi varmistaakseen ydinturvan ydinlaitoksen koko elinkaaren ajan.

Hanke 2:

Kestävät hankkeet

Ehdotetut kestävät hankkeet perustuvat intensiiviseen työhön päätöksellä 2013/517/YUTP rahoitettujen havaitsemisjärjestelmien parissa. Ne ovat tulosta aikaisempiin yhteisiin toimintoihin ja päätöksiin liittyvistä neljästä vaikutustenarvioinnista, jotka toteutettiin Kuubassa, Indonesiassa, Jordaniassa, Libanonissa, Malesiassa ja Vietnamin. Nämä kuusi valtiota pyysivät yhdennehtyihin ydinturva-alan tukisuunnitelmiinsa IAEA:n tukea tämän hankkeen osalta.

Hankkeilla pyritään tarjoamaan välineitä, joilla tuetaan "ydinturva-alaan liittyviä havaitsemisjärjestelmiä" eli ydinturvajärjestelmien ja -toimenpiteiden yhdennehtyä kokonaisuutta, joka perustuu asianmukaiseen oikeudelliseen ja sääntelykehukseen, joka on tarpeen viranomaisvalvonnan ulkopuolelle jäävän ydinmateriaalin tai muun radioaktiivisen materiaalin havaitsemista koskevan kansallisen strategian täytäntöönpanemiseksi. Ehdotettu hanke on linjassa sen tuen kanssa, jota unioni on jo antanut ilmaisimien, kuten säteilymonitorien ja kädessä pidettävien laitteiden, toimittamiseen.

2.1 Huoltokoulutusvälineet

Hankkeen tarkoitus:

- Avustaa valtioita sen varmistamisessa, että saatavilla on kotimaista teknistä ja tieteellistä tukea ja että tehokkaan ja kestävä ydinturvan edellyttämiä inhimillisiä voimavaroja kehitetään.
- Varmistaa unionin lahjoittamien laitteiden optimaalinen käyttö ja asianmukainen huolto niiden koko elinkaaren ajan.

Hankkeen kuvaus:

- Asianmukainen huolto on keskeinen tekijä sellaisen varkauden, sabotaasin, luvattoman pääsyn, laittoman siirron tai muiden vihamielisten toimien havaitsemiseksi, joihin liittyy ydinmateriaaleja tai muita radioaktiivisia materiaaleja sekä niihin liittyviä laitoksia, sekä kyseisiin toimiin vastaamiseksi. Otetaan käyttöön huoltokoulutusvälineet ilmaisimia (säteilymonitorit ja kädessä pidettävät laitteet) varten. Kehitetään mallivälineitä, joiden avulla annetaan koulutusta, joka koskee niiden asianmukaisen käytön lisäksi nimenomaan niiden huoltoa;
- Ilmaisimien huoltoa koskeva koulutus.

Hankkeelta odotetut tulokset:

- Jatketaan IAEA:n antamaa tukea havaitsemisjärjestelmien täytäntöönpanemiseksi;
- Varmistetaan, että koulutusmateriaalia on saatavilla ja käytössä, jotta voidaan jatkaa kaikille uusille alan työntekijöille annettavaa koulutusta; koulutusmateriaalin prototyyppi toimitetaan unionin jäsenvaltioille asesulkutyöryhmän (CONOP) välityksellä;
- Varmistetaan, että tuensaajamaiden viranomaiset voivat huoltaa käytössä olevia ilmaisimia mahdollisimman pitkään.

2.2 Sääntelyelinten käyttämät ohjelmistotyökalut

Säteilymonitorien tehokas käyttö edellyttää tietoa. Yhteisten tietomuotojen ja testausprotokollien kehittäminen mahdollistaa monien toimijoiden välisen tehokkaan viestinnän. Eri toimittajilta saatavien, säteilymonitorien kaltaisista ilmaisimista tulevien tietojen integroiminen tietoverkkoihin on tärkeä osa tehokkaan yleisen havaitsemisjärjestelmän kehittämistä. Tämä hanke voisi auttaa valtioita parantamaan merkittävästi operatiivista tehokkuuttaan integroimalla havaitsemisjärjestelmän kansallisiin tiedonjakoverkkoihin. Tietojen jakaminen sijaintipaikan ja toimijoiden välillä voi vähentää päällekkäisiä tarkastuksia ja poistaa nopeasti vaarattomat ja väärät hälytykset, joita liittyy moniin passiivisiin havaitsemisjärjestelmiin.

Tässä hankkeessa pantaisiin ohjelmistotyökalujen avulla täytäntöön yhdenmukainen järjestelmä, jolla on tarkoitus parantaa analyysimenettelyä ja antaa suosituksia asianmukaisista laitteista. Sääntelyelimeltä paikalliselle säteilymonitoriasemalle tuleva palaute lisää järjestelmän tehokkuutta ja tukee kentällä työskentelevän henkilöstön työtä.

Hankkeen tarkoitus:

- Avustaa valtioita sen varmistamisessa, että saatavilla on kotimaista teknistä ja tieteellistä tukea ja että tehokkaan ja kestävä ydinturvan edellyttämät inhimilliset voimavarot kehitetään;
- Yhdenmukaistaa hälytystietoja, jotta niitä voitaisiin vertailla eri laitetoimittajien välillä.

Hankkeen kuvaus:

- Avustetaan sääntelyelimiä yhdistämään tietoja ja yhdenmukaistamaan hälytysohjelmistoja, jotta ne voivat verrata eri toimittajilta saatuja tietoja ja varmistaa, että sääntelyä koskeva päätöksenteko perustuu asianmukaisiin tietoihin;
- Kokeiluväline toimitetaan kunkin valtion sidosryhmien testattavaksi. Ne suorittavat IAEA:n tuella todellisen testausohjelmiston, johon kuuluu asiantuntijakäyntejä. Kokeiluvälineestä laaditaan testausraportti, joka sisällytetään loppuraporttiin. Sääntelyelimeltä paikalliselle säteilymonitoriasemalle tuleva palaute lisää järjestelmän tehokkuutta ja tehostaa kentällä työskentelevän henkilöstön työtä.

Hankkeelta odotetut tulokset:

- Sisällytetään kehitettyä järjestelmää koskeva koulutusmoduuli sekä väärä hälytyksiä koskeva interaktiivinen asiantuntijajärjestelmä. Välineen prototyyppi toimitetaan kunkin valtion sidosryhmien testattavaksi. Järjestelmään sisällytetään kehitettyä järjestelmää koskeva koulutusmoduuli sekä väärä hälytyksiä koskeva interaktiivinen asiantuntijajärjestelmä. Koulutusvälineestä laaditaan erityinen raportti, joka lähetetään komissiolle. Materiaalin prototyyppi toimitetaan unionin jäsenvaltioille asesulkutyöryhmän välityksellä;

- Suoritetaan yhdessä valtiossa ”mallitesti”, laaditaan analyysi ja muotoillaan mahdollisia muutosvaatimuksia testituloraportin perusteella;
- Yhdenmukaistetaan toimintaa sääntelyviranomaistasolla ja näin ollen sääntelyviranomaisten välistä alueellista ja kansainvälistä yhteistyötä, ydinmateriaalien tai muiden radioaktiivisten materiaalien havaitsemista ja niihin reagoimista;
- Testataan yhtä toimivaa prototyyppiä maata kohti;
- Sisällytetään säteilymonitorien tulevaan hankintaan protokolla, jossa täsmennetään ohjelmistoa koskevat erityisvaatimukset.

Hanke 3:

Ydinturvan vahvistaminen painottaen alueellisesti EU:n naapurimaita ja Latinalaista Amerikkaa

Hankkeen tavoitteena on tehostaa kansallisia valmiuksia oikeudellisen ja sääntelykehyksen kehittämiseksi ja laatimiseksi ja IAEA:n jäsenvaltioiden valmiuksien lisääminen kattavan kansallisen ydinturvajärjestelmän luomiseksi. Euroopan unioni on käynnistänyt Saharan eteläpuolisessa Afrikassa alueellisen hankkeen, joka koskee uraanin tuotannon ja kuljetuksen turvallisuutta, turvajärjestelyjä ja valvontaa sekä radioaktiivisten lähteiden turvallista hallinnointia. Kyseisessä hankkeessa kehitetään samankaltaisia ydinturvaan liittyviä toimia, kuin tässä hankkeessa on ehdotettu. Näin ollen IAEA hyötyy palautteesta ja tuloksista, joita saadaan kyseisestä unionin hankkeesta, toimien toteuttamiseksi osittain tai kokonaisuudessaan kyseisillä alueilla. Ohjelma vastaa GC/RES/10-asiakirjan kohdassa OP 13 vahvistettua linjausta, jolla sihteeristöä kehoitettiin helpottamaan turvallisuuden ja turvajärjestelyjen väliseen rajapintaan liittyvää koordinointi-prosessia. Hankkeeseen osallistuu kaksi IAEA:n osastoa: NRSW (turvallisuus) ja NSNS (turvajärjestelyt) osa-alueiden valmiuksiin liittyvän toimintamallin osalta.

3.1 Ydinturvan vahvistaminen

Hankkeen tarkoitus:

- Vahvistaa valtioiden valmiuksia, joiden avulla ehkäistään ja havaitaan sellaista rikollista tai tahallista luvaton toimintaa, johon liittyy viranomaisvalvonnan ulkopuolelle jäävää ydinmateriaalia tai muuta radioaktiivista materiaalia, toteutetaan sen vastaisia toimia ja suojellaan väestöä, omaisuutta, ympäristöä ja yhteiskuntaa siltä, mukaan lukien kehittämällä alueellisia valmiuksia, jos niitä on saatavilla.

Hankkeen kuvaus:

- Kymmenen valtion INSSP:ssä määritellyt toimet, jotka koskevat kansallisten ydinturvajärjestelmien täytäntöönpanoa, muunnetaan käytännön toimiksi. Määritellään olennaisten seikkojen käsittelyä koskevat välitavoitteet, jotka johtavat valtion kestäviin ratkaisuihin ydinturvan alalla. Sovitut määräajat ja sitoumukset takaavat suunnitelmien kattavan täytäntöönpanon; suunnitelmat pannaan täytäntöön sen jälkeen, kun on suoritettu ristiintarkastus olemassa olevien EU:n CBRN-osaamiskeskuksen hankkeiden kanssa.

Hankkeelta odotetut tulokset:

- Paremmat kansalliset valmiudet tuensaajamaissa.

3.2 Kansallisen ydinturvaan koskevan oikeudellisen ja sääntelykehyksen vahvistaminen

Hankkeen tarkoitus:

- Lujittaa kansallisia oikeudellisia ja sääntelykehyksiä sekä valtioiden valmiuksia kehittää alueellista vaihtoa parhaista käytännöistä, joita sovelletaan kaikkiin viranomaisiin, jotka ovat tekemisissä ydinmateriaalien ja muiden radioaktiivisten materiaalien turvan kanssa, oli sitten kyse viranomaisvalvonnan alaisista tai niiden ulkopuolelle jäävistä materiaaleista;
- Tarjota valtioille kustannustehokkaita keinoja, joiden avulla ne voivat täyttää kansalliset, alueelliset ja kansainväliset velvoitteensa, hyväksyä sitovia ja kansainvälisiä oikeudellisia välineitä ja liittyä ei-sitoviin oikeudellisiin välineisiin.

Hankkeen kuvaus:

- Järjestetään asiantuntijakäyntejä voimassa oleviin lakeihin ja asetuksiin liittyvien puutteiden havaitsemiseksi. Autetaan valtioita mukautumaan tarvittaessa hyödyntäen parhaalla mahdollisella tavalla asiaankuuluvilla aloilla voimassa olevaa EU:n lainsäädäntöä;
- Hyödynnetään tarvittaessa synergiaa muiden kansainvälisten järjestöjen (kuten Maailman tullijärjestön) kanssa;
- Jatketaan asianomaisissa maissa käytyjä keskusteluja niiden strategioista ja varmistetaan niiden kansallisen infrastruktuurin rakentamiseen myönnettävä tuki;
- Lisätään poliittisten päättäjien tietoisuutta asianmukaisen ydinturvallinsäädännön ja -sääntelyn tärkeydestä;
- Sisällytetään nämä asiat asianomaisten valtioiden INSSP:iin.

Hankkeelta odotetut tulokset:

- Avustetaan maita lakien ja muun sääntelyn laadinnassa;
- Saatetaan lait ja muu sääntely tarvittaessa ajan tasalle;
- Annetaan raportti, jossa määritellään kunkin maan oikeudellisen ja sääntelykehityksen tämänhetkinen tilanne ja sitä koskevat suositukset;
- Valtio sitoutuu panemaan suositukset täytäntöön ja järjestämään kahden vuoden kuluttua seurantatilaisuuden;
- Käsitellään ja arvioidaan tulosta;
- Sisällytetään saavutukset loppuraporttiin.

3.3 Radioaktiivisten lähteiden turvajärjestelyt

Hankkeen tarkoitus:

- Vahvistaa valtion sääntelyinfrastruktuuria, joka koskee radioaktiivisten lähteiden turvajärjestelyjä, niihin liittyviä laitoksia ja niihin liittyviä toimia, mukaan lukien kuljetus;
- Perustaa tarvittaessa kansallisia radioaktiivisten lähteiden rekistereitä valituissa valtioissa;
- Työskennellä valtioiden kanssa käytöstä poistettujen lähteiden hallinnointia koskevien kansallisten strategioiden laatimiseksi ja täytäntöönpanemiseksi, mukaan lukien palautus alkuperämaahan tai toimittajalle; turvallinen kansallinen varastointi ennen hävittämistä tai vienti kierrätystä, uudelleenkäyttöä tai turvallista varastointia varten siten kuin hankkeessa 7 on esitetty.

Hankkeen kuvaus:

Varmistetaan lähteiden turvajärjestelyt seuraavasti:

- Perustetaan radioaktiivisten lähteiden kansallinen rekisteri ja arvioidaan laitosten turvajärjestelyt;
- Järjestetään viisi asiantuntijakäyntiä, joiden perusteella annetaan yhteenvetoraportti nykytilanteesta ja suosituksista.

Hankkeelta odotetut tulokset:

- Käyntien perusteella laaditut arviointiraportit, joissa esitetään yhteenveto kansalliseen rekisteriin ja/tai laitosten turvajärjestelyjen tilanteeseen liittyvistä havainnoista;
- Turvajärjestelyihin liittyvien toimenpiteiden toteuttaminen laitoksissa, joissa käytetään tai varastoidaan korkea-aktiivisia lähteitä;
- Sääntelyelimien tukena olevat laitteet toteutettaessa laitoksissa turvallisuutta ja turvajärjestelyjä koskevia kansallisia tarkastuksia.

3.4 Henkilövoimavarojen kehittäminen

Hankkeen tarkoitus:

Vahvistaa valtioiden valmiuksia, joiden avulla ehkäistään ja havaitaan sellaista rikollista tai tahallista luvaton toimintaa, johon liittyy viranomaisvalvonnan ulkopuolelle jäävää ydinmateriaalia tai muuta radioaktiivista materiaalia, toteutetaan sen vastaisia toimia ja suojellaan väestöä, omaisuutta, ympäristöä ja yhteiskuntaa siltä, mukaan lukien kehittämällä alueellisia henkilövoimavaroja ja tehostamalla valmiuksien kehittämistä, jos niitä on saatavilla.

Hankkeen kuvaus:

- Järjestetään tähänastiset vastaavanlaiset toimet asianmukaisesti huomioon ottaen niiden jatkuvuuden varmistamiseksi ammatillista jatkokoulutusta sellaisten yliopistojen opettajakakunnalle, joissa laaditaan jatko-opiskelijoille suunnattuja ydinturva-alan opetussuunnitelmia, jotta niissä pystyttäisiin opettamaan ydinturvakulttuuria;
- Kannustetaan tarjoamaan erilaisille ammatillisille kohderyhmille ydinturvakulttuuriin liittyvää koulutusta alueella sijaitsevien NSSC:n tai EU:n CBRN-osaamiskeskusten välityksellä;
- Hankitaan koulutustarkoituksiin erityislaitteita, kuten kentällä työskentelevän henkilöstön käyttämiä havaitsemisvälineitä, opiskelijoiden tai harjoittelijoiden tutustuttavaksi.

Hankkeelta odotetut tulokset:

- Kullakin ammatillisella jatkokoulutuskurssilla koulutetaan vähintään 15 opettajakunnan jäsentä myöhemmin sovittavasta aiheesta (toimitetaan koulutuksen saaneiden opettajien luettelo);
- Alueella sijaitsevan NSSC:n välityksellä toteutetaan vähintään kaksi koulutuskurssia (toimitetaan luettelo kursseista ja koulutetuista työntekijöistä);
- Jatkokoulutuskurssien ja koulutustilaisuuksien saataville asetettu opetus- ja koulutusmateriaali (myös unionin edustajien on määrä tarkistaa materiaali).

3.5 Huomio Latinalaiseen Amerikkaan

Kiinnitetään huomiota espanjankielisille Latinalaisen Amerikan valtioille myönnettävään tukeen. Tavoitteena on kääntää asiaan liittyvistä asiakirjoista mahdollisimman monta espanjaksi, jotta kyseiset valtiot saavat paremman käsityksen toimien tuloksista.

3.5.1 Koulutusohjelma

Ydinturvaa käsittelevä kansainvälinen/alueellinen koulutus

Kaksiviikkoinen kurssi tarjotaan kehitysmaista tuleville ammattilaisille, joilla olisi suotavaa olla 1–3 vuoden kokemus työskentelystä sellaisessa kotimaansa laitoksessa, joka vastaa joistakin ydinturvaan liittyvistä näkökohdista. Ehdokkailla olisi oltava erityinen uraan liittyvä intressi ydinturvaosaamisen alalla, vaikka heidän akateeminen taustansa voi vaihdella. Ehdokkaita, joilla on ydinturvan kannalta merkityksellinen tieteellinen tai tekninen koulutus esimerkiksi ydinfysiikan, ydintekniikan tai valtiotieteiden ja/tai näihin liittyviltä aloilta, kehoitetaan erityisesti hakemaan koulutukseen.

Tämä koulutus aiotaan järjestää Espanjassa ja se tarjotaan espanjaksi ja englanniksi. Se suunnataan Latinalaisen Amerikan ja Keski-Amerikan valtioille. Opetussuunnitelman pohjana on International Centre for Theoretical Physicsissä Italian hallituksen tuella järjestetyissä koulutuksissa käytetty opetussuunnitelma.

Ydinturvaa käsittelevä alueellinen koulutus Kuubassa

Edellä 3.5.1 kohdassa esitetty sisältö ja aineisto muodostavat pohjan ydinturvaa käsittelevälle alueelliselle koulutukselle Kuubassa. Koulutus toteutetaan yhdessä Kuubaan perusteilla olevan ydinturvan tukikeskuksen kanssa. Koulutus on tarkoitettu käytettäväksi alueellisella tasolla ja ydinturva-alan koulutuksen kehittämiseksi Latinalaisessa Amerikassa.

Hankkeelta odotetut tulokset:

- Parantaa ydinturvaa koskevien periaatteiden ymmärrystä alueella.

3.5.2 Aikaisempien yhteisten toimintojen ja päätösten mukaista, viranomaisvalvonnan ulkopuolelle jäävän materiaalin ydinturvaa koskevat seurantatoimet

Hankkeen tarkoitus:

- Varmistaa aikaisempien yhteisten toimintojen ja päätösten nojalla käynnistetyn työn kestävyys ja jatkaa ydinturvan tehostamista Latinalaisen Amerikan ja Keski-Amerikan valtioissa.

Hankkeen kuvaus:

IAEA on saanut Latinalaisesta Amerikasta ja Keski-Amerikasta monia avunpyyntöjä, joihin vastaaminen varmistaisi aikaisempien yhteisten toimintojen ja päätösten nojalla käynnistettyjen toimien kestävyuden. Pyynnöt eritellään INSSP:ssä, ja ne koskevat etenkin sairaaloihin tehtäviä asiantuntijakäyntejä, kenttäharjoituksia, kansallisia/alueellisia/kansainvälisiä koulutustapahtumia, jäljempänä 'NTC/RTC/ITC-toiminta', ja joidenkin ilmaishankintojen toteuttamista Argentiinassa ja Kuubassa.

Hankkeelta odotetut tulokset:

- Toimien toteuttaminen määritetyissä valtioissa.

3.6 Viranomaisvalvonnan ulkopuolella olevaan ydinmateriaalin liittyvä ydinturva EU:n naapuruusvaltioissa

Hankkeen tarkoitus:

- Asiantuntijakäyntien, kenttäharjoitusten, NTC/RTC/ITC-toiminnan ja joidenkin ilmaishankintojen toteuttaminen Azerbaidžanissa, Jordaniassa, Libanonissa, Marokossa ja Ukrainassa sekä muissa EU:n naapuruusvaltioissa.

Hanke 4:

Tietoisuuden lisääminen laitteistoturvallisuudesta

IAEA:n ydinturvaosasto tarjoaa yhdistelmän toimintoja, joilla autetaan valtioita luomaan kansallisten ydinturvajärjestelmien laitteistoturvallisuus ja tehostamaan sitä. Tällä hankkeella tuetaan IAEA:n ohjelmaa, jolla autetaan valtioita parantamaan kansallisten ydinturvajärjestelmiensä laitteistoturvallisuutta.

Hankkeen tarkoitus:

- IAEA pyrkii auttamaan tietoisuuden lisäämisessä ja antamaan valtioille ohjeistusta, jotta parannettaisiin näiden kykyä ehkäistä ydinturvaan liittyviä välikohtauksia ja vastata niihin. Tuessa keskitytään sellaisten tietoturvapoiikkeamien ehkäisyyn ja havaitsemiseen ja niihin vastaamiseen, joilla voi suoraan tai välillisesti olla kielteisiä vaikutuksia ydinturvallisuuteen ja ydinturvajärjestelyihin.

Hankkeen kuvaus:

- Annetaan kansainvälistä ja alueellista koulutusta, jolla tuetaan tietoisuuden lisäämistä laitteistoturvallisuudesta ja valmiuksien kehittämistä;
- Tuetaan ydinturvajärjestelmien tietoturvaan ja laitteistoturvallisuuteen liittyvien kansallisten valmiuksien kehittämistä;
- Järjestetään ja autetaan järjestämään asiantuntijakokouksia ja -foorumeita tietojen vaihtamiseksi ja keskustelujen käymiseksi laitteistoturvallisuuteen liittyvistä aiheista;
- Tuetaan IAEA:n kansainvälistä konferenssia/seminaaria, jonka aiheena on laitteistoturvallisuus ydinmateriaaleja käyttävässä maailmassa vuonna 2019 (IAEA:n päätoimipaikka).

Hankkeelta odotetut tulokset:

- Lisääntynyt tietoisuus ydinturvan kannalta merkityksellisistä laitteistoturvallisuuteen liittyvistä tarpeista ja uudet tukiaineistot ja -toiminnot, joilla helpotetaan laitteistoturvallisuutta koskevan ohjelman laatimista ja parantamista;
- Paremmat kansalliset valmiudet toteuttaa laitteistoturvallisuus ja ylläpitää sitä osana ydinturvajärjestelmää;

- Tietoisuus NSNS:n ohjeistuksesta ja tukitoimista sekä niiden käyttö valtion laitteistoturvallisuuden parantamiseksi osana ydinturvajärjestelmää;
- Maailmanlaajuinen tai alueellinen tiedonvaihto saaduista kokemuksista ja hyvistä käytännöistä ydinturvajärjestelmän laitteistoturvallisuuden toteuttamisessa;
- Parempi yhteistyö alan teollisuuden toimijoiden kanssa ja kesken sellaisten teknologioiden ja palvelujen kehittämisessä, jotka vahvistavat kyberhyökkäysten sietokykyä ja niihin vastaamista;
- Kansalliset koulutusrakenteet valmiuksien kehittämiseksi ydinturvajärjestelmän laitteistoturvallisuuden alalla, esimerkiksi ydinturvan tukikeskusten auttamiseksi laatimaan laitteistoturvallisuussuunnitelmia;
- Helpompi keskitetty tiedon jakaminen, jolla tuetaan ydinturva-alan sidosryhmille merkityksellisten tietojen vaihtoa laitteistoturvallisuudesta;
- IAEA:n kansainvälinen konferenssi/seminaari aiheesta laitteistoturvallisuus ydinmateriaaleja käyttävässä maailmassa.

Hanke 5:

Ydinmateriaaliturva ja ydinlaitosten turvatoimet

IAEA edistää edelleen maailmanlaajuisen ja kansallisen ydinturvan parantamista toimilla, joilla valtioita pyydetään tuetaan niiden pyrkimyksissä vähentää sitä riskiä, että käytössä, varastossa ja/tai kuljetuksessa olevaa ydinmateriaalia tai muuta radioaktiivista materiaalia voitaisiin käyttää vihamediin tekoihin. Kansallisia ydinturvajärjestelmiä on tuettava nostamalla ydinlaitosten tai radioaktiivisten lähteiden turvatasoa ja antamalla kansallista koulutusta järjestelmällisesti sekä tarjoamalla turvajärjestelyjen ja muiden ydinturvan teknisten järjestelmien tehokkaan käytön ja huollon edellyttämää erityistä teknistä tukea.

Hankkeen tarkoitus:

- Vahvistaa valtion keskeistä puolustautumistapaa ydinmateriaalin ja ydinlaitosten turvaamisen muodossa.

Hankkeen kuvaus:

- Nostetaan yhden laitoksen turvajärjestelyjen tasoa sen varmistamiseksi, että asiakirjassa INFCIRC/225/Rev.5 esitetyt suositukset täyttyvät;
- Arvioidaan ydinlaitosten turvajärjestelyjä jäsenvaltioiden pyynnöstä.

Hankkeelta odotetut tulokset:

- Ydinmateriaali ja ydinlaitokset turvattu; autetaan valtiota toimitetun laitteiston jatkuvassa huollossa sen asentamisen jälkeen;
- Toteutetaan unionin rahoituksen tuoman lisäarvon ja hyödyn vaikutustenarviointi.

Hanke 6:

Kansainvälisen turvajärjestelyjen neuvontapalvelun (International Physical Protection Advisory Service, IPPAS) käynnit

Vuonna 1995 käynnistetty IPPAS-ohjelma on olennainen osa IAEA:n toimia, joilla jäsenvaltioita autetaan luomaan toimivat turvajärjestelyt ja ylläpitämään niitä ydinmateriaalin luvattoman siirtämisen estämiseksi ja ydinlaitoksiin ja -materiaaliin kohdistuvan sabotaasin torjumiseksi. IPPAS tarjoaa vertaisneuvontaa alan kansainvälisten sopimusten ja erityisesti ACPPNM:n täytäntöönpanosta sekä IAEA:n ohjekirjojen "IAEA Nuclear Security Series" ja erityisesti osien "Fundamentals" ja "Recommendations" täytäntöönpanosta.

Hankkeen tarkoitus:

- Auttaa valtioita muuntamaan kansainvälisten ydinturvasopimusten määräykset ja IAEA:n ohjeet turvajärjestelyjen suunnittelua ja toimintaa koskeviksi noudatettavaksi sääntelyksi;
- Antaa valtion elimille ja laitoksille uusia käsitteitä sekä todeta ydinturvajärjestelyjen hyvät käytännöt, joilla voitaisiin parantaa ydinturvaa, ja keskustella niistä.

Hankkeen kuvaus:

- Toteutetaan ja saatetaan päätökseen IPPAS-käynnit kuudessa maassa.
- Toteutetaan IAEA:n jo vastaanottamien pyyntöjen pohjalta käynnit Valko-Venäjälle, Kongon demokraattiseen tasavaltaan, Jamaikalle, Libanoniin, Madagaskariin ja Vietnamiin.

Hankkeelta odotetut tulokset:

- Ydinturvan parantaminen ja ylläpito kohdemaissa;
- Laaditaan käynneistä maakohtaiset loppuraportit, joissa esitetään jatkotoimet.

Hanke 7:

Lähteen palautus

Radioaktiivisten lähteiden turvajärjestelyt olisi huomioitava elinkaaren kaikissa vaiheissa, myös kun lähde poistetaan käytöstä. Valtioita kannustetaan laatimaan kansallisia strategioita käytöstä poistettujen lähteiden hallinnoimiseksi. Strategiat sisältäisivät yhden tai useamman seuraavista hallintovaihtoehtoista: palautus alkuperämaahan tai toimittajalle, turvallinen kansallinen varastointi ennen hävittämistä tai vienti kierrätystä, uudelleenkäyttöä tai turvallista varastointia varten.

Hankkeen tarkoitus:

- IAEA:n jatkuva tuki valtioille näiden pyrkiessä vahvistamaan kansallisia ydinturvavalmiuksiaan väestön, omaisuuden ja ympäristön suojelemiseksi ydinturvaan liittyviltä välikohtauksilta, joihin liittyy viranomaisvalvonnan ulkopuolelle jääviä ydinmateriaaleja tai muita radioaktiivisia materiaaleja. Tähän sisältyy käytöstä poistettuja lähteitä koskevien kansallisten hallinnointivalmiuksien kehittäminen, isännättömien lähteiden etsintä ja tarvittaessa lähteiden palautus tai vienti kierrätystä varten. Riippuen hankkeen 3 puitteissa kansallisten rekisterien perustamiseksi toteutettujen toimien yhteydessä havaittujen lähteiden kiireellisyydestä useita korkea-aktiivisia lähteitä palautetaan tämän rahoituksen avulla;
- Paikallistaa ja tunnistaa radioaktiivisia lähteitä olosuhteissa, joissa ilmenee tarvetta tutkia lähteet ja viedä ne turvalliseen ja varmaan varastoon valituissa maissa tai palauttaa ne alkuperämaahan tai toimittajalle.

Hankkeen kuvaus:

- Riippuen hankkeen 3 puitteissa suoritettussa rekisteröinnissä havaittujen lähteiden palautuksen kiireellisyydestä, useita tunnistettuja lähteitä palautetaan;
- Unioni määrittää vastaanottajavaltiot IAEA:n ehdotuksesta.

Hankkeelta odotetut tulokset:

- Lähteiden konsolidointi ja tutkiminen;
- Kahden tunnistetun lähteen palautus alkuperämaahan taikka vienti kierrätystä tai uudelleenkäyttöä varten.

Palautettavien lähteiden valinnassa noudatetaan seuraavia kriteerejä: korkea-aktiivinen lähde (luokka 1 tai 2), eurooppalaista alkuperää, palautukselle ei ole tässä vaiheessa saatavilla rahoitusta, yksittäisen lähteen palautus, mikä tarkoittaa, että lähde ei ole osa laajempaa rekisteriä, eli yksittäisen lähteen palautus vähentäisi riskiä huomattavasti.

Hanke 8:

Sykleihin IV–VI kuuluvien hankkeiden jatkotoimet

8.1 Sisäpiiriuhka, ydinmateriaaleja koskeva kirjanpito ja valvonta (NMAC)

Hankkeen tarkoitus:

- Ehdotetaan, että aikaisempien yhteisten toimintojen ja viimeisimmän, päätöksen 2013/517/YUTP nojalla tehdyn rahoitussopimuksen mukaisesti toteutettuja toimia jatketaan seuraavissa kahdessa asiassa: ehkäisevät toimenpiteet ja suojoimenpiteet sisäpiiriuhkia vastaan ja ydinmateriaaleja koskeva kirjanpito ja valvonta.

Hankkeen kuvaus:

- Antaa perustiedot sellaisista käsitteistä, menetelmistä ja teknologiasta, jotka ovat sitovien ja ei-sitovien ydinturva-alan välineiden mukaisia; osoittaa toimivaan kansalliseen NMAC-järjestelmään kuuluvat tekijät ydinlaitoksissa, jotta parannetaan jäsenvaltioiden kykyä havaita ydinmateriaalin luvaton käyttö tai siirto; valistaa jäsenvaltioita sisäpiiriuhista ja määrittää ehkäisevät toimenpiteet ja suojaustoimenpiteet sisäpiiriuhkia vastaan.

Hankkeelta odotetut tulokset:

- Kurssit tarjoavat jäsenvaltioille ohjekirjoihin ja asiantuntijoiden kokemuksiin perustuvia hyviä käytäntöjä, joiden avulla jäsenvaltiot voivat vastata ydinturvatarpeisiin ja -tavoitteisiin laitoksissa;
- NMAC: Kurssin tavoitteena on lisätä tietoisuutta sellaisen kansallisen NMAC-järjestelmän tarpeellisuudesta ydinlaitoksissa, jolla pystytään havaitsemaan ydinmateriaalin luvaton siirtäminen erityisesti, kun kyseessä on valtiosta riippumaton toimija. Kurssilla vertaillaan kansallisen NMAC-ohjelman osatekijöitä IAEA:n ydinmateriaalivalvontajärjestelmään;
- Sisäpiiri: Kurssin tavoitteena on antaa osanottajille tietoja ydinturvatoimenpiteistä, joilla vastataan sisäpiiriuhkiin, mukaan lukien ydinmateriaalien luvaton siirto (varkaus), sabotaasi ja kyberturvallisuus laitoksissa, joissa on ydinmateriaaleja;
- Nuclear Security Series -ohjekirjat tarjoavat jäsenvaltioille laajat ohjeet siitä, miten täyttää toimivia ydinturvajärjestelmiä koskevat tavoitteet;
- NMAC: Sekä NSS 25-G että NST-33 tarjoavat jäsenvaltioille ohjeistusta NMAC:n täytäntöönpanosta, mukaan lukien NMAC-järjestelmän hallinnointi, kirjanpito, varastonmääritys, mittaukset ja mittausten laadunvalvonta, ydinmateriaalivalvonta, ydinmateriaalin liikkuvuus, NMAC:hen liittyvien sääntöjenvastaisuuksien havaitseminen, tutkinta ja ratkaiseminen sekä NMAC-järjestelmän arviointi ja suorituskyvyn testaus;
- Sisäpiiri: NSS 8 tarjoaa jäsenvaltioille ohjeistusta ehkäisevistä toimenpiteistä ja suojaustoimenpiteistä sisäpiiriuhkia vastaan liittyen ydinmateriaalin luvattomaan siirtoon ja ydinmateriaaliin ja -laitoksiin kohdistuvaan sabotaasiin. Siinä otetaan huomioon NSS 13 -suositukset. NSS 8 tarjoaa sisäpiiriuhkia koskevaa, sovittuun vaiheittaiseen lähestymistapaan perustuvaa yleistä ohjeistusta, jossa määritellään sisäpiiriuhka ja tavat luokitella sisäpiiriläiset, määritetään tavoitteet ja todetaan laitosten järjestelmät, joita on suojeltava vihamielisiltä teoilta, sekä sovelletaan ja arvioidaan ehkäiseviä toimenpiteitä ja suojaustoimenpiteitä laitostasolla sisäpiiriuhkien käsittelemiseksi.

8.2 Kuljetusten turvallisuuden ja turvatoimien kehittäminen

Hankkeen tarkoitus:

IAEA:n Nuclear Security Series -ohjekirjoissa annetaan kattavaa ohjeistusta, jonka on tarkoitus auttaa valtioita täyttämään ydinturvaa koskevan kansainvälisen oikeudellisen kehyksen mukaiset velvoitteensa. Lisäohjeistusta tarvitaan ydinmateriaalien ja muiden radioaktiivisten materiaalien kuljetusten turvallisuuden ja turvatoimien alalla.

Hankkeen kuvaus:

- Toimia, joilla valtioita autetaan parantamaan kuljetusten turvallisuutta ja jotka koskevat sääntelyviranomaisia ja muita toimivaltaisia viranomaisia, joilla on vastuuta ja tehtäviä radioaktiivisen materiaalin kuljetusten turvaamisessa. Tällä hetkellä ohjeistusta turvallisuuden ja turvatoimien alalla annetaan pääsääntöisesti jäsenvaltioille erikseen, vaikka useissa jäsenvaltioissa kohderyhmä on sama. IAEA uskoo, että tehostamalla olemassa olevia alueellisia turvallisuusverkostoja voitaisiin järjestää yhteisiä koulutuskursseja, joissa keskityttäisiin materiaalien turvaamiseen ja käsiteltäisiin turvaamisen ja turvallisten kuljetusten välistä suhdetta.

Hankkeelta odotetut tulokset:

- Laaditaan käsikirja radioaktiivisten lähteiden turvallisuudesta ja turvatoimista kuljetusten aikana. Tällainen käsikirja voisi myös auttaa turvallisuuden ja turvatoimien aloilla toimivia ymmärtämään toistensa toimintaa paremmin, mikä viime kädessä johtaisi vahvempaan ja tehokkaampaan toimintaan turvallisuuden ja turvatoimien aloilla;
- Järjestetään yksi ITC, yksi RTC ja kaksi NTC:tä alueellisten verkostojen välityksellä tarkoituksena lisätä tietoisuutta turvatoimien tarpeellisuudesta radioaktiivisen materiaalin kuljetuksen aikana ja antaa osanottajille tarvittavat tiedot kuljetuksia koskevien kansallisten turvavaatimusten kehittämistä ja täytäntöönpanoa varten.

8.3 Forensinen ydinmateriaalitutkimus

Hankkeen tarkoitus:

- Forensisen ydinmateriaalitutkimuksen kehittymistä käsitelleissä kansainvälisissä konferensseissa korostettiin alueellisten lähestymistapojen tarpeellisuutta forensisen ydinmateriaalitutkimuksen alalla, jotta otetaan huomioon jäsenvaltioiden yhteiset vaatimukset ja olemassa olevat valmiudet, kun ne kehittävät valmiuksia forensisen ydinmateriaalitutkimuksen alalla täyttääkseen omat tarpeensa osana ydinturvainfrastruktuuria. Afrikkalaiset jäsenvaltiot ovat osoittaneet osana INSSP:n kehittämistä ja tarkistamista huomattavaa kiinnostusta sisällyttää forensisen ydinmateriaalitutkimus osaksi ydinturvaan liittyvässä välikohtauksessa toteutettavia toimia. Tämä kiinnostus on seurausta Afrikassa tapahtuneesta nopeasta kasvusta, joka riippuu ydinmateriaalien ja muiden radioaktiivisten materiaalien helposta saatavuudesta teollisuudessa, lääketieteessä ja tutkimuksen alalla, mutta sitä hillitsevät vakavat turvallisuusuhat, mukaan lukien Pohjois-Afrikassa ja Saharan eteläpuolisessa Afrikassa iskuja tehneet terroristit.

Hankkeen kuvaus:

- IAEA pyrkii yhteisesti ja innovatiivisesti käsittelemään jäsenvaltioiden tarpeita mukaan lukien tarjoamalla johdantokurssia laboratoriomenetelmistä. IAEA toteutti pilottihankkeen, joka koski uutta käytännön johdantokurssia forensisen ydinmateriaalitutkimuksen laboratorioissa annettavasta forensisen ydinmateriaalitutkimuksen alan koulutuksesta. Hankkeeseen sisältyy alan toimijoille suunnattu ITC ja pitkäkestoinen, paikalla oloa edellyttävä toimi tutkijalle johtavassa forensisen ydinmateriaalitutkimuksen laboratorioissa isäntänä toimivan tahon ja IAEA:n mentoroimana.

Hankkeelta odotetut tulokset:

- Pohjois-Afrikalle forensisen ydinmateriaalitutkimuksen alalla annettavan avun merkittävänä osatekijänä on inhimillisten voimavarojen kehittäminen, esimerkiksi asiantuntijoiden kouluttaminen alalle. Määritetään aiheet ja mahdollisuudet koko alueella tuleville forensisen ydinmateriaalitutkimuksen alan toimille ja kehitystyölle (esim. tutkimus, lainvalvonta, analyttiset valmiudet, uraanin louhinta ja radioaktiivisten lähteiden turvajärjestelyt). Ne määrittävät forensisen ydinmateriaalitutkimuksen alan täytäntöönpanotoimet Pohjois-Afrikassa. Kokoukset pidetään sekä englanniksi että ranskaksi, ja koko aineisto käännetään ranskaksi, jotta tuensaajamaat voivat omaksua sen paremmin.

Mahdolliset tuensaajamaat: Kaikki Pohjois-Afrikan jäsenvaltiot ja EU:n naapuruusvaltiot.

8.4 Tehokkaan kansallisen vastatoimikehyksen perustaminen

Ydinterrorismin uhan on todettu olevan kaikkien valtioiden huolenaihe, ja riski, että ydinmateriaalia tai muuta radioaktiivista materiaalia voidaan käyttää rikoksessa tai tahallisessa luvattomassa toiminnassa, on vakava uhka kansalliselle ja alueelliselle turvallisuudelle, ja siitä voi aiheutua vakavia seurauksia ihmisille, omaisuudelle ja ympäristölle.

Sellaisesta rikoksesta tai tahallisesta luvattomasta toiminnasta, johon liittyy viranomaisvalvonnan ulkopuolelle jäävää ydinmateriaalia tai muuta radioaktiivista materiaalia, mahdollisesti aiheutuvat seuraukset riippuvat materiaalin määrästä, muodosta, koostumuksesta ja aktiivisuudesta. Tällaisella toiminnalla voisi olla vakavia terveydellisiä, sosiaalisia, psykologisia ja taloudellisia vaikutuksia, se voisi vahingoittaa omaisuutta, ja sillä voisi olla poliittisia ja ympäristöön liittyviä seurauksia. Esimerkiksi säännöllisesti järjestetään kansainvälisesti merkittäviä suuria yleisötapahtumia. On laajasti tunnustettu, että tiedotusvälineiden ympärivuorokautisesta seurannasta johtuvan tapahtumien näkyvyyden vuoksi terrorismin uhka on merkittävä korkean tason poliittisten tai taloudellisten huippukokousten taikka suurten urheilutapahtumien yhteydessä.

Ydinmateriaalia ja muuta radioaktiivista materiaalia liikutellaan päivittäin, oli sitten kyseessä luvallinen ja kansallisten ja kansainvälisten kuljetusmääräysten alainen toiminta taikka sellaiset toimijat, jotka välttelevät tuleamista havaituiksi. Tehokkaat ydinturva-alan valvontatoimet auttavat varmistamaan, että tapahtuu ainoastaan laillista liikkuvuutta ja että sovelletaan realistisia ja tehokkaita menettelyjä välikohtausten ehkäisemiseksi, havaitsemiseksi ja niihin vastaamiseksi nopeasti.

Jokaisen valtion velvollisuutena on valmistautua ehkäisemään ja havaitsemaan ydinturvaan liittyviä välikohtauksia ja vastaamaan niihin, mukaan lukien säteilyvaaratilanteen mahdollisesti aiheuttavat välikohtaukset.

Hankkeen tarkoitus:

- Jotta pidetään yllä ja parannetaan jäsenvaltioiden valmiuksia vastata sellaiseen rikolliseen tai tahalliseen luvattomaan toimintaan, johon liittyy ydinmateriaalia tai muuta radioaktiivista materiaalia, IAEA antaa apua, jossa keskitytään tehokkaan kansallisen vastatoimikehyksen perustamiseen. Tässä yhteydessä IAEA pyrkii auttamaan jäsenvaltioita havaitsemaan viranomaisvalvonnan ulkopuolelle jäävän ydinmateriaalin ja muun radioaktiivisen materiaalin sekä vastaamaan ydinturvaan liittyviin välikohtauksiin tekemällä neuvonta- ja arviointikäyntejä, tarjoamalla henkilöstökoulutusta ja antamalla apua kansainvälisiin oikeudellisiin välineisiin liittymisessä ja/tai asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön parantamisessa sekä laatimalla ja kehittämällä kansainvälisesti hyväksytyjä ohjeistusta valtioiden saataville.

Hankkeen kuvaus:

- Autetaan valtiota perustamaan tehokas kansallinen vastatoimirakenne ja pitämään sitä yllä seuraavien toimien tulosten suunnittelun, koordinoinnin, täytäntöönpanon ja seurannan kautta:
- neuvonta- ja arviointikäynnit valtioihin ydinturva-alan vastatoimikehyksen määrittämiseksi ja sitä koskevien parannusehdotusten esittämiseksi;
- tekninen tuki valtioille tehokkaiden ydinturva-alan vastatoimivalmiuksien kehittämiseksi, mukaan lukien rikospaikatutkinta tapauksissa, joihin liittyy radioaktiivisia materiaaleja, ja suuret yleisötapahtumat;
- apu valmiuksien kehittämiseksi sisältäen ydinturva-alan vastatoimia koskevaa koulutusta, työpajoja, harjoituksia ja seminaareja.

Hankkeelta odotetut tulokset

- Odotetaan, että tähän ohjelmaan osallistuvat valtiot ovat tehostaneet kansallisia valmiuksiaan vastata sellaiseen rikolliseen tai tahalliseen luvattomaan toimintaan, johon liittyy ydinmateriaalia tai muuta radioaktiivista materiaalia, siten että ne ovat varmistaneet kykenevänsä nopeasti arvioimaan ja luokittelemaan tapahtumat eri tekijöiden perusteella, joita ovat muun muassa uhka, mahdolliset seuraukset ihmisille ja ympäristölle, vaikutus talouteen ja kyseisen ydinmateriaalin tai muun radioaktiivisen materiaalin luonne.

8.5 Havaitseminen

Hankkeen tarkoitus

- Toimet ovat jatkoa havaitsemisen alalla aikaisempien yhteisten toimintojen ja päätösten sekä viimeisimmän rahoitus-sopimuksen nojalla toteutetuille toimille. Toimivan ydinturvajärjestelmän perustamista tukemaan tarvitaan havaitsemista koskeva kansallinen strategia. Toimiva ydinturva-alaan liittyvä havaitsemisjärjestelmä perustuu havaitsemista koskevaan kansalliseen strategiaan ja ydinturvaa koskevaan kansalliseen oikeudelliseen ja sääntely-kehukseen, ja sitä tukee toimiva lainvalvontajärjestelmä.

Hankkeen kuvaus

- IAEA keskittyy havaitsemisjärjestelmän suunnitteluun ja kehittämiseen ja aikoo järjestää kuusi asiantuntijakäyntiä ja antaa käyttöön ilmaisia.

Hankkeelta odotetut tulokset

- Ilmaisimien lahjoittaminen havaitsemista koskevan kansallisen strategian mukaisesti.

II RAPORTOINTI JA ARVIOINTI

IAEA toimittaa korkealle edustajalle ja komissiolle kaksi vuosiraporttia sekä hankkeiden toteuttamista koskevan lopullisen rahoitus- ja toimintakertomuksen ja lisäksi kolme epävirallista puolivuositilannekatsausta. IAEA laatii tarvittaessa aihekohtaisia epävirallisia raportteja komission pyynnöstä.

Lopullisessa rahoitus- ja toimintakertomuksessa tarkastellaan kaikkien hankkeiden yksityiskohtaista toteutusta, ja se sisältää myös seuraavaa:

- I luvun 2.2 kohdan mukaisesta koulutusvälineestä laaditaan kattava testausraportti, joka sisällytetään loppuraporttiin;
- raportti hankkeen 3 osalta kunkin maan oikeudellisen ja sääntelykehysten tämänhetkisestä tilanteesta ja sitä koskevat suositukset ottaen huomioon tuensaajavaltion pyytämä luottamuksellisuus;
- I luvun 3.2 kohdan mukaiset saavutukset.

Raporteista ja kertomuksista lähetetään jäljennös Wienissä sijaitsevaan unionin edustustoon.

III EU:N JÄSENVALTIOIDEN ASIAANTUNTIJOIDEN MAKSUTON OSALLISTUMINEN

Tämän päätöksen onnistunut täytäntöönpano edellyttää unionin jäsenvaltioista tulevien asiantuntijoiden aktiivista osallistumista. IAEA hyödyntää kyseisiä asiantuntijoita hankkeissa. IAEA laatii henkilöstöä koskevista kuluista ehdotuksia, joiden mukaan henkilöstö rahoitettaisiin tarveanalyysiin perustuvasta unionin rahoitusosuudesta, kunhan tuensaajien luettelosta on sovittu. Tämä henkilöstö otetaan palveluksen IAEA:n sääntöjen mukaisesti.

IV KESTO

Hankkeiden toteutuksen arvioitu kokonaiskesto on 36 kuukautta.

V TUENSAAJAT

Eri hankkeiden tuensaajamaat valitaan seuraavista luetteloista.

Jos valtiot päättävät, etteivät ne pysty ottamaan vastaan avustusta, IAEA ehdottaa asesulkutyöryhmälle uusia tuensaajamaita INSSP:n välityksellä määriteltujen tarpeiden perusteella.

Hankkeen 1 tuensaajat ovat: Afrikassa: Algeria, Egypti, Mauritania, Niger, Marokko ja Tunisia; Aasiassa ja Tyynenmeren alueella: Malesia, Pakistan ja muut myöhemmin määriteltävät IAEA:n tukea pyytävät valtiot; Latinalaisessa Amerikassa ja Karibian alueella: Argentiina, Chile, Kolumbia, Kuuba, Peru, Uruguay ja EU:n naapuruusvaltiot.

Hankkeen 2 tuensaajat ovat Kuuba, Indonesia, Jordania, Libanon, Malesia ja Vietnam.

Hankkeen 3 tuensaajat ovat EU:n naapuruusvaltiot: Albania, Algeria, Armenia, Azerbaidžan, Valko-Venäjä, Bosnia ja Hertsegovina, Egypti, Georgia, Jordania, Libanon, Libya, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Mauritania, Moldovan tasavalta, Montenegro, Marokko, Tunisia, Turkki ja Ukraina, sekä Latinalaisen Amerikan ja Keski-Amerikan maat: Bolivia, Chile, Kolumbia, Kuuba, Ecuador, Honduras, Panama ja Paraguay.

Hankkeen 4 tuensaajia ovat Pohjois-Afrikka, Kaakkois-Aasia, Latinalainen Amerikka, valtiot/alueet, joissa ydinvoimaohjelmien ja tutkimusreaktorivalmiuksien kehittäminen on alkuvaiheissaan, sekä Vietnam, Egypti, Turkki, Thaimaa ja muut myöhemmässä vaiheessa määritettävät tahot.

Hankkeen 5 tuensaaja on Egypti.

Hankkeen 6 tuensaajia ovat Valko-Venäjä, Kongon demokraattinen tasavalta, Jamaika, Libanon, Madagaskar ja Vietnam.

Hankkeen 7 tuensaajat valitaan seuraavien joukosta: Albania, Bahrain, Burkina Faso, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Libanon ja Madagaskar.

Hankkeen 8 tuensaajat ovat Algeria, Albania, Bangladesh, Kuuba, Georgia, Kazakstan, Malesia, Marokko, Ukraina, Vietnam, tai muut myöhemmässä vaiheessa määritettävät Afrikan, Aasian, Keski-Amerikan tai Latinalaisen Amerikan valtiot, jotka pyytävät IAEA:n tukea yhdennetyissä ydinturva-alan tukisuunnitelmissa; erityiset isäntävaltiot: Saksa, Itävalta.

VI EU:N NÄKYVYYS

IAEA toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet julkistaakseen sen, että toimi on unionin rahoittama. Tällaiset toimenpiteet toteutetaan Euroopan komission laatiman ja julkaiseman EU:n ulkoisen toiminnan tiedotusta ja näkyvyyttä koskevan käsikirjan (Communication and Visibility Manual for EU External Actions) mukaisesti. IAEA varmistaa siten unionin osallistumisen näkyvyyden asianmukaisilla logoilla ja julkisuudella, joissa korostetaan unionin asemaa, varmistetaan unionin toimien avoimuus ja lisätään tietoisuutta päätöksen syistä sekä unionin tuesta päätökselle ja tämän tuen tuloksista. Hankkeessa tuotetussa materiaalissa tuodaan selkeästi esiin unionin lippu tämän lipun asianmukaisesta käytöstä ja jäljentämisestä annettujen unionin suuntaviivojen mukaisesti. Tarvittaessa IAEA kutsuu unionin edustajia ja unionin jäsenvaltioiden edustajia käynneille tai tilaisuuksiin, jotka liittyvät tämän päätöksen täytäntöönpanoon.

VII TÄYTÄNTÖÖNPANOVIRASTO

IAEA:lle annetaan tehtäväksi hankkeiden tekninen toteutus. IAEA:n henkilöstö, jäsenvaltioiden asiantuntijat ja toimeksisaajat vastaavat suoraan hankkeen toteuttamisesta. Hankkeiden täytäntöönpanon on tapahduttava rahoituksesta ja hallinnosta tehdyn puitesopimuksen ja Euroopan komission ja IAEA:n välillä tehdävän rahoitussopimuksen mukaisesti.

NEUVOSTON PÄÄTÖS (YUTP) 2016/2384,**annettu 22 päivänä joulukuuta 2016,****niitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä, joihin sovelletaan erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi hyväksytyin yhteisen kannan 2001/931/YUTP 2, 3 ja 4 artiklaa, koskevan luettelon ajan tasalle saattamisesta sekä päätöksen (YUTP) 2016/1136 muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 29 artiklan,

ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 27 päivänä joulukuuta 2001 yhteisen kannan 2001/931/YUTP ⁽¹⁾.
- (2) Neuvosto hyväksyi 12 päivänä heinäkuuta 2016 päätöksen (YUTP) 2016/1136 ⁽²⁾ niitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä, joihin sovelletaan yhteisen kannan 2001/931/YUTP 2, 3 ja 4 artiklaa, koskevan luettelon ajan tasalle saattamisesta.
- (3) Neuvosto on todennut, että kolme uutta henkilöä on sekaantunut terroritekoihin yhteisen kannan 2001/931/YUTP 1 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla, että toimivaltainen viranomainen on tehnyt kyseisiä henkilöitä koskevan, mainitun yhteisen kannan 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun päätöksen ja että kyseiset henkilöt olisi lisättävä luetteloon henkilöistä, ryhmistä ja yhteisöistä, joihin sovelletaan yhteisen kannan 2001/931/YUTP 2, 3 ja 4 artiklaa.
- (4) Niitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä, joihin sovelletaan yhteistä kantaa 2001/931/YUTP, koskevaa luetteloa olisi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätöksen (YUTP) 2016/1136 liite tämän päätöksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 2016.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. LAJČÁK

⁽¹⁾ Neuvoston yhteinen kanta 2001/931/YUTP 27 päivältä joulukuuta 2001, erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi (EYVL L 344, 28.12.2001, s. 93).

⁽²⁾ Neuvoston päätös (YUTP) 2016/1136, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2016, niitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä, joihin sovelletaan erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi hyväksytyin yhteisen kannan 2001/931/YUTP 2, 3 ja 4 artiklaa, koskevan luettelon ajan tasalle saattamisesta sekä päätöksen (YUTP) 2015/2430 kumoamisesta (EUVL L 188, 13.7.2016, s. 21).

LIITE

Lisätään seuraavat henkilöt päätöksen (YUTP) 2016/1136 liitteessä olevassa I jaksossa (Henkilöt) olevaan henkilöiden luetteloon:

- EL HAJJ, Hassan Hassan, syntynyt 22.3.1988 Zaghdraiyassa, Sidonissa (Libanon), Kanadan kansalainen. Passin nro: JX446643 (Kanada);
 - MELIAD, Farah (alias HUSSEIN HUSSEIN, alias JAY DEE), syntynyt 5.11.1980 Sydneyssä (Australia), Australian kansalainen. Passin nro: M2719127 (Australia);
 - ŞANLI, Dalokay (alias Sinan), syntynyt 13.10.1976 Pülümürissa (Turkki).
-

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)



Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI